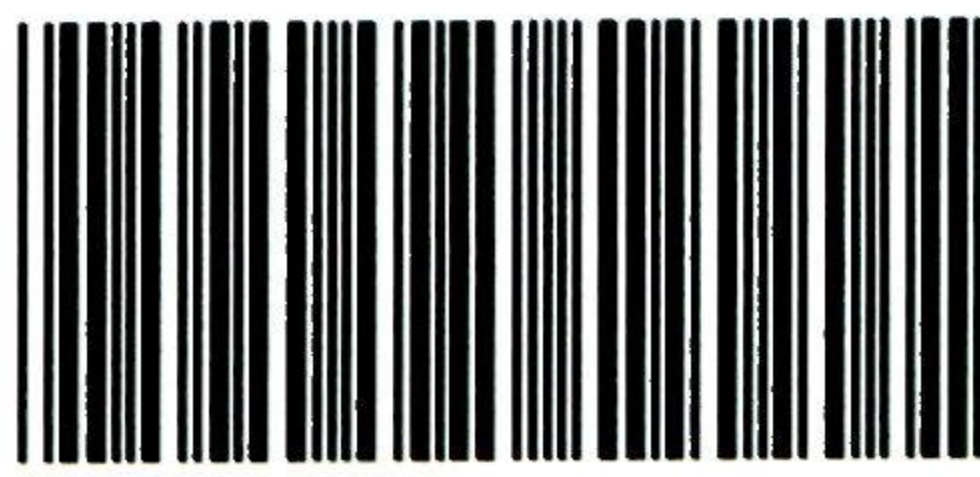

משרד הביטחון

ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון

התחלת תיק

2693055

מספר משלוח/תיק : 1986 / 157 - 366

תאריך המסמך המוקדם : 01.01.1973

תאריך המסמך המאוחר : 31.12.1974

סימון התיק : 583

~~התחלת~~

התחלת התיק

מתקנת ביטאון

סמל היחידה:

מתקנת ביטאון
מט' פג' 6

המספר:

פיקוד צפון

מ 679

היחידה

דף ריכוז לשמכים (תוכן התיק)

הערות	סמל עמ' עמ'	אוציא	ת א ר ו כ י ם			ה כ ד ו ן	סוג הנסמך	מס' סידורי
			הוציא	תקריד	ארוע			
2 ארץ	9	מב 3 הסלחה				830 - אלמ - אורי אור מת 679	תק"ב	4891 4891
2 ארץ	13	מת אלמ הסלחה		2.12.73		תקריד מת 679 אלמ אורי אור מת 2.12.73 - מ	תקריד	4892 4892
3 ארץ	4	מב 3 מ		24.12.73	5.7/10/73 מב 3	תקריד מת 679 אלמ אורי אור מת 3008 - מב 3	תקריד	4893
						האחץ בקרב הצבא קי"מ 5 - 6 - 1 - 7 אור 73 (1/13/73)		
	8	מב 3 אלמ הסלחה				מחמור אלמ הסלחה אורי ד"ר אלמ הסלחה - אלמ הסלחה	ס"ב	4894
3 ארץ מב 3 מת 3	8			2.12.73		מב 3 מת 679 אלמ - י"מ המב 3 - תקריד מת אלמ אורי אור	תקריד תקריד	4895
	2	מב 2 אלמ הסלחה		10.6.74		סיכום תקריד 679 אלמ אלמ אור 10.6.74	סיכום	4896
3 ארץ	42		1.11.79	3.6.79		תקריד אלמ הסלחה אלמ אורי אור מת 679 מת 3	תקריד	4897
						מב 3 אלמ הסלחה 3.6.79		

תא"ל אורי/אורי

לשכת הנהלת

טל 3327

הד 77

סיון תש"ט

79

אג"מ	מה"ד הסטודיה
כ"פוד	צ"פ -
25-4897	ת"ק מ"ס -
פ"ש מ"ס -	דפ"ס -

הנושא: זקני דוד ודודתם יחז"כ - תא"ל אורי אור
 נערך בלשכת רמ"ח הסטודיה ב-3 ביוני 1979.

תא"ל אורי אור: הפרטים פה הם פשוט הייתי רוצה דווקא לחזור על הפרטים פה של ז-7 לחודש ראשית לפני ה-7 טנקים שלי עלו כבר למעלה עוד בלילה עוד.

תא"ל גרינברג: לפני ה-7?

תא"ל אורי אור: כן, ב-6 בלילה, בעצם רגע אחד אם שעה 01:00 בלילה זה 7, אמה צודק זה 7 לא כפי ש- ליל שישי שבעי.

תא"ל גרינברג: נשח הראל עליה ראשון?

תא"ל אורי אור: לא, לא נשח הראל עליה ראשון, אני לא יודע זוכר, עליה סמ"פ מצלם, הלך לר יחז"כ, טנקים בציר של יהודיה הוא התחיל שמה להלחם ח"פ בן-שוהב.

סמ"פ טנקים שלי ו-4 טנקים עליה כבר בציר יהודיה, הוא הראשון שיצא לפחות אני זוכר אמה בקושי שהיה לו תחמושת והתחילה להגיע וכל זה ויצא כבר, אבל החטיבה באמת פחות או יותר לרג הזמנים, אני זמנים לא כל כך זוכר, וכבן כך פחות או יותר כמו שרשום פה.

ד"ר אורן: ימרת שום הכוח שלך שעלה בציר יהודיה אחרי חצות ב- -

תא"ל אורי אור: אני אפילו זוכר את השעה, זה 01:00 בלילה.

ד"ר אורן: כוח של חטיבה 679 בפיקוד סמ"פ על ציר יהודיה?

תא"ל אורי אור: כן, והוא היה צריך לחבור לבן-שוהב לרשת, זה התוראות שקיבלתי.

אלי"כ אלזום: מה שאני של אותו סמ"פ?

תא"ל אורי אור: אני לא זוכר.

ד"ר אורן: הוא עשה משהו בלילה? הוא היה בחוג?

אני נאלץ להגיש את

עומק ירידה

א"ל אורי אור:

בטח הוא נלחם הוא היה כמגע. זה ארבעה טנקים ראשוניים שיצאי ודחטיבה

אנכ יש עכשיו הערה נוספת, שאני לא אשכח, אחס רשמחם שו"ט קל, והלוחם הזה

שו"ט מטאור פה כתוב לי: "לחטיבת טנקים 679 שו"ט קל וזה שו"ט מטאור לצערי הרב. בן אבל את מה שכתוב

אל"מ אלגום:

טעות שלנו.

ז"ר אורן:

בשכילי זה חדשה, אני לא זוכר, אני ידעתי ש-205 שו"ט מטאור אבל לא - - -

א"ל אורי אור:

היו שתי חטיבות טנקים טה"כ בצה"ל שו"ט מטאור זה שלי ושל יוסי פלד.

רן היה שו"ט קל, תוך כדי לחימה החל מהיום השני היו לי כבר הרכה שו"ט קלים

והייתי אספתי מכל יוני מקומות אבל זה מקור הצרות היה שו"ט מטאור בהתחלה מי שמכיר את שו"ט

מטאור - - -

אל"מ אלגום:

השו"ט קל של רן למעשה ינתש לקח.

א"ל אורי אור:

לא, הוא לקח גדוד 1, אבל רן לקח את הטנקים של בר-עם ורן לקח טנקים של בר-עם

עכשיו אני הצטרפו אלי חבר"ה שהכירו אותי עם שו"ט קלים באו והצטרף לזה - - -

ז"ר אורן:

בשכילנו הכוח הזה הראשון שעלה לא הופיע ב-7 אמה שמה לנו אחי על הזפת,

עכשיו בעמוד 95, 96 כתוב בקיצור על בניסחכם לכו ועל פס יכתבם אחרת זהו ש

בן שוהם כדי להציל את נפח תצוץ על זה ותראה - - -

א"ל אורי אור:

זה הספקתי לקרוא, על זה שבן שוהם הוא חדש פה, כך שעות אני בשאני באמר

לא היה שם אף טנק ישראלי בכל מרחב נשח, בשאני באתי כי אני חושב שבן שוהם

היה קצת יותר מוקדם אני חושב שבן שוהם היה בערך עד הסביבות 12 ואני הנעתי לנפח מ-13:00 ועלה.

א"ל אורי אור:

אני לא חושב שגם יכולת לראות אותם כי הם לא באו מהכיוון שלך, הם עשו את

האיגוף דרך הסדנא והגיעו שם טנקים בודדים, למעשה נירמה לי מכל הכוח של ה-13:00

הגיעו לשם 2 טנקים זה צביקה ועוד אחד.

א"ל אורי אור:

זהו, אם מדובר על 2 טנקים/זה יכול להיות בשאני באתי, אני פיצ'ונו את זה ב-13:00

מה שאתה קורא פה גדוד 57 אתה כתבת פה, זה החטיבה היחה אז, אתה כותב פה

חטיבה 679 ניתקעה בגב ובשעה 11:45 נעה לאחור בשני צירים, בכביש הראשי בקונטרסה ז"א עין זורן

שם נע גדוד 1 שלי.

ז"ר אורן:

43.

א"ל אורי אור:

יכול להיות ז"ר אור שפר דר טנקים, ואותו טנקים, ואותו שמתי שם והוא גם הוציא את

היתה

עוהק מס' .....

בחתולה להשאר בעין זיון שאני אדע מה קורה שם בדיוק, ועוד לא לרדת למטה ^{למעט} ^{מרכס} הזה, מיי שמכיר זה העין זיון יש עד אל שיפון יש עמק רציני ושמה יורדים לכיוון נפח וכל האזור ההוא של דלע היום כל האזור הזה, עכשיו הנודד ה-2, 57 זה למעשה נודד ⁵⁷ - זה היה 2 יחידות קטנות, זה לא היה נודד 1 איתי, אם ^{אם} מפקדת החטיבה, א"ח"ק של החטיבה כי אני... ד"ר ארון: ס-15 טנקים של נודד 57.

תא"ל אורי אור: הענין כבר - - - אני כבר אז עבדתי בצורת הנודדים פה אולי זה לא אחריות, לא עבדתי בצנחנים של נודד החל מ- - - אג"ד 57 היה שמה ויהיה שמה עור סרן אחד שרב סרן שנחרג מנהלל עמוס קראו לו שהוא היה מפקד על נוד איזה 6 טנקים.

סה"כ פה היו לי איזה 22 טנקים, בציר הזה אאונף. אל"מ אלנום: בקטומבה?

תא"ל אורי אור: נכון זה התחבר לקטומבה הוא בא פהרכס של 111 וכל האזור. סא"ל גרינברג: דלמיה?

תא"ל אורי אור: לא, באזור של דלמיה הוא בא בשמח. הוא בא משם. עכשיו שם הייתה מפקדת החטיבה עם עיקר הכוח. היה רון פה, חשוב לזכור היתרון שתפסנו אותם באנף באמת, כי הם באמת נערכו כמו שאתם פרטתם פה ונכון, הם נעו ציר קטומבה הם נעו בציר פלא, ציר פלא היה דרך עטר שחולר ^{אשינדיאנה} רמתניה וחרשניה. הם נעו פרוטים ^{בערך} ברחב הזה של ציר קטומבה שזה ^{הכביש} ציר "פלא" וציר הנפט. ואנחנו שבאנו מה חטיבה. מהאנף עם שני הכוחות האלה, זה לגבי הקרב פה שהוא נמשך עד הלילה.

אתה כחבת פה נעו חטיבה 679 חוקמת ומתקדמת לעבר נפח פנה גם ^{מה"ט 188 בשעה 12:50 יכול להיות אני לא ירעתי מזה.}

ד"ר ארון: בדקנו את לוח הזמנים, אוח: הספקת לקרוא בעמוד חבא את הממשך פה? תא"ל אורי אור: כן. ד"ר ארון: אתה חמשת לחאר אותו.

תא"ל אורי אור: טמג"ר 57 זה נכון מה שכתבתם פה, אבל עיקר חבלימה דרך אגב הייתה של טמג"ר 57 אנחנו נפרנו את הקרב על נפח על ירי זה שהוא חפס את הרכס שכין תל יסופון והל שיפון והוא השמיד ^{כבר} 62 שתי אנשי לא יודע ^{הרבה זמן} אחרי המלחמה מי שזוכר ^{שרידים} קתה ^ה סור של 6 טנקים ⁷ טנקים, בערך כפלוגה שתחיל לגוע לא על הנדרות, חוץ מזה שתחיל לגוע

הוא כבר היה על-יד ^(הא ה'ל) באזור של דלאר היום ^{בביקעה} הנדולה של דלאורה.

הוא התחיל לנוע מזה לכיוון האור של חטיבה 7, לכיוון עין זיון.

אל"מ אלגום: זה הסנקים הסורים הצפוניים ביותר.

רבסה"כ

טא"ל ארי אר: נכון, ואז רפול שפר ניתקל איהם מצד אחד ^{אבל} רפול שפר נפצע

מה שנשאר שם 2 סנקים שהמשיכו לעמוד, אבל לא המשכו הסורים, אבל מי שדפק

דווקא

אוחם זה ^{מג"ד} 57 שבא מהצד, אם זה חשוב לכם לצורך. הסיפור אני לא יודע, אחת מכין מה שאני

מתכוון אלחנן, אם אני לא זה - - - אז חניד לי, אבל סה"כ לנבי הקרב אני אומר בלילה הוא נגמר בזה

שנפחחן היתה מטרה הדרך בין נפח לעין זיון היחה פתוחה כבר, קודם היא היתה סגורה, אבל

הסורים נשארו לשבת בכל תרכס של סינדיאנה, תל אבט ושלטו על נפח. למה זה חשוב? כי ביום שני

בבוקר, יום שני זה ה-8 כבר, כי יום שני התפתחה משם התקפה נוספת על נפח ואז טליק דיבר

ד"ר ארון: דחבך אתה תראה שאנחנו מחארים את זה וגייראה אם אתה מקבל את

התיאור כפי שהוא מתואר.

טא"ל ארי אר: אבל זה חשוב לראות את המצב בלילה.

ד"ר ארון: אז תיראה בבקשה מה כתוב בעמוד 99, שם מתואר / מה מוזכר מה רצו

שיחיה התפקיד שלך,

טא"ל ארי אר: אפוא זה מוזכר?

ד"ר ארון: זה כתוב למעלה הנדו את התפקיד שלך ליום המחרת ופה מתואר מן מתארגנים

הסורים, ועכשיו תקרא בעמוד 124 מה בפועל אחת עושה ב-8 לחודש.

טא"ל ארי אר: אני מרפול ^{דרך} אגב קיבלתי ^{אחרי} 6 הימים הראשונים ^{על} התפקיד שלי.

רפול ביום ראשון כלילה שאני ^{אנסף} את ^{אנסף} הסנקים הבודדים, ומארגן ^{אנחם} מחטיבה מחדש

רפול אמר לי אתה אחראי.

ד"ר ארון: מה זה אמר? הוא בא אליך?

טא"ל ארי אר: לא, הוא אמר לי בקשר,

ד"ר ארון: בכלל אם היח איזה אירוע שרפול בא אליך זרואה איתך את המצב בעיניי שלך

אז תזכיר אותו.

טא"ל ארי אר: לא, רק כשעליתי למעלה פגשתי אותו / כשעליתי בבוקר עם ^{הפנים} השכט פגשתי אותו

עומד אני לא יודע על זה שהוא עמד עם החפייק שלך למטה ואני שלה למעלה.

וזאב שאל אחי מה הם בורחים, קצין אג"מ שלי אבל לא, לא זה - - - רפול אמר לי בקשר אני

עווק מס' .....

אחראי, את רפול בעצם לא ראיתי עד סוף החלמה.

אשאני אחראי, דן לנר ביום (שלישי) אני אחראי הניזרה שלי זה מעין זיון עד ציר הנפט אני אחראי על שלושת הצירים:

אז זיון על ציר קטומבה על ציר סינדיאנה מה שקראנו לו פלא

וציר הנפט.

באחריות שלי זה לא נכון.

זה לא כל כך זמנודר ככה, מה כתוב? תקופ חטיבה 379 דרום / ציר הנפט / ציר סינדיאנה - חרשניה וגם קטומב וחמשיך לבלום לכבאות קוניטרה

אז יש 7.

הציר שלי, מרכז ניזרה שלי אני אומר היה נפח, גברל ניזרה צפונית רכס עין

זיון, וגברל ניזרה דרומים זה כל ציר הנפט.

אל"מ אלנוס: זו הניזרה (מראה במפה)

תא"ל אור: אמור שרכס עין זיון צפונה עוד קצת

תא"ל גרינברג: אתה מחזיק שמה את - - - מה זה קטומבה?

אל"מ אלנוס: זה קטומבה זה פלא וזה ציר הנפט

תא"ל אור: אנחנו רואים מה עין זיון זה שלי, זה תרכס עין זיון מכאן עד כאן הציר

זהו, בריוק.

אל"מ אלנוס: כולל פורדן הזה כאן.

תא"ל אור: בריוק הזה אמרתי שהוא נכנס לפה, אני זוכר כשבאתי מפה הוא נכנס לכאן.

תא"ל גרינברג: איזה ציר זה שמערכת תרכס?

אל"מ אלנוס: קוקז.

תא"ל אור: הציר הזה אתה חאה את זה (מראה במפה) ולמעשה אני חושב אם אנחנו רואים

זה תרכס של עין זיון כל זה רכס עין זיון.

אני הייתי אחראי מכאן, בשביל זה. גם מה היה יותר מבוח מכאן עד כאן

ד"ר אורן: ומה המשימה שהוא אמר לך שאתה צריך לבצע, לאן אתה צריך להגיע להתקפה שלך?

תא"ל אור: בהתחלה אני צריך לבלום.

אז זה לכוון אש? הצירים עלו לחנה ואחרי זה רפול אמר לי שאני אנסה לתקוף

אבל זה הוא לא אמר לי ביום ראשון כלילה דרך אנב, הוא אמר לי את זה אחרי שהם ניסו לתקוף

עוהק מס' 0000000000

עוד פעם את נפח ותיכף אני אנע בזה להניע לרמתניה.

ד"ר אורן:

לזה עור נגיע תיכף אבל מה הוא אמר לך כלילה או לתקוף?

תא"ל אר:

שום דבר לא לתקוף, לעמוד לתפרס את סינדיאנה לא יותר מסינדיאנה.

ד"ר אורן:

טוב עכשיו העבור בבקשה לעמוד 124 שמתאר את הפעילות שלך באותו יום, כי

פה בסך הכל מוזכרות תוכניות, פה דרך אנב לפי שאתה יכולת

לראות גם מתוארים הסורים בעמדתם.

בעמוד 124 מתוארת פעולת החסיכה כאשר - - -

איגדה 36 בעמוד 124 :

איגדה 36 פעלה בשני מאמצים:

מאמץ עיקרי לבלום,

ומאמץ משני לחשתלב בהתקפת חוגר הפיקודית לתקוף, עבשיר חקרא בבקשה פה.

תא"ל אר:

נכון, הסורים מה שחשוב פה שהם הצליחו להניע לנפח

ביום שני בבוקר הסורים הצליחו להניע עוד פעם עד לגדרות של נפח

ואז מתחיי בהתקפת נגד, כבשנו חשוכ מאוד למה חשוב? כי מבחינת חרנשה בשטח היה לזה משמעות

עצומה שהצלחנו ליצב את הקר בשעות הצהריים של יום שני, כבשנו את רכס סינדיאנה את

תל עבס, וזה היה חשוב מאוד ופי שמכיר את השטח, כשאתה יושב על הרכסים האלה אתה.

שולט טוב מאוד על נפח ועל הכבישים (שאתה יושב על הרכס הזה, ועל הציר הנפט ועד הצהריים

הצלחנו לכבוש את סינדיאנה, תל עבס ולבדוק את הרכסים.

ואספר לך פה סיפור למשל בצהריים ב-011:00 ארי שימתוך החקשר

ושאל אותי אם אני כבשתי את סינדיאנה כי תם קלטו השרדות של סורי שהוא תוקף את

סינדיאנה כשהוא נמצא בסינדיאנה כך הוא אמר לי אז אני זוכר - - -

ד"ר אורן: מה רצה ממך טליק באותו בוקר?

תא"ל אר:

טליק סתר 'שאל לשלומי.

ד/ר אורן:

אבל הוא אומר מהאינפורמציה שהוא קיבל ממך אז הוא התחיל לחבין את ההערכות

תא"ל אר:

הוא שאל מה שלומי ואמרתי לו מה קורה אמרתי לו לכרגע יש, וטליק בריוק

דיבר איתי כשהיה לחץ חזק על נפח והגיעה פלונג פקיס 7 ואותה חכנסתי

באיגוף דרך עלקה וחיינו בהתקפת נגד על האזור של סינדיאנה ותל עבס ואז טליק דיבר במכשיר.

ד"ר אורן:

אנב, אותה פלונג של 7 אתה אחר כך הורדת אותה ל-7?

תא"ל אר:

לא היא נשארה אצלי עד ההבקעה, חוץ כדי איבקעת תם - - -

אל"מ אלגום:

אאיזה גרור?

תא"ל אר:

82

ד"ר ארן:

אז תחזרה אותה?

ותא"ל אר:

היא חזרה לבד, זה

נימצעו להם וכל אלה ואני המשכתי קדימה

אז הם חזרו

אתה יודע, כבודדים הוא חזרו לחטיבה 7.

סא"ל גרינברג:

82

תא"ל אר:

כן, היה מ"פ - - - / 82 כבר לא היה קיים, בשביל זה הם שלחו אותו צ'סלר קראו לי מ"פ. צ'סלר היה מ"פ כנראה 82 התפוק אז הם שלחו אותם.

ד"ר ארן:

זהו הצ'סלר הזה אתה אומר שהוא חזר חזר לחטיבה 7 עוד לפני ההבקעה?

תא"ל אר:

לא, בהבקעה בחאן-ארנבה הוא חזר תוך כדי המלחמה בחאן ארנבה כשהוא

כבש - - -

ד"ר ארן:

לא, היתה לנו אינפורמציה שהוא חזר יותר מאוחר ובאמת זה אחד השאלות שניראה איזה ממצאים יביא ינקלה.

תא"ל אר:

צ'סלר חזר שתקפנו^{אז} הוא היה חכוה שהרחיב שמאלה לכיוון חל-צהור וזה היה

קרוב לחטיבה 7 והוא בא לשם, כן, הוא היה ת"פ מגרוד 57 אבל הוא הצטרף ל-7

אל"מ אלגום:

כבר אז מחי זה היה ב-12?

תא"ל אר:

זה כבר על ההבקעה אנתנו מדברים, אני יום חמישי איזה יום זה היה אז 11, זה היה

ב-11:00 בלילה, 11:00 12:00 בלילה אני לא יכול להגיד לך בדיוק.

עכשיו פה לנכי פה צריך לזכור אני תקפתי, אחרי הצהריים פתחתי בהתקפת

נגד הגעתי כמעט עד ומתניה היה החיל לחששך והיה אש מכ האזור של רמתניה, אבל סינדיאנה דרך אנב

לפען ת - - - היסטוריה חשוב הם כבר היר די מחפריים גם בסינדיאנה, לא עמוק אבל עד להנה

זה המזל שלנו.

ברמתניה מי שמכיר את כל האזור שמהמיוער הזה, יש שם כפר גדול שם כבר

היו הרבה טאגרים וטנקים על כל הרכס של שעף סאנדין ואז התחיל להחשיך וחחלטתי לא

להחשיך את זה לתוך הלילה, אלא לעצור על הרכס, שהבסיס שלי עוד פעם יהיה רכס סינדיאנה,

עין ורדה תל עכס וחזרתי על הרכס חזה ששולט על נפח. שם חתארנו בלילה וכלילת חזה, בעצם

בבוקר העבירו אותי לדן לנר.

ד"ר ארון: אחת בעצמך יכול להוסיף מילה בענין סאגרים, אחת זוכר שזה היה בעיה,

באותו יום - - - חיו לך הזדמנויות שסאגר לא היה - - -

תא"ל אור: בעיקר בהבקעה.

ד"ר ארון: מרל תל-מעט בעיקר - - -

תא"ל אור: נכון, אז בעיקר בשטח הסורי.

האמת, פה אם איהך ננסה ^{לכליל למרות} שאף אחד פאיתנו לא אוחב

להכליל ^{האויב העקרי היה פה} סנקים פרט לסניריאנה ששם כבר החחילו להוסיע סאגרים

ושעלינו על רמתניה החחילו להוסיע פה ושם סאגרים.

ד"ר ארון: אחת כמעט, אין כמעט מקרים בצפון שאומרים שזה יש סאגרים מלבד באמת זה

שהזכרתי אחר כך

סא"ל גרינברג: בהבקעה.

תא"ל אור: בהבקעה, כן.

סא"ל גרינברג: אורי, הקטע הזה של המיל' מען ורדה כי יש איזח בעיה של מעבר, מעבר צר

אחד ששם חיו לכש בעיות.

תא"ל אור: מתי אחת מתכוון?

סא"ל גרינברג: בהתקדמות.

תא"ל אור: בהתקדמות שהגענו לרמתניה או בזאת שאני אמרתי שעוד לא הגעתי

לרמתניה נעצרתי ^{טוח} אש ^{לרמתניה מחזורנו} היו שם בעיות, ביום השלישי חיו

שם בעיות.

תיכף אני אנע ^{בהתקפה לרמתניה} שהיא ^{קשה} שחיתח אבסך הכל.

כיכוש רמתניה וכל הזה - - -

ד"ר ארון: טוב, אז אנחנו עוברים ליום הבא מעבור בקשה לעמוד 129, 130.

תא"ל אור: עכשיו ז"א כל זה ^{למיל' רפול} ת"פ רפול.

ד"ר ארון: כן, עכשיו פה ב-129 - - -

סא"ל גרינברג: באותו שלב שאתה היית בסביבות נפת היה שמה גם כוח של הגשה.

תא"ל אור: זה לא ביום שני, אה אחת צודק נכון.

סא"ל גרינברג: אחת היית מודע לענין הזה? - - -

תא"ל אור: נכון, לא היה קשר אני חוזר חזרה, כשהזכרתי וחארגנתי

עוהק מס' 11111111111

עוד פעם ביום שני בלילה, כשראיתי שאני לא מספיק בכלל, אני לא מצליח לכבוש את רמתניה
 באותו יום, ויותר טוב שאתרנל ברכס התחלתי לחזור חזרה, ראיתי שארמנים מסתובבים על יד הפתח אז
 שאלתי וזה ואמרו לי חשמע אנחנו באנו מה לשמור על נפח, טוב בסדר שחשמו קרוב
 לגדר שלא חפריעו לנו, אני לא אומר ברצינות, הם נשארו בסביבות נפח אבל היה לי שום ה - -
 ידעתי שהם שם.

ד"ר ארון: טוב אז בואו בבקשה לעמוד 129, זה אנחנו בגר ב-9 בחודש 129, ופה נזכר למעלה
 שאוגדה 36 החזיקה בלמח ברכסיט השולטים על מבוא- קוניטרה.

עכשיו העבור בבקשה ל-130 ושם תראה את העברתך ל-210.
תא"ל ארן: חשוב שנזכור את הנושא של חל עבס כי הוא לא מוזכר, אני הזכרתי - -
 כי יש לו משמעות ^{על} חרכס, הוא שולט טוב מאוד על כל - - - אני אראה

לך איך הוא - - -
ד"ר ארון: אנתוני נזכיר אנתוני נכחקשר - - - הוא יושב על יד ציר הנפט.

תא"ל ארן: כדיוק, אתה רואה זה חרכס של סינדיאנה (מראה במפה)
ד"ר ארון: ומערב: אם אני אנני טועה לציר הנפט.

תא"ל ארן: זה אזור של רכס חל עבס, הנה כדיוק מה (מראה במפה), יש לו משמעות מי
 שמכיר את - - - או הוא סוגר, חפס הזה כאן סוגר לך

את כל הנושא של ^{הפס} והרכסיט.
ד"ר ארון: בסקירות בסוף צפון אנחנו הזכרנו אותו, ופה לא נכנסנו לפרטים אז כנראה לא

הערכנו מספיק את הפס:
תא"ל ארן: עכשיו מה פה אני מזהאר: את זה קצת.

דן לנר שעברתי אליו איפוא זה מופיע.
ד"ר ארון: תמצא בעמוד 130 פה יש תיאור קרא אותו כבקשה ותירא את יש לך מה להוסיף.

תא"ל ארן: נכון, פה תמצא התקפה ביום שלישי תוארה התקפה קשה מאוד,
 אחרי זה אני הכנתי שביום שלישי היתה התקפה גם על 7 וגם פה, בשקראתי

את המחלבים הסריט אני זוכר.
 ודן לנר בהתחלה רב איתן קדימה, התחיל לנסוע לתקוף את רמתניה בערך

בסביבות 010:00 011:00 בכוקר ואז אני חושב ש - - ודן לנר תיכף הבין אתה לא בדאי
 כי אני רואה התקפה קשה מאוד על נפח וכדי להשאר במקום.

ד"ר ארון: אנב היה לך קצין מודיעין שהיה פעיל ויעיל.

עורך מס' 0000000000

על דמה.

תא"ל אור:

הוא היה פעיל ועיל במסגרת משהר היה בחור כן, כאן הוא היה

ד"ר אור:

הוא הסביר את הרקע לתקופת האלה של ה-9 מה אתה אז ידעת.

תא"ל אור:

שום דבר.

סא"ל גרינברג:

מה פתאום.

ד"ר אור:

אתה למשל הסכמת הזכרת שזה אוחו יום שהיה משהו - - -

תא"ל אור:

זה נודע לי כי אני שמעתי את 7.

ש"ר אור:

אתה בעריך את זה עכשיו כאיזה פאמץ כלל סורי או מעריך גיזרה לחור.

תא"ל אור:

עכשיו, אני בעריך את זה, אז הערכת כי פאמץ כלל סורי אני לא ידעתי מה יש

בגיזרה הדרונית לא ידעתי, כי שמעתי היחידים קיים וחייתי - - -

ד"ר אור:

יש על מוסה היתה באותו זמן.

תא"ל אור:

זהו אני את 7 שמעתי, את 7 שמעתי גם אז אני רפול ביקש אותי כוח להעביר

לי, אז בדיוק שמעתי שיוסי בן חנן מתארנן והיה צריך לעבוד אלי יוסי בן חנן

זה היה ביום שלושי אפרתי לך שיסע הוא לשם כי כולי במגע ואני לא יכול

לחצית אף כוח.

רפול אז ביקש אותי לתגבר כי החנו בכלל בשקט ישבנו ש, כלמנו לרפול

חשב חטיבה 7.

סא"ל גרינברג:

יוסי בן חנן היה סיועד אליך?

תא"ל אור:

בהתחלה כן, בקשר הוא התארנן, כבר יצר איתי קשר והיה צריך לבוא אלי, כי

אצלי גם היה מצב קשה וחוא לא זז עד מטר, ואז בדיוק פנה אלי רפול ואמר לי השמע

אני צריך לחטיבה 7 יש לחץ כזה, תשלח לו קרוב, הוא אמר לי כוח כמה שאתה יכול, פלוגה ומעלה

ואז אני אפרתי לו לא כדי כי אני במגע כולי קח את יוסי בן חנן שמיועד לי ומתארנן באלקה וחשלח

אותו ל-7 וכך הוא הגיע ל-7 באמת זה אותו - - -

ד"ר אור:

אז יש לך חלק מתחלטה החיא - - - עץ עכשיו לא ידענו את זה.

תא"ל אור:

בתחלט כן, כפירוש יוסף בן. נתן אמרו לי לקבל אותו כבר אמרתי לך אתה מקבל

את זה. שלא רצו להגיד בקשר וזה - - -

סא"ל גרינברג:

מי אמר לך?

תא"ל אור:

דן לנר או רפול, דן לנר סליחה, רפול אמר לי זה מההתעמלות בוקר. אבא שלו

היה הוא אמר לי זה מההתעמלות בתוך התארנן, הוא יכול לתנבר אותך כי היה

לי פחות טנקים מאשר ב-7 והיה לחץ ו-שלושה רבעי שעה אחרי זה רפול פנה אלי כבחול שאני אצלה

ערתק מס' 000000000000

תיגבורת לזה, ל-7 ואני אמרתי לו אז שישלח את יוסי בן חנן והוא שלח אותו אליו.

אל"מ אלגום: אתה היזכרת שהקרב ברמתניה היה קשה.

טא"ל פאור: כן חיכף ניגע אליו, אני כרגע עוד עוסק בבלימה כי הוא חשוב כי היה כוח

סדרי רציני שעלה על נפת ביום שלישי לפני הצהריים ובלמנו אותו עד

הצהריים, באמת זה היה בלימה כו כמו שכחוב בספרים, בשקט עם תירלוק

והחלפת עמדות וכל הדברים האלה, תוך כרי התארגנות של חטיבה, ואז כסביבות אחרי הצהריים

יצאנו לחקפה ברמתניה. עכשיו ניגע למה שאתה אמרת קודם.

ד"ר אורן: אותה החקפה ברמתניה למעשה זה כבר ח"מ 210.

תא"ל אר: כן בדיוק.

ד"ר ארן: טוב, והוא שאל אותך אתה יכול לתקוף, או שהוא נתן לך הוראה לתקוף ואתה

אמרת עכשיו זמן לנצל הצלחה ונעלה עליהם?

ת"אל אר: כן, נכון, דן לנר היה 100%, הוא אמר לי לתקוף תמיד לי מתי אתה חושב

שאתה יכול לתקוף.

ד"ר אורן: כן, הוא אמר לך ככה?

תא"ל אר: כן, מתי שאחך יכול תודיע לי.

ד"ר אורן: זה חשוב מאוד.

תא"ל אר: אז אני בלפתי איזה שלוש שעות אחרי זה באים ארבע גורדים פה, דיווחתי

שעכשיר בסביבת אני חושב בין 3, 8:00, 8:00 אחרי הצהריים, שאני חושב

שתזמן פתאים, הם אזורים קדימה.

ד"ר אורן: ז"א אתה היית שהף לענין זה, זה חשוב מאוד לדעת.

תא"ל אר: כן, כן, וגם פה זה מופיע אצלך דרך אנכ"פ מופיע אצלך חנה לפי; הנה "תמח"ט

דיוח - - -

ד"ר אורן: "הורה לו להשמיד טנקים באזורו ואחר כך לתקוף בשעות אחר

הצהריים החל החטיבה - 5:19 -

תא"ל אר: אנחנו נמצא בעמדות טובות מצמון לרמתניה ואז אנחנו - - -

ד"ר אורן: אנחנו כתבנו את האירוע מבלי לראות פה את היוזמה של המפקדים, וזה משנה

מאוד אם משתו תוקף מפני שהוא מקבל פקודות - - -

תא"ל אר: הוא דן לנר שאמר לי בתחילה לתקוף ב-08:30 בבוקר כבר, אמרתי לו כרגע לא כדאי

כי יש לחץ סדרי עצום אחרי זה בדיעבד, אמרתי לך שמעתי מה חולך בשבע והבנתי

שזה תולך בשני המקומות ואז התחלנו לקרוא את רמתניה, הקשה היה ברמתניה.

ד"ר ארן: אחת מדבר משהו על סיוע ארטיילרי?

תא"ל אור: כן, היה לי סיוע.

ד"ר ארן: חרי גם קבלת מודן

תא"ל אור: היה לי כן, היה לי אגד שלי אני יודע, לא, מ-36.

אני חושב שארטיילריה קשה לי להגיד לך היום אני חושב שהיא עוד היתה ב-36, ואני גם ביום קודם קיבלתי אויר מסינדיאנה אני קיבלתי מטוסים מסינדיאנה.

ד"ר ארן: כן זה יום קודם, אבל עכשיו לחקפה הזאת - - -

תא"ל אור: היה לי ארטיילריה.

ד"ר ארן: אני חושב שקיבלת כבר 210.

תא"ל אור: יכול להיות, זה באמת אני לא יודע, אני היה לי מסך טוב מאוד.

ד"ר ארן: קיבלת סיוע ארטיילרי שנהנת ממנו?

תא"ל אור: כן,

אל"מ אלגום: אויר?

תא"ל אור: אויר לא, באותו יום לא, אם אני זוכר טוב לא.

ד"ר ארן: היה לך פעם שהאויר ירד עליך - - -

תא"ל אור: זה כבר בנאסג, זה בנאסג עם העירקים.

הקשה היה ברמתניה כי הסורית ואז ראינו פעם ראשונה באמת הרבה סאנרים א. כגלל הרכס של רמתניה.

ב. מכל האגף של רכס שף-סינדיג'רן מה שאנחנו קוראים לו, זה רכס.

אל"מ אלגום: שף סינדיין.

תא"ל אור: שף סינדיין, וכל הזה של 111 כל האזור הזה, ואז כמו שהיית עולה על עין

ורדה מהמעבר הזה מלמיה היית חוץ באגף את הזה, ואז פה אני העמדת שם

גודר טנקים שלם שחיכה לכל האזור והחלתי להסתער על - - - לאט לאט לעלות על כל הרכס של רמתניה.

עכשיו מה ש עזר לי מה התקשר לי מה באמצע איזה מנ"ד שוט קל אחר, אך

קראו לו שש"י קראו לו, הוא היה מ"מ בעצם מ-179, ואחרי זה עשינו אותו מנ"ד, הוא בא אלי

עם 12 טנקים שוט קל ו-12 טנקים של שוט קל בעיצומה של מערכה כזאתי, הוא שאל, הוא אמר לי

השמע, הוא שמע את הכל דיבר אמר איך אני יכול להצטרף אליך ואז הכנסתי אותו וקרא בשם זה

גל שני אבל הוא הספיק להגיע לרמתניה יחד איתנו וזה אמר - - - פת הכעיה שלי היה מאבק עם החושך הייתי מוכרח לפני החושך לכבוש את כל הרכס .

אתם מכירים כבר את המשמעות של הרכס רמתניה הוא שולט על חרשניה ועל כל האזור .

בקיצור עד חושך הצלחנו לטהר עם כל הטנקים שהיו ולכבוש את כל הרכס של רמתניה אבל התמונה הייתה יפה , כמו שהיינו ברמתניה והתחלנו לירות שניה אלה התחילו לברוח משם אני יודע שגם עלו עליהם במקביל לדרום , אבל זה שהתחלנו לירות מלמעלה למטה הם התחילו להתקפל אחורנית , ז"א לכיוון הגבול .

- - -

אל"מ אלגום: כשאתה אומר על סאגרים הם זהו שמה על בהדנים או שהם היו ב - - -

תא"ל אור: לא, לא קרקעים דרך אנב, טוב שאמרח.

קרקעי וראית בין הזה יוצא קרקעי אני לא ראיתי ברדן אתה יודע בדדן ראיתי רק בחבקעה יותר הרוב היה קרקעי עד כמה שאמר א.פ.ט. ררך אנב.

ד"ר אורן: מילחמה בחטיבות החי"ר ובחטיבות הממוכנות שהתכנסו ואלה שמישהו שאל

אפוא היה החי"ר, אתה זוכר שטליק אמר לא מענין נכנסים קחי"ר נכנסו עם החי"ר .

תא"ל אורן: נכנסו קטינדיאנה היו ב"ט קצח .

ד/ר אורן: בוודאי .

אל"מ אלגום: לך היה חרמ"ש?

תא"ל אור: לי לא היה זלחמים וחרמ"ש טוב שהייתו עם טנקים וקצת צנחנים

התחילו להגיע אלי סיפין סיפין .

אל"מ אלגום: ז"א ברמתניה למעשה היית רק עם טנקים ואש .

תא"ל אור: טנקים ואש ופלוגת חסיור שלי, הזחלמים שלי לקחו לי את כל הזחלמים שלי עוד

בלילה לגולני שעוד הצטיידתי ואז נשאר לי כל החרמ"ש נשאר בסככות בלי

זחל"מ בכלל. לא עברתי את - - -

אל"מ אלגום: מתי הצטרפו אליך?

תא"ל אור: אחרי החבקעה כבר לא היה לי זחלמים .

פלוגה אחת אירגנו מאחורי אכשתו הנב והצלחתי הצליחו לצרף לי אבל

משש אבל היה לי גרוד צנחנים אחרי זה .

בהבקעה כבר היה לי, לפעשה מיוזם לפני החבקעה היה לי את גרוד הצנחנים .

וירדו "אר. פרי. ג"ר" ולקח לנו די זמן עד שהצלחנו באמת ליצב ועד הצהריים תיכינו להם, והגענו עד לרכסי הגבול כמעט.

ד"ר אורן: אולי אתה יכול מנקודת ראותך להתיחס לויכוח שהתעורר, למה עצרו את

210? הרי הוא היה מטל"ק שהיה יכול להמשיך עם 179 ולקח פיקוד.

תא"ל אורי אור: כן, אני לא יודע למה?

ד"ר אורן: אתה ותרשמת שהוא יכול?

תא"ל אורי אור: כן, היה לי גם פקודה, אני לא יודע זה לא מופיע פה, לי היתה פקודה

שאני מבקיע פנימה כבר, לא לתל בודנה, אלא באזור של - - - -

ואני כבר הייתי מוכן, אתה יודע התחלתי לנוע עשיתי קבוצת פקודות ועצרו אותי

לפני האויב.

ד"ר אורן: תקרא פה, לקראת השעה 12:00.

תא"ל אורי אור: כן, אז ראיתי את דן לנו פעם ראשונה, הוא קרא, אמרת שלהזכיר

דן לנו קרא לנו יותר מאוחר, קרא לנו אליו בקבוצת פקודות בתל ירושלים.

ד"ר אורן: "מפקד האוגדה הציע לי לדחות תוכנית, עמדונו שלטו על כל המרחב

במזרח" וכו' וכו', הפיקוד הסכים.

תא"ל אורי אור: אנחנו עמדנו באמת כל הרכסים ולי היתה כבר, הוא עשה תוכנית, אני

הייתי צריך להבקיע, משה בריל אז פיקד על זה, אה, זה בעצם יום

קודם, הוא עמד על 110 לחפות לי, ואני הייתי צריך להבקיע פנימה, בזה.

אחרי, אני אגיד לך, אתה אחרי שראיתי הבקעה בחאן ארנב. יכול להיות

שטוב מאוד שלא הבקיעו כי לא היינו מוכנים.

ד"ר אורן: טוב, עכשיו הולכים להבקעה תתחיל להסתכל מ-177, עד 169.

תא"ל אורי אור: לפני זה יש את ההתקפה של הקטיושות, אבל אתם לא מתייחסים לדבריי כאלו

זה גם לא כל כך חשוב אני מבין.

אל"מ אלגום: מה זאת אומרת?

תא"ל אורי אור: לא, בלילה היה פה ממש מטח קטיושות שירד גם עלי וגם על 179.

179 בהרגו איזה 10 אנשים אני חושב.

סא"ל גרינברג: על הנגמ"ש תחמושת.

תא"ל אורי אור: כן, היה איזה נגמ"ש עם צנחנים אני חושב והנדסה.

סא"ל גרינברג: הגדס"ר, של הגדוד הסיוור.

תא"ל ארז:

אה גרוד חסיו, אתה צווק.

סא"ל גרינברג: 134.

אל"מ ארז אלגום: זה היה כליל תשע-עשירי.

תא"ל ארז:

זה היה עוד לפני הלילה, זה היה לפנות ערב שביטלו לי את החקפה הזאת.

אלימ אלגום:

ב-10 לחודש.

תא"ל ארז:

ביום רביעי שביטלו לי את החקפה, לא התרגלנו בחניונים, הוא נשאר צפוף מאד

שמה, ואני אז עוד "פרוס", זה כמו שירד עלינו מטח קטיושות ענק שמונה ואצלי אצלו נחרגו שם איזה אנשים, זהו.

עכשיו מה שחשוב לגבי ההבקעה, אנחנו קיבלנו פקודה להבקיע בניזרת 104, נסענו

בבוקר, חנוכה הכל

עם המ"פ, דאם המג"פ והקמ"פ

וחומר מודיעיני

ארנו בשעה 011:00 חודיעו לנו שזה בטל.

ד"ר ארון:

קרא בבקשה בעמוד 167

לאחחיל התיאר הכללי.

כתבנו את זה עכשיו לגמרי אחרת אבל אם מענין אותך לשמוע את החנחה הראשונה

אז אני אקרא כאן באישור התוכניות בתל שיבן בסדר?

תא"ל ארז:

איפוא, זה לא לי, זה למפקדי האוגדות אני מבין.

ד"ר ארון:

כן.

"אישור התוכניות בתל שיבן בשעה 08:00, הוברר למפקד האוגדה 210 שאוגדה

36 מבקיעה בשני צירים ומנצלת גם את הציר שתוכנן לחטיבה 679. אלורף הציקוד סיכם שאוגדה 210

תפעל בשלב הראשון בהטעיה, ותהיה מוכנה להבקיע בציר קוניטרה דמשק, "פה אני מחחיל

לסטות מחנוסח שאתה רואה, או להכנס בעקבות אוגדה 36.

תא"ל ארז:

זה עוד כתוב.

ד"ר ארון:

בסדר, למעשה, היות והמפקדים מודעים בהכרח בפעולה

מהירה, אנב אני לא יודע מה אמרו לכם למה כל כך חיוני כל מהר? אמרו

לכם משחו?

תא"ל ארז:

לא, לא אמרו דרך אנב רצו להניד קרוב דמשק משחו

ד"ר ארון:

כן, אבל למה אתה רצו להוציא את הסדרים מחמלחמה 12 לחודש.

תא"ל ארז:

יכול להיות שאמרו ואני לא זוכר.

ד"ר ארון:

לא, לא אמרו לך לה לא אמרו לאלוף הפיקוד

תא"ל אורן:

כי מישתה כא אלי ביום זה, ושאל הניד לי האם חשבת בזמן הזה מה קורה כסיני, אמרתי חברה חשבתה שיהיה לי עוד אחד ^{מה} טנקים שוט. מטאור מאחורי הנב שלי.

ד"ר אורן: O.K. ובכן, היות המפקדים מודעים לחכרה בפעולה מהירה ^{על} נטל עצמם להבקייע בניזרה

שניה על אף המגבלות. לאחר המלחמה הועלו כמה שיקולים להסברת החחלטת אבל כל אחד יודע שלהבקייע ב-שתי גזרות זה בעית.

אם הבקעת אונדת 36 תחקדט לפי החוכנית ואונדה 210 תבקייע בעוד ניזרה להפצל את המינגנה הסורית.

אם אונדה 36 תעצר תקיים אונדה 210 תנומת החבקעת.

שתי הגזרות קרובות במידת מאפשרת סיוע הדדי בין האונדות, סיוע אש מדבי ושליטה טובה של המיקוד.

לפי התוכנית האונדתית הקודמת הוציאה עם בוקר סירור אליים של שתי מחלקות טנקים לאורך ציר המערכת כדי לממש את הדומק.

הטנקים נעו ופתחו באש במטרות על חקו חסורי אך אלה לא חניכו, לא ירו גם אש ארטילרי.

מפקד האונדה ראה סימן מעורר בכך שהקו אינו פעיל, זה התרשמות אישית שלו, של כולם, גם חקו בניזרה של רפול לא היה פעיל.

תא"ל אורן: נכון באמת שם לא ירו.

ד"ר אורן: בשעה 10:00

תא"ל אורן: אני את חשעת, תיראה צריך לזכור אני בכלל חראש שלי היה בתוכנית ההבקעה

שלי כל הזמן אחרי שאמרו לי שתפסתי את העמדות ואיך נגיע זה היה כלום זה היה כמה זמן, לא הספקתי אפילו ללחוש, אמרתי לקמ"ן טוב בוא עם מכרניח תיראה לאן אנתנו נכנסים בכלל, ככה זה היה.

ההתרשמות היתה כשזה נכון שזה שקט.

ד"ר אורן: עכשיו בוא תיתן את הטלה הזה קטן, לו כאותו רגע שאמרו לך שמקדי מיטת

ההתקפה משנים את התוכנית, לו אז חיו אמרים לך, סע צמונה חיכנס בעקבות

חטיבה שבעו היות צריך לצאת אחורה לכביש הראשי, מחכביש הראשי להכנס שמה עם כל חטיבה 7 כמה זמן אתה חושב שזה היה לוקח לכם התרגיל ההוא?

כי אני צריך לשאול את עצמי למה זה לא עלה על דעתך, אבל היום בחדר אוכל אתה

הזכרת נו - בעצם למה לא לחכמים

תא"ל ארן: נכון, חיראה צריך לזכור גם - - -

ד"ר ארון: אחת מבין, ארי אמר בעצם למה לא לקחו והכניסו אותנו בעקבות חטיבה 7 ולחכנס משמה בכל העסק,

אז אני אומר אולי זה בעיה שיקול של זמן ומרחב.

תא"ל ארן:

כמה זמן זה - כמה זמן מה לנסוע עם סנקים מאזור קונטרה ל-104, כמה זה - -

אל"מ אלגום: אני חושב שהשיקול היה שחשבו שאת ציר אמריקה.

תא"ל ארן: הוא הולך טוב, זה הכל.

אל"מ אלגום: פתוח רק צריכים לעלות ולנסוע אליו שהאינפורמציה הייתה גם מ-36 כאילו יש משמה סיגרים.

ד"ר ארון: יש צרה עם 36, כי באותו זמן ^{כבר} הלכה תשדורת מ-7 ל-36 ^{הסטורים} מכניסים סנקים לייזרה.

לא מכניסים סנקים לייזרה שאותם מתכוונים לנטוש. אז הייתה צריכה להיות אינדיקציה

אבל זה לא הובד לא לפיקוד ולא לאוגדה 210.

תא"ל ארן: דבר גוסף, אנחנו הבקענו שאתה - - -

ד"ר ארון: אני מצאחי את הידיעה הזו רק כידיעה מחטיבה 7 לאוגדה 36.

אל"מ אלגום: באיזה שעת מעבירים את האינפורמציה הזאת?

ד"ר ארון: תיכף אני אניד לך.

אל"מ אלגום: כי זה חשוב מאד.

ד"ר ארון: אני תיכף אניד לך, יתכן שלא הביאו את זה שבחאי תיכף גיראה אם זה כתוב לי

בהערה, טוב כתוב פה: "מו"מ צפון ד" עמוד 9 בקערה 34 שמה צריך לחץ נביא את זה

בכל אופן לפני שניתנה המקורה, אף אחד לא היה מודע לזה כי עובדה שכולם כמו

שאמרנו אחר כך חשבו בעצם זה כבר פתוח.

אל"מ אלגום: גם. אורי זוכר את הסיור האלים שלא הביא חוצאות

תא"ל ארן: אני לא זוכר סיור, אלים, דרך אגב אני זוכר שאני עמדתי שם בחיפוי,

יריתי מרחוק ולא ראיתי שום כלום, הרמתי משקפות כי לא הכרתי את ה - - -

אל"מ אלגום: אחת לא ידעת שמחלקה שלכם...

תא"ל ארן: לא שלי, זה לא מחלקה שלי.

אל"מ אלגום: מהאוגדה. איזה גדר זה ומאיזה חטיבה שלחו את המחלקה הזאת.

תא"ל אור:

הוא אמר משתו אני לא - - -

תא"ל אר:

אני לא יודע - - -

ד"ר ארון:

בטח של 179

אל"מ אלגום:

יכול להיות.

תא"ל אר:

179 לא יכול להכנס כי אני כבר עמדתי בעמדות יכול לחיות שמישהו ירח

אבל אני גם בעצמי שלפתי משקפה עם הגדוד שלי 57^{1/2} שעמד ארחוק הוא

עמד בבוטסטר וזה העמדות חכי קרובות שיש לך פה מי שמכיר שם, אחת לא יכול

יותר קרוב. משם אין טווח טנקים דרך אנוכ הסתבר כי חשבתי ה - - - עמדנו

לא ראינו כלום, אני בכלל יש לי הערה יותר אפיקורסית, אני אומר שגם היה כי ברגע ש-179 היה

מה שתיה שם, היה אפשר עוד לעבור אחרי 7. גם אז:

ז"א א.א. היה אפשר להעביר את כולם וגם אחרי זה היה יכול להיות

שבדאי לעבור אחרי שבע, הם התקדמו לאט שמה בציר, ירטי בן חנן שמה נסע בציר שבתאי,

ציר שבתאי אני הגעתי עד שבתאי ירטי בן חנן עוד לא הגיע אבל הוא נסע לאט לאט, אני דיברתי

איתו. לא, לא כי עצרו אותו שהוא לא יפגע בכמה.

תא"ל אור:

אני דיברתי איתו, והיכרתי אותו, אמרתי לו תיראח אני נימצא מה אל

חירח.

כמה היה בשבילי להגיע מקונטרה ל-104 ולהכנס לשם.

סא"ל גרינברג:

מעבר לכמה חנחות.

ד"ר ארון:

אבל מתי זה היה מעבר לתודעה, כשאורי עכשיו אומר כל אחד שואל

בעצם למה לא? אבל זה לא נשקל בכלל, דן לא אמר בוא נכניס אותו בעקבות שליס

אם דן היה אומר היו אומרים לו אנלי אוקי סע.

סא"ל גרינברג:

כי היה ברור ש - - - הציר מתמרטט.

אל"מ אלגום:

הוא אומר אחרי שרן נתקע שמה - - -

תא"ל אר:

רן ניתקע הרכה מאוד מפוקשים דרך אנכ, טוב ואז אני אמרתי שתם זה לא

שייך לזה, אני אמרתי אז חבר'ה אנחנו לא מכירים את השטח, לא

כראי להכנס שם. אנחנו לא הספקנו לראות עוד, לפה להסתכך אין ברירה אני אמרתי אז, אני גם בשביל

זה נשארתי על הכביש.

ד"ר ארון:

אנכ דן אומר שהפקודה שלו היתה לנסוע עם הכביש, שהוא ירה אם הוא ירה

בנוסח של רן

זה פשוט משהאש שם - - -

תא"ל אור:

איתה ביננו אז שיחה לא, דן, לא, היה לו כוח שנע על ^{הזה} מה פתאום לרן היה

כוח בפיקוד המג"ד סיוור שלו, חנני המפורט שנע על ציר

כדרך, הוא ירד מהכביש כפקודה מהנוחלת, הוא הראה לי את התוכנית שלו.

ד"ר ארון:

דן אמר שהפקודה המקורית שלו הייתה לגוע על הכביש.

תא"ל אור:

אז רן יכול להיות ששינה, חנני נסע עם כוח סנקים מט"ד את - - - כל גרוד הסיוור

מהתחלה לא נסע על הכביש.

ד"ר ארון:

איתאר את זה כאילו שהוא סטה מחכביש הראשי בכלל האש ואז הוא עלה למוקשים.

תא"ל אור:

לא, זה אני לא, ט"ה מהתוכנית - - -

ד"ר ארון:

אני זוכר שהיתה דרך כזו שמוליכה

תא"ל אור:

כן, נכון.

טא"ל גרינברג:

עד כמה שאני זוכר התוכנית של חנן הייתה מראש נוע מצפון לציר

תא"ל אור:

לא, אני שמשוכנע בזה ^{אולי כי אתה יודע} השיחות שלפני ^{בכלל דיברנו ביננו} אז אמרו לי איך

אתה נכנסת? אני נכנס אל הכביש הקור, כי למה? כי לפני חצי שעה אמרו

לי שאני מבקיע מפה, אנשים פה לא מכירים את השטח הזה, לאצפינו עליך בכלל, לא הספקנו,

אז אני נכנס על הכביש עם כל הזה לפחות נסע מהר, וזה הוכיח את עצמו ^{דבר אנב} כרועבד.

אל"מ אלעם: זה נכון או שהוא נתן הוראה לסמ"פ, ויש לו זמן.

תא"ל אורי אור: עוכדה שלרן היתה תוכנית להבקיע ב-2 צורים, הוא גם היה צריך לקבל את כוח

נתי בסוף, הוא לא הגיע אליו, אבל לא משנה, אבל הוא- היה צריך להבקיע ב-2 צורים.

ד"ר אורן: אנחנו בודקים את זה עכשיו.

אז פה עכשיו אם אתה ממשיך אהה רואה איך שמתוארת החטיבה שלך.

תא"ל אורי אור: איפה זה? בעמוד 167.

ד"ר אורן: עכשיו הנה, תקרא בבקשה ב-168 למטה "אוהה שעה סכר הרמטכ"ל שהאוגדה

הופעלה מוקדם מדי, וביקש לשקול את החזרתה- -"

תא"ל אורי אור: אני שפגעו להם פחות טנקים, בכלל מה שמתואר פה, אבל זה לא משנה, זה לא- -

ד"ר אורן: חלק ממוקשים.

תא"ל אורי אור: חלק נפגעו ממוקשים, חלק גם- - הם היו די בחלם, החחילו לחזור חזרה, גם

פצועים, ^{היה תמונה די-} בשביל זה אני פניתי אל דן לטר, אני אז פניתי לדן לטר עוד חצי שעה

קודם, אמרתי: "תן לי להיכנס, כי זה לא טוב שאני עומד", אני לא אעמיד את כל החטיבה שלי

פרושה, ובשדרות וכזה ולהתחיל לחזר ^{תפירה} פצועים, והאנשים האלה אחרי 4 ימי בלימה, זה מה

שמשבר פסיכולוגי, השפעה קשה מאוד, ופניתי אל דן לטר, אז טוב, הוא מציע כל פעם נחכה, נראה,

נראה, ובסוף נתן להם את האישור להכניס. בשעה 03.00 באמת.

אז פה לנו דרך אגב היו פה חלק מהכוח שלי כאמת חשוב לחאר, אם ככה

אני רואה שזה מתואר כאמת ב-4 שורות ^כ היו לנו די הרכה אבידות שמה בחאן-ארנבה ^כ לרן מהאן-ארנבה

ראשית חלק מהכוח אצלנו פנה לחאן ארנבה, ועלה על הרכסים, איך טוראים ^{אחמר} ^{עבע שיה}

כבש את ^כ איזור תל-אחמר-חצוק ^כ ואז דרך אגב הבחור ^כ היה מ"פ שעבר כבר ל-7 באותה הזדמנות, והגענו

למעשה עד לרכסים ששולטים על ציר אמריקה, וגם כבשנו לא בעליה ממש, אבל - - וטנקים פתחו

עלינו מצומח ^כ יאיר אמריקה על גבי טנקים, דרך אגב מהרכסים של תל שער, ואז טהרנו את כל תל

שער, לא טהרנו את גרופית, כי לא היה לי עוד רגלים, אבל כל הטנקים שהיו שם השמדנו, ואת האיזור

של צומח יאיר אמריקה, לא הגענו עד אליה, אלא באש, וזה כבר החשיך, אז החשיך כבר.

ד"ר אורן: תמשיך לקרוא, זה נזכר פה משהו מזה.

תא"ל אורי אור: כן, בערך, אני הגעתי עד לסף מעס ^{כאמת פנימה} ואז קיבלתי את גרוד 471, זה

חזי, זה 7471, נכון, והוא טיהר, הוא היה תחת פיקוד שלי, ואז טהרנו את חן-ארנבה

כל הסיפורים שהיו שמה, והסמח"ט שלי פינה את כל הפצועים, שמה היו די הרכה פצועים, מהרכס

של איזור של "שבתאי", שם היה הרכס שהם היו ^{מוקמים ששם היו} פצועים, פינה, והרוגים פינה

אותם, למעשה את הלילה עשינו כחניון פרוש, חניון, זה לא חניון, עמדות פרוש^מ מהמורדות של תל שער, (תראו במפה) ל: חניוני פרושים, עומדים כלם בעמדות, שחי"ר בין הטנקים פרוש, מתל שער עד הכביש ושמאלה (מראה במפה), אחה רואה, עד אמריקה, בדיוק, כל האיזור הזה, וקדימה עוד. כן, עם החזית קדימה, ושולטים על צומח מאץ, עומדים שם פרושים, זה לגבי הקטע הזה.

ד"ר ארן: עכשיו^ב בקשה, חדלג להתקדמות ביום המחרת, עמודים 473-174, פה הפקודות לחטיבה^א, וההתארגנות וההתקדמות.

תא"ל אורי אור: תראה, הפקודה זה נכון, אני קיבלתי אז עוד^א נתני עם כמה טנקים, אני חושב שקרוב ל-20, אני זוכר טוב, אולי 15, אנחנו נענו בעצם פרושים, נתני דרך^א היה "שוט קל" לשמחתי הרכה, כתוב פה די נכון, נענו פרושים מ-"יאיר" כולל "יאיר" על "שוט מטאר". יותר קרוב ל-"יאיר", נתני עד יריב, "יריב" זה הדרך של מסחרה, נכון?, (אני כבר לא זוכר את השמות של הצירים), ציר "יריב", איפה זה ציר "יריב"?

ד"ר ארן: זה יורד לכיוון אל-מל, יש פה קבוצת צירים שיכולה להזכיר לך אם אתה שואל על: פרט בזה: תא"ל אורי אור: בדיוק, נתני פרוש, זה ציר, ונתני פרוש - -

ד"ר ארן: הנה, "יריב" גם כן מניע לכפר נסג', הנה ראי'ם אותו שמה בבטן כזאת. תא"ל אורי אור: אנחנו פה פרושים גם פה, זה גם ציר פה (מראה במפה), לא, לא, "יריב" אנחנו פה פרושים "יאיר", "יריב", עד ש - -

ד"ר ארן: פה מתוארת ההתקדמות של החטיבה שלב, 679, זה, אתה רואה? נכנסנו פה, ככה. עכשיו תמשיך בבקשה פה לקרוא, כי, אהה, כאן כתוב עוד שאתה מתארנן להדלוק ולהתארגנות.

תא"ל אורי אור: עכשיו אנחנו פרושים, כבשנו את צומח נסג', ופה היה - - ד"ר ארן: מה קרה לנתני? ברגע שנפצע שמה המג"ד, אז חל שיבוש בכוח? תא"ל אורי אור: חל שיבוש עצום בכוח.

ד"ר ארן: מה קרה? הוא היה הרמות? תא"ל אורי אור: לא, הסמג"ד שלו היה מצוין, הוא היה מאחורנית, הוא לקח לי שעחיים עד שהם התארגנו, נתני לא היה בכלימה, נתני הוא בא מששת הינונים, ככה קראתי לו אז

ישר - ברשת, נתני זה לא ששת הימים, הוא נסע מבחינתו פרוש ומהר, כל שאני אומר לו "לאט, לאט" הוא רץ, ובנסג' הוא נתקל, מי שמכיר שם את תל כרים, תל כרים, כל הרכסים האלה חטא, הוא הראשון שנפצע, שם עם כל הנגמ"ש שלו, והגדוד שלו, החבר'ה שלו היו מכולבלים, לא היה שם מפקד, נפגעו להם כמה טנקים, הסמג"ד שלו זה עמרי^א צנב, ליהיה מאחור קראתי לו שיבוא, יקוו

את הגדוד, יארנן את כל מה שנשאר, ולקח לו איזה שעתיים זמן, ואני נסה שווט מטאורכבר לא היה לי מספיק דלק, ואז עמדנו באיזור של נסג', קצת קדימה, ולמעשה כבר התחלתי די לנוע קדימה לכיוון, איך קראו לחל שמה? תל מרל', לנוע קדימה, אז דן אכך אמר "עצור", וישבנו. חדלקנו חלק בין: נסג' לתל מרי שמה.

ד"ר אורן: הייתי אומר, שזה אחד הניסים של המלחמה, בריל, הייתם שמה, אחרת העיראקים היו ממשיכים לנסוע.

תא"ל אורי אור: אבל זה לא כל כך נכון, כי בכל מקרה היה לי את הסמג"ד התארנן מאחורנית, והיה לי שם כוח סנקים כנסג' שהתארנן שמה, אז פשוט, לא דלק, אלא אסף את הכלים וזה, וחלק התחיל לזוז קדימה, וחדלקנו שם, ואז התחיל העסק הזה של העיראקים.

ד"ר אורן: אפרופך: העסק הזה של העיראקים, וחמשיך בקשה בעמוד 174, בכל זאת.

אל"מ אלגום: אולי לפני זה, אני יש לי הערה לוניסטיין כאן, בגלל סוגי הטנקים, סוג הטנקים שהיה לך, האם זה עיכב אותך, כל נושא הדחימה של דלק, ושל תחמושת, בעיקר דלק?

תא"ל אורי אור: בבלימה, לא היו לי בעיות, פעם ראשונה, רק פה זה עיכב דרך אנב, אני אניד לך מה, זה היו לך א 10, 8, 9 שעות מברעיש לו, לא, לא נסענו, והיה לי סמח"ט לוי מאן, לא היה פעם אחת שהוא לא הגיע עד 12.00 בלילה עם תחמושת, עם דלק, עם הכל, פה לא הצלחנו למלוח מספיק דלק בבוקר, ותחמושת חלק אחר, הביאו תחמושת ארטילרית, אבל תחמושת למ היקה בעיה, ודלק זה התחיל להיות בעיה באמת, פה פעם ראשונה שהיחה בעיית דלק, זה גם פעם אחרונה אני חושב, כי אחרי זה כבר לא זזו, - - -

ד"ר אורן: עכשיו נכנסים לעיראקים - אנחנו נמשיך לקרוא רצוף, מ-174 עד 176.

תא"ל אורי אור: 174 - מה שהדבר שאני חושב שצריך לבוא לידי ביטוי, זה בלילה את כל

המאבקים, להקים את החטיבה מחדש, זה כלילות של הבלימה, היינו לפעמים מגיעים אחריו מע בסוף כל לילה של בלימה ל-20 טנקים, בבוקר היינו מתחילים עם 50 למחרת.

ד"ר אורן: זה כחוב, באיזשהו מקום, חמצא את זה.

תא"ל אורי אור: זה נקודה חשובה, זה לא רק תימוש, זה הרכה יותר פסיכולוגי, זה הרבה טנקים, זה לא רק תקלות, זה היה טנק שכודר עומד פה, עומד פה, עומד פה אצתה ירדע מה זה שנשארו, לרכז אותם, לאסוף אותם, התעסקו בזה כלם, והיינו מצווחים כל יום מחדש טנקים. א. נהרנו אנשים, אני בלילה הראשון העמדתי, בלי שירה מ'פ, בלי ששם מ"פ אחראי על הלילה של הבלימה ראשון, למנוח מ"פיים חדשים, למנוח מנ"דים, למנתן מפקדי

יחידות הייתי קורא לזה, לא מג"דים בעצם, אותו דבר פה.

ד"ר ארן: דווקא באונדה שלכם הזכרנו את זה בהקשר מסוים של החטיבה השכנה שלך, אם

אחה תמצא בעמוד 173 למטה, יש קטע שהוא נדמה לי שניסינו להביע את זה פה "נאבק על שיקום החטיבה, כדי שתמשיך להלחם כגוף, ולא נכנענו - - -", אבל במקום אחר עשינו מזה הכללה, כי אנחנו יודעים שזה היה נכון מאוד, למשל גם באונדה 146, ההתקפת הנגד, הם מתקדמים וכבר נגמרים להם הטנקים, ובלילה כ-"ספיר" צריכים להתארגן, הם עברו אז את מה שאחם עברתם יותר מאוחר.

טא"ל גרינברג: אחד הדברים שנגעו להחריה שלך, לא זוכר כאיזה הזדמנות, וע"י מי, שהייתה בעיה--שונים

שהתחילו לזוז יותר מדי אחורה עם פינוי פצועים, ועם טנקים, היו כאלה שלא כל כך רצו לחזור, יש כאבזה משהו?

תא"ל אורי אור: אני חושב ש- - לא, אצלנו זה, היה אולי לא כחופעה.

א. ב-179 אני חושב שזה היה עסק של חאן ארנבה בהבקעה, לא היה מצב של טנקים

שלא רצו לחזור, היה בהתקפה על רמתנני היה פעם אחת, שעמדו שם 6 טנקים, ואם אני לא הייתי

בא איתם, ורצים קדימה, חכר'ה היה וסאגרים, והם לא רצו לזוז קדימה, בשפת חי"ר כזו הם לא רוצים, אבל הם עמדו עור בעמדות, וחזכו עוד פעם, ועוד פעם, ועוד פעם.

כללית - אני יכול להגיד המילואים מיום ליום נהיו יותר טובים, לא יותר גרועים.

טרגרים?

ד"ר ארן: מה היה הפטנט שלב נגד ארטילריה או הפעלת גם מרגמות?

תא"ל אורי אור: ארטילריה מרגמות לא, מרגמות זה מה שהיה לי, היו לי קצת.

ד"ר ארן: לא, אני לא מדבר על 120 על 81.

תא"ל אורי אור: 81 היה לנו קצת.

ד"ר ארן: יריח אי פעם כמרגמה 81 במלחמה הזאת?

תא"ל אורי אור: במלחמה הזאת לא, היה קצת, שצדפו עם הצנחנים אז יו"ב אבל בעיקר ארטילריה,

וזה הוכיח את עצמו גם פה שירו עלינו, וזה לא נכנס, כשעמדנו בצומת של - - ביום

של ההבקעה, התחילו לירות טנקים וסאגרים, לאיזור--וארטילריה - - דברים שאחה אומר היו

בעיקר בבלימה עד שאנשים ידעו מי המפקד שלהם, ברגע שהמערכות נסגרו יותר, אז

היו יותר טובים.

טא"ל גרינברג: אני מבין שהיתה לך בעיה בכלל שהם לא הכירו אותך.

תא"ל אורי אור: כן, אבל הם רובם, נכון.

טא"ל גרינברג: נדמה לי שאחה עברת שם, ועשית - -

תא"ל אורי אור: בהחלה כן, אבל כשבאתי הם ידעו מי אני, פרט לזה היו פלוגות שיריון, פרט לזה היו פלוגות עם

של נחל, "בני ישיבות", הם לא הכירו, המפקדים כלם - - היו לי "בני ישיבות"

החיילים עצמם הכירו פחות, מי שהיה יעבר, המפקדים ששמעו את הקול וזה, אז הם זכרו כי אני קיבלתי את החטיבה חודשיים לפני המלחמה.

ד"ר אורן: עכשיו אנחנו ממשיכים עם ההפתעה העיראקית, וזה הפתעה שכנגד, תראה האם התיאור של פעולת החטיבה פה, זה נכון?

תא"ל אורי אור: הנה אתה רואה גם יכתוב ש-"כוח נתי" הושאר בעתודה בצומת, אני אפיתי קודם כי עוד לא התארגן כל כך, נכון, אני אומר לך, הטנקים עשו, העיראקים זה טנקים, תאר לך שהמס"כ שלי דפק טנק, עירקי בטווח של 500 מטר, שזה יהיה לך אומדן על איזה טווחים זה התחיל.

ד"ר אורן: אנחנו עסקנו פה משפט על מטוסי ח"א, שהופינו בגד האיום החדש, "ובטרם חשכה הספיקו לבצע 26 גיחות תקיפה בגד איזור "אקרבה", אתה זוכר את ח"א באותו יום?

תא"ל אורי אור: כן, ירדו עלי, הם אז ירדו גם עלי.

ד"ר אורן: הם רלו לרדת על "אקרבה", אומנם הם רצו לפי מיטב השיטות לדפוק בעומק, אבל הם ירדו עליך?

תא"ל אורי אור: הם ירדו עלי.

ד"ר אורן: כמה מטוסים ירדו עליך?

תא"ל אורי אור: איזה 2 לפחות, והם זרקו מצררים, המצרר הזה קראו לזה "מצרר", "סי, בי, יו".

אל"מ אלגום: היו לנו אנדרוים מזה?

תא"ל אורי אור: לא, לא פגעו, אבל אני לא - - -

ד"ר אורן: הם התכוונו לפגוע בעיראקים שהתקרבו אליכם, הם היו קרובים אליכם?

תא"ל אורי אור: כן, הם התכוונו לפגוע בעיראקים, לדעתי אסור היה להכניס יור את ה"א" היה שם תופת כזאת.

ד"ר אורן: לא, לא הייתי לא גכניסו אותם אליך, הכניסו אותם בגד "אקרבה".

תא"ל אורי אור: אז אתה שומע, כל הבקעה הזו היה ענן אבק אחד גדול, אני בעצמי אפיתי רגע אחד להפעיל, מעצרו כלם במקומות, כי לא ידעתי מי עיראקי

ומי יהודי, ומי יורה בכלל כלם עצרו, ואז ראינו מה קורה, ובתוך כל הסוללה הפזורה זאת, נכנסו והתחילו לדפוק, וירו כבר עלינו.

עותק מס'.....

ד"ר אורן: יכול להיות שחשבו שזהו 2 חטיבות, לא 2 גדודים.

תא"ל אורי אור: בטח"כ כמה הזיזו אותם? הזיזו אותי 5 ק"מ אחורנית, לתפוס את כל הרכס.

ד"ר אורן: כן, אבל בינתיים כל משקל הכובד ירד אחורה, פה רואים את זה. "השכמ דילגתם אחורה - "אה לא זה הפתעה ותיכף אני אראה לך את ההמשך,

אני לא יודע אם יש לי פה מפה כזו על ההפועה העיראקית, (תיכף בראה) כן, זה מתאר את ההפתעה זו ההליכה שלכם אחורה (מרצה במפה).

תא"ל אורי אור: כן, בדיוק שמו אותנו פה פרושים קצת יותר רחוק, פה פרושים באיזור הזה, כי אמרו שעיראקים באים מפה, אני רואה שמצויר פה איזה חץ עיראקי.

ד"ר אורן: הנה, זה איפה שאתם עוצרים אותם.

תא"ל אורי אור: כן, פה היתה הבלימה העיקרית, ואחרי זה אמרו לי תתמקם פה לכל האורך.

ד"ר אורן: עכשיו למחרת היום למעשה דן רצה לעשות לעיראקים מלחמת כיתור

יפה, יש 2 גורמים שזה לא הלך:

אחד הוא שאולי פתחתם באש מוקדם מדי;

והשני זה ש-205 לא תפשה את תלמסחרה יותר מדי מהר.

תא"ל אורי אור: בכון, לקח להם המון זמן שם.

זה בגלל 2 דברים:

סא"ל גרינברג: א. מפני שביום הקודם הם שם הסתכרו - -

תא"ל אורי אור: כן, אני לא יודע למה, אני עד עכשיו לא יודע למה הם הסתכרו שם.

ד"ר אורן: אני שאלתי את דן למה כשבא 205 לא העמדת אותם לרגלי תל שער?

למה שלחת אותם קדימה? אז הוא אומר אנחנו חשבנו שאם אנחנו נתפוש

את תל-מל ותל מסחרה 'נוכל אולי עוד לעשות תרגיל לתקוף התקפת בגד בזמן שאלה

עוצרים פה, אבל הזמן הוא אחד להם פה.

תא"ל אורי אור: מה שיצא פה שאני הגעתי עד להנה והתפרשתי פה, ולא קשור לתל מסחרה

ד"ר אורן: מה אתה אומר, איך הם היו צריכים לעשות את- -

תא"ל אורי אור: כמה עיראקים היה פה בכלל, עד עכשיו אני לא יודע.

ד"ר אורן: בדיעבד אתה כמפקד אוגדה היית עושה בדיוק מה שעשה - בן לנר?

תא"ל אורי אור: אבל בטיימנג אחראתה מבין? אם היו מחזיקים אותנו - -

ד"ר אורן: האופי של הקרקע, זה שזה קרקע בזלתית עם המון אבק,

--- אז מה שם עשה את זה? האלם מאז, ובסה"כ אנחנו יודעים שזה

היו 2 גדודים עיראקים, גדוד אחד עליכם, וגדוד אחד בתל שער.

תא"ל אורי אור: א. השנקים שלנו זזו במהירות להתארגן, הוא תוך 10 דקות הוא מחכה

מוכן, זרקו את הכל, את הדלק וזה, המשאיות שלנו שהיו עם הדלק

אמרתי להם חתקפו אחורה, אז ככה חצי אחת של מיכליות ומשאיות זזו אחורנית, טנקים של

רצים קדימה לתפוס עמדות, ושם איזה - - אני לא יודע בדיוק מה היה שמה עם רן או

עם מישהו, אמרו להם לחזור חזרה, לתפוס עמדות, אז הם עברו דרך זה, אתה מבין? אז

כל הדבר הזה, זה יצר מערבולת גדולה של כוחות, ועוד 2 גדודים עיראקים, ועוד העיראקים

שגם לבד אני אומר זה היה ..

ד"ר אורן: אצל העיראקים, אתם ראיתם רק טנקים או ראיתם גם חרמ"ש?

תא"ל אורי אור: רק טנקים אני ראיתי, חאר לך בגלל האבק, - - -

ד"ר אורן: היה להם חרמ"ש.

תא"ל אורי אור: היה להם אני חושב, אני לא ראיתי חרמ"ש, צריך לשאול, החבר'ה גם אז לא

דפקו את זה עם חרמ"ש, אז מה שראינו זה טנקים עיראקים.

ד"ר אורן: עכשיו בהליכה אחורה?

תא"ל אורי אור: אז באנו, התארגנו שמה עד הלילה, גמרנו לירות, העיראקים עצרנו

ולנו לא נפגע אף טנק אחד מהעיראקים, והיה חשוב לנו שהם החחילו

מטווח קרוב, ואף פעם לא הצליחו לפגוע באף טנק, אף אחד לא פגעו זה ממש מענין

ולהם, אני לא זוכר כמה פגעו, אם זה כתוב פה, לא יודע איזה כמות, חלק

אני חושב

ברח, חלק נפגעו, חלק סתם השאירו את הטנקים בלי אנשים, לנו לא פגעו בשום טנק.

ד"ר אורן: אז למה החזירו אתכם מכתף נסג', לא, כשאני אומר אתכם, אני

לא מתכוון ל-9 או למשהו 9-9, אבל למה אתכם? לו הייתם מחזיקים

שם את הרגל על הקרקע, לא היה יותר טוב לאוגדה?

תא"ל אורי אור: כן, אבל החזירו אותנו יותר מאוחר.

ד"ר אורן: נכון, אבל למה החזירו אתכם יותר מאוחר?

תא"ל אורי אור: אני לא יודע למה, הם יבנו איזה חוכנית, כאילו ש- - -

ד"ר אורן: אני יודע, אבל גם ממקום שאיית היית יכול להשתתף באותה חוכנית.

תא"ל אורי אור: נכון, אני לא יודע למה, ואולי זה - - אני לא יודע למה, צריך לשאול

את דן למה נעבין הזה, למה הוא - - -

ד"ר אורן: אני חושב שהוא חשב שזה כוח הרבה יותר גדול.

תא"ל אורי אור: העיראקים?

ד"ר אורן: אבל ב-"טיימינג" שהיה בפועל, למשל 205 באה אל תל שער בזמן שאותך כבר תקפו העיראקים.

תא"ל אורי אור: אהה. יום קודם עוד, אבא, אני לא ידעתי ש-205 קרה.

ד"ר אורן: השאלה, למה הוא שלח אותם קדימה לתל מסחרה?

אגב, זה התנקם בו למחרת, כי לו למחרת הם היו עושים את זה, הם--

תא"ל אורי אור: אבל תל מסחרה הוא לא לקח אז באותו יום בלילה, לקח את זה למחרת בצהריים-אני חושב.

ד"ר אורן: אני אומר, אבל באותו לילה הוא רצה עוד להקדים את העיראקים, וכשהוא הגיע הנה, העיראקים הקדימו אותו.

תא"ל אורי אור: אז הוא לא היה צריך, אבל אז אם באמת היינו עומדים פה, כי אני

אני לא ידעתי שהוא שלח אותו יום קודם מסחרה, הוא כבש--

אל"מ אלגום: של דן ככה שאני זוכר שלא היתה לו אינפורמציה מה יש מדרום לתל.

ד"ר אורן: אבל זה לא בימוק, כל אלה לא היו בימוקים בזמן מרחב, כי זה בימוק, אם יש לך זמן.

אל"מ אלגום: הוא חשב ששם זה חופשי, מסתבר היה שלא.

ד"ר אורן: לא, באותו בוקר עצרו לו את חטיבה 179 כשהלכה לשמה.

תא"ל אורי אור: עכשיו אם, אבל בניח שכבר ככה היה, אז היה צריך לכבוש, אותנו

לא להזיז במקום, להשאיר אותנו עם העיראקים הגיעו להנה, אז היה אפשר

לכבוש את תל מסחרה, ורק אחרי זה להזיז אותנו, משהו כזה לעשות.

ד"ר אורן: אתה גם אולי בגלל המהומה שעשתה 9 שבעסה להם לוחצת את

יצאת קהצמה מפה, במקום--

תא"ל אורי אור: אני חושב עד עכשיו בדיעבד ש-9 הגזימו, אני חושב שראו שוטים

עקרים. 9 צעקו שרואים שוטים, אף שוט עיראקי אין פה, עירקים

לא עושים שום שוט במלחמה, אני חושב שסתם היה איזה פניקה של מלחמה שהיא סבירה,

אבל תנין מה קרה פה, אנחנו תקפנו בבוקר, ואחרי שגמרנו, הגענו לקר"א אני כבשתי

את תל אל-מל בדמה לי. עד האיזור הזה הגענו פרושים, ורק אחרי זה--

ד"ר אורן: וסייעת גם ל-205 לקחת את מסחרה.

תא"ל אורי אור: ואחרי זה רק עלה על מסחרה.

ד"ר אורן: טוב, תראה אם אתה רוצה להגיד משהו על מה שכתוב פה עליכם, כי

בעמוד 176 מתוארת הפעולה, אתה זכרת את העובדה שעצרו אותך?

תא"ל אורי אור: כן, נעצרנו למעשה נעצרנו שם כבר עד הזה, עד על הקו של תל אל-מל

נעצרנו, וזה הקו הזה אתה מתכוון, נכון?

ד"ר אורן: לא, עוד לפני זה.

תא"ל אורי אור: אהה, נכון עצרו אותנו גם שם כאמת באמצע.

ד"ר אורן: בשביל ח"א, יכול להיות שזה היה המרתע, השאלה אם ח"א עשה שם-⁵⁴⁵

תא"ל אורי אור: נזכרתי, טרם שאתה אומר אני נזכרתי שהם עצרו אותנו באמצע כאמת.

ד"ר אורן: עד שעה 9.55 נכבשו הכפר ואתם בסירוע של חטיבה 679 שבאה מצפון, זהו?

תא"ל אורי אור: כן, אחר היתה עוד התקפה אחת שעשינו על תל ענטר, וכל המקומות האלה.

ד"ר אורן: רגע, לזה עוד מגיעים, לזה עוד מגיע.

עכשיו אני הייתי רוצה להראות לך קטע, שהוא עורר, כפי שאמרתי אי אלו

ויכוחים, וזה עמוד 181, 182, עסקנו בשאלה למה בעצם נעצרנו, הרי המגמה של המטכ"ל היחה להגיע

עד כמה שאפשר יותר קרוב, אז אנחנו הגענו לסיכום, שהתנופה פנה, בגלל 2 גורמים:

קרא בקשה מפה, דווקא פה היינו רוצים שתקרא את כל העמוד, תתרגם, ותאמר לנו מה הערכהך כאן.

תא"ל אורי אור: זה גודל דו-פלונתי, והרעש אני לא יודע מה קרה שם, פה כתוב קמ"נ, זה

רפול לא אובייקטיבי בענין, הוא לא ⁵⁴⁵ צדן רגו, הוא בטח שיגיד שהיה שם-2 פלוגות

ד"ר אורן: רגע, איפה אתה קורא? אתה כבר רצת קדימה, אני רוצה לקרוא לך עוד קטע- -

תא"ל אורי אור: כי אני מספר לך שעלי דעו לפחות 2 פלוגות טנקים שירו מאיזור של תל שער- -

ד"ר אורן: רגע, רגע, לא, אז מדברים עוד על ה- -

תא"ל אורי אור: אני מדבר על ההבקעה ב-11 לחודש, גם אתה מדבר על זה, אתה נוחן פה, מסתבר

שהכוון ^{הסורי} היה דו-פלונתי, ואז אתה יכול להגיד- 2 פלוגות עצרו

חטיבה 179, או את 679 שלא תגיע קדימה?

ד"ר אורן: פלוס טנקים עם מחפורות.

תא"ל אורי אור: היו שם 2 פלוגות טנקים ⁵⁴⁵ "טי" שירו על הרכסים

של צממת שבחאי.

ד"ר אורן: רגע, זה כבר אחרי שהיו, אחרי שנכנסו לחאן-ארנבה.

תא"ל אורי אור: בסדר, אבל הם עוד ירו, לא רק לחאן-ארנבה סבלנו.

ד"ר אורן: רגע, אז קודם כל תיכף נחזור לזה, את הטנקים האלה של תל שער זה חידוש בשבילי- -

תא"ל אורי אור: בכל אופן תל שער וצממת שבחאי.

ד"ר אורן: כן, כן. אז:

אז קורה כל הכוחות שיריון סוריים כעורף, אבל כמוכן הבעיה היחה מה הוציא את

הרוח מ-179, אבל בוא נלך לעוד דבר, שאני רציתי לקרוא לך עכשיו, אפענוך מה שכחוב פה.

תא"ל אורי אור: 179 יכול להיות, זה אני יודע זה 2 פלוגות, אבל אחרי זה היו שמה טנקים.

ד"ר אורן: בוא רגע נחזור אם ככה ל-181 למטה אנחנו הוספנו פה משהו, שדווקא חשוב

לדעת איך אתה מחייחס אליו, אנחנו כתבנו ככה: "יצוין ההכדל במבנה העוצבתי

שנקבע באוגרוח, הטנקים של אוגדה 36 הוצאו רובם ככולם מחטיבה 7, לעומת זאת הפיקה

האוגדה 210 גמישות אופרטיבית מקיום 4 מפקדות חטיבתיות בפיקודה, אומנם בצטמקה חטיבות

לגדודים אולם הם שאפו להתקיים, ולהגביר כדח.

בנוסף לזה גם מבחינת אופרטיבית בכל זאת - אם אתה אומר לו חטיבה

מתחיל להיות חטיבה, אפילו שהוא רק גדוד.

תא"ל אורי אור: -ך- זה למשל עם רן יהיה לויכוח, כי רן הטנקים שהיו לו עשה מהם גדוד

1, אני הייתי עם 4 כוחות, כל כוח 10, 12 טנקים, עד 16 טנקים - - - רב התחמית

גדוד זה התרגום שלך, אם אתה מתרגם את זה לרמות יותר נמוכות, וזה נכון מה שאתה אומר, הוא פעל כגדוד

ואני הנשתי שלא היה לי מגע, אבל שיהיה לי מפקדים חטיבתיים, אפילו שיהיה ברמת מ"פ טוב, בגלל

הגמישות.

ד"ר אורן: ושריג הושפע מזה אחר כך, וגם כן הוא עבד עם חרמ"ש דו-גדודי אחר כך -

תא"ל אורי אור: אני לא יודע, בסוף הוא הגיע לדו-גדודי, ואני לא היה בעב פחות מ-3 יחידות

אפילו עם 12 טנקים, 11 טנקים ביחידה, אפילו 8 טנקים, אבל שיהיו - -

ד"ר אורן: הכיטוי האופיני זה, כשנכנסת לחאן-ארנבה עם 4 כוחות *שם אסף נשאר עמוט ענקית*

אל"מ אלטום: אורי, זה עשית על חלוקה במודע 4 כוחות, או משום שהיו לך 4 חבר'ה שיכולת

לסמוך עליהם?

תא"ל אורי אור: כ"ה יולי 4 *הוא* יכולתי לסמוך, אני רציתי שלא יהיה לי פחות מ-3, ולא 6, כן?

אבל היה לי 4 חבר'ה טובים מאוד, לכל אחד נחתי כוח, אתה מבין? צריך לזכור

שאחרי ההבקעה כבר לא נשאר לי אף מג"ד *אורי* אורנינג, הוא נפגע, אראל נפגע בהבקעה, אתה מבין?

ואז אבל הוא, זה *אורי*, יש לנו *אורי* שנהרג, שאס' היה נשאר בחיים, מענין, זה עמוט *אורי*

היה מ"פ, היה יודע כמ"פ. בינוני באימונים, במלחמה הוא תוך יום או יומיים ראתה תיכף ראית מי

היה יוצא מן הכלל, הוא כבר היה מג"ד כעצם, 16 פעם *שינה* פעם 11 פעם זה לא כי ההערה שלך היא נכונה,

אני מקבל אותה, אני לא יודע - - -

ד"ר אורן: מהלקחים האלה שהצטברו לנו עכשיו, בוא תמשיך בקשה לקרוא באות.

עמוד, אני אקרא לך עוד קטע, שאנחנו שיכתבנו, "שוכ איתרע מזלה

של האונדה למחרת, כאשר החפ"ק הופתע מהופעת חיל המשלוח הייראקים בא לפה, אף כי הגיע מידע מוקדם על העיראקים למטכ"ל, לפיקוד וגם למפקדת האונדה, אלא שלפי הערכות המודיעין עמדו העיראקים להיבנס לחזית, יותר מאוחר, ולהתפרש הננתית ובעיר אמריקה" למעשה הספיקה האונדה להגיב בזריזות, לערוך את כוחותיה ככפר-נסג, לקדם את הכוח הנע לשם, והטיבה 205 הגיעה בעוד מועד, כדי לעורכה להגנה מדרום לתל שער זתל כורוזם, אך עם ערב חלו שיבושים, חטיבה 205 שנקראה להתקלות, עד ששבה ונערכה, כאשר נחדשו העיראקים בלילה נתנה ההוראה ברורה לחטיבות לחסום מכפר נסג, וגם אונדה 36 הוטלה בחפזה ילהערכות הגנחית".

עכשיו אתה יכול להמשיך לקרוא - - -

תא"ל אורי אור:

בקיאה בענין שלהם, אתה הצגת פה את העיראקים אני מבין,

ד"ר ארון:

כן, כן, אני הוספתי רק הערה, על מבצעים שנדוד עיראקי מנה 45 טנקי

לפי תקן, יתר היתה חטיבה שזדה אונדה 210 באותו יום.

תא"ל אורי אור:

נכון, אבל הכעיה היא - - -

ד"ר ארון:

ד"א כשאומרים למשהו נדוד. אז אצלר ידיר זה 10 טנקים, ואצל העיראקים

נדוד זה קרוב ל-50 טנקים, בגלל זה הם כלם המהים.

הכעיה היא פה האם יש חופעה כזו של האיכות, שיורדת מלמעלה

למטה, באיזה מידה אף על פי שזה שדה שזה בא מהאיש שכתב את זה, הדברים שהוא כתב

הם מוצדקים, כל מי שקרא את זה מרגיש שמה פתאום, מי הוא שהוא יכול לדבר עליו, אבל אתה לא

נתקלת. תוך המלחמה, אתה לא ראיית איזה יצור? - - -

תא"ל אורי אור:

שמעתי פעמל הרבה, אני לא נתקלתי באף אחד.

ד"ר ארון:

מי המפקד הכי בכיר שפגשתי בתוך המלחמה?

תא"ל אורי אור:

חקה" דיבר איתי כמה פעמים בקשר, רפול ולנר, רפול ודן לנר, מפקדי

האונדות, חק"ה דיבר איתי בקשר די הרבה.

ד"ר ארון:

אז למעשה בשלב מסוים אתה היית הכוח המרכזי של 210, מה אתה היית אומר?

תא"ל אורי אור:

אני לא חושב שזו היתה עייפות.

ד"ר ארון:

לא הענין הזה ש-- ההלם הזה של לרוץ פתאום עוד פעם אחורה, כאילו הפתעה

חוזרת.

תא"ל אורי אור:

אני יכול לספר לך שהיה קבוצת פקודות, ודן לנר שאל, היה דיון ללכת

על העיראקים או לא. ללכת על העיראקים.

עכשיו היתה המלחמה מה דעתכם?

עוחק מס' .....

אל"מ אלגום:

באיזה תאריך זה היה?

תא"ל אורי אור:

ואז היחה שיחה. עם דן לנר היחה שיחה, מח"טים.

אל"מ אלגום:

זה היה מחי, ב-24

תא"ל אורי אור:

מחי נגמרה המלחמה?

ד"ר ארון:

אחה, אחה אולי מתכוון לקראת ה-20, היה מצב כזה שציפו שאולי עוד פעם

כל צבאות ערב שבחזית הצפונית עולים, ואז - השאלה מה תהיה המנמה

של 9 נגר, ז"א אם ללכת על העיראקים, אכ ללכת לכיוון כנכר. זו היחה השאלה.

תא"ל אורי אור:

כן, ואז לא היחה שום עייפות.

ד"ר ארון:

לא, אז לא מדברים, מדברים על הימים האלה.

תא"ל אורי אור:

אני חושב שזה לא נבע מעייפות, כי העובדה היא שיום אחרי זה, יום אחר

עשינו התקפה על תל ענטר.

ד"ר ארון:

זה כל העניין הוא יום אחרי זה, למה בעצם לא עשו את זה ב-14? אתם

גמרתם עם העיראקים ב-13, החרגיל היפה היה ב-13, כשגמרתם את העיראקים,

אבל לא רצו עוד פעם לכנכר

תא"ל אורי אור:

אני לא יודע למה, לא יודע למה, אני לא חושב שהיחה, אני לא הרגשתי עייפות

למעלה.

אל"מ אלגום:

תל ענטר, זה ב-15.

תא"ל אורי אור:

ב-15 כן, היינו על תל ענטר, חשבתי שימשיכו הלאה.

ד"ר ארון:

הבעיה היא בתנופה שחיטלו את העיראקים ב-13, וכאשר המטכ"ל רוצה לחזור

לכנכר הוא למעשה רצה לסעטע, ואותו כוח שיום לפני זה כבר ראה את

כנכר בעומק, למה הוא עכשיו הוא לא רץ לכנכר. הוא בקושי מגיע לתל מרד, ונעצר שם.

עכשיו זה מזה שהחבר'ה שמלמעלה אומרים, הנה יכלו, הנה, בחור כמו אורי

הוא לא יכול היה ללכת? דן אריג לא רצה להמשיך ללכת, הוא אמר הוא לא יכול.

תא"ל אורי אור:

יכול להיות שהיה צריך לחרגל קצת, אבל אם אתה אומר לי אותו יום

בסדר, אבל יום אחרי זה - -

אל"מ אלגום:

נעצו כך אם אפשר להמשיך או לא?

תא"ל אורי אור:

לא, לא התייעצו, באותו יום לא התייעצו.

אל"מ אלגום:

האם היו משימות, שאמרו לך שעומדים להטיל עק, ואמרת רגע, אני צריך עוד

זמן להתארגנות?

תא"ל אורי אור:

לא, לא, היתה משימה כזאתי, אמרו לי שאני - - היה איזה, נדמה לי שאמר פעם אחת דן לנר, שיכול להיות שנתקדם לכיוון העיראקים באותו יום, בסדר, התארגנו, ועמדנו - -

ד"ר ארון:

אנב, לך היה בעיראקים באותו יום, ב-16 בצהרים, ולא מהבוקר:

תא"ל אורי אור:

לא יודע.

ד"ר ארון:

אולי רצו לחפוש אותם בשמש - -

תא"ל אורי אור:

יכול להיות, אני לא יודע באמת למה, ^{מצב} היה ^{SA} (הסיבה, לא היה שום סיבה - ^{שום קודם עמדנו בעמדות מול אקורבה, ומול זה, לא היה שום דבר.}

ד"ר ארון:

אולי ציפו : אולי שמהבוקר שהם יבואו, ו- -

תא"ל אורי אור:

אני ביום שהלכנו לזה, כבר היה לי חטיבה של 80 טנקים, 70, 80 טנקים, בערך 70 טנקים היה לי.

ד"ר ארון:

ענין של שמש למשל, אם אני הולך מזרחה, ויש לי שמש בעלנים, זה הרי משפיע מוקדם בבוקר, זה לא משפיע מ-10.00 בבוקר.

תא"ל אורי אור:

בדיעבד דרך אנב, די הצטערנו שלא הלכנו יוחר. מוקדם, כי ירו עלי הרבה מאוד טילים מדיר אל ^{עבס}, והתחיל להחשיך, ולא רציתי להשאיר טנקים מפוזרים בשטח. ^{שהחשיך, וחילצנו אותם, בדיר אל עבס ירו עלינו הרבה מאוד סאגרים, זאת אומרת 15 לחודש.}

ד"ר ארון:

תיכף אנחנו נקרא את זה, תיכף אנחנו נלך הלאה, כאמת לענינים האלה, ^{הבט} הזה ש- - כאילו המטכ"ל רוצה לרוץ קדימה, ומישהו מעכב אותו, לא היתה -

תא"ל אורי אור:

מי' זה אמר ^{שמה} רצה להמשיך קדימה לרוץ?

ד"ר ארון:

רשמנו את הפקודות, אנחנו יודעים גם מה שאמר דדו אז, ומה שנכתב בשמו אחר כך.

תא"ל אורי אור:

אהה, יכול להיות.

ד"ר ארון:

הלוא גם התחושה הזו של משה דיין היא לא לגמרי טוביקטיבית, כלומר אני מרגיש שפה לפני יושבים-חבר'ה עייפים, אלא התחושה היתה של כלם, שהפיקוד יכול לעשות, או שחטיבה ^{של} יכולה לפטרל יותר- -

תא"ל אורי אור:

אני חושב שהם לא ידעו פשוט מה עומד לפניהם העיראקים, הם חשבו שיש שם איזה דיביזיה וודאי, והם לא רצו להתחיל להתכחש ^{היר} כי, זה ההערכה שלי אז היתה.

ד"ר אורן:

אתה מבין? אז מה שחשוב אנחנו באנו עכשיו מחקה אתה שומע את אורי, עכשיו

אורי לא היה מצב במלחמה כמו דן למשל בשלב מסוים אמר, אי אפשר להזיז

פה חבר'ה, כי כל אחד נרדם בתוך הטנק שלו, אבל זה הוא אמר ב-9 וב-10, ואז היה באמת מצב כזה.

אל"מ אלגום:

לא, אז היו מספר ימי לחימה רצופים.

ד"ר אורן:

למשל אתה זוכר שאצלך בחטיבה קיבלו את עצם הריצה האחרון מכפר נסג'או שלא התרגש

התרגשו מזה.

מה פתאום?

תא"ל אורי אור:

ד"ר אורן:

אבל חטיבה 9 בשבילה זה היתה "טראומה", מספיק פעם אחת עשו לנו - - -

תא"ל אורי אור: מה פתאום? הסורי זה שום דבר, אמרתי להם ש^{בעמדות} עמדות חדשות וזה הכל, ומה המרחק

היה מנסג', אמרתי שיש ידיעה על כוח עיראקי, שיכול לעבור בין נסג' לבין זה,

וזה היה מה שאני הבנתי אז, שהוא עובר בין תל שמט לבין - - -

ד"ר אורן:

החזיקו את החבר'ה בהרגשה הזו, היינו מכניסים אותם - - -

תא"ל אורי אור:

כן, וחשבנו שצריך לסג' ^{את} העיראקים - - -

ד"ר אורן:

אמרו את זה ככה, ודן לנר התכטא "חנו להם עכשיו שאנחנו נסגור - - -"

תא"ל אורי אור:

שנסגור אותם מטביח, כן, כך התכטאנו, לא היה שום - דווקא למה שהוא שאל

אותי קודם, דווקא אז היתה כן הרגשה לחטיבה, לאן שיצטרכו החבר'ה ילכו

ד"ר אורן: אולי אצלך זד היו באופן מיוחד פחות לחוץ, כי קיבלת כוח טרי, וכוח נתי.

תא"ל אורי אור: כן, אבל ^{לך} לך, היו לי - - - דווקא איתם היו - - - ואני כלילה השני דיברתי

איתם פעם ראשונה - ואנשים באו רכנסו לטנקים, לאט לאט -

אל"מ אלגום:

אורי אנב לגבי מילואים, כמה ימים לקח להם לפי הרגשתך, עד שהם באמת הסתגלו

והפכו ממש ללוחמים מהשטח.

תא"ל אורי אור:

כל הבלימה בעצם, הבעיה שכל הפיקוד נהרג, ^{המאסה}

אל"מ אלגום:

זה 3 ימים בערך.

תא"ל אורי אור:

כן, כי לא היה פיקוד אורגני, גם אני חושב שהיום אני לא חושב,

שיקח ליחירת מילואים 3 ימים, אבל זה היה כתנאים גוראים, אחרי יום אחד כל

המ"פים אינם, מתחלף המג"דים, הכל מתחלף וזה - - -

ד"ר אורן:

עכשיו נלך לפשיטה - הפשיטה מחוארת בעמודים 250 - 261, הפשיטה כמוכנ

ופלוס ההתקפה העיראקית שבאה מיד אחריה.

ב-269 מתוארת המצבה שלך באותו זמן, 55 טנקים, 25 "מטאר", ו-20 "שוט

קל".

תא"ל אורי אור:

כן, זה היה אז, אם הוא אומר בסדר.

ד"ר ארון:

אחר כך פה מתואר מה שאתה עושה.

אגב, יש לנו מפה מוגדלת של הענין הזה, אני תיכף אציג אותה, כי

על המפה המוגדלת אתה תרצה להגיד משהו) הנה, כחבנו אש טילים, יריות - -

תא"ל אורי אור: למשל אז הייתה לנו הרגשה, אז החבר'ה אפילו, אם הוא מוריד עליו, אז אמרתי

שאפשר כבר היה להמשיך אם מחחילים קודם, כי אתה מכין? הם התחילו לסגת

כבר.

ד"ר ארון:

זה שאתם כאתם עם השמש בנגב, זה היה הפקטור באותו יום, אתה זוכר את זה

בגורם - ש - ?

תא"ל אורי אור:

בטח, זה היה חשוב מאוד, והכנסנו ארטילריה על דיר אל עבט, אתה מכין

את הפעולה של ההבקעה למעשה עשינו אותה, הם התחילו, ירו, - - -

ד"ר ארון:

אנב, מנין אתם כיוונתם את הארטילריה על תל אל עבט, בזמן שהטילים האלו עוד

לא היו לכם, הפחיתועתם בתל כרם, או משהו כזה?

תא"ל אורי אור:

מה? לא הבנתי את השאלה.

ד"ר ארון:

הייתה לכם תצפית טובה?

תא"ל אורי אור:

תצפית? מתל מסחרה, טל-אל-מל.

אל"מ אלגום:

תל מסחרה הייתה תצפית של רן, לא?

ד"ר ארון:

אתה הולך עכשיו, אז ההתקפות האויב ב-16, (אני לא מראה לך את המפה של ה-16

כי אין לי אותה פה), אבל אתה הולך למעשה הנה, זה נסג', אני הולך מפה

(מראה במפה), עכשיו הכלים האלה עוד בידי האויב.

תא"ל אורי אור: אני יצאתי איפה זה, סליחה אני מפה באתי.

ד"ר ארון: כן, אז איפה היו התצפיות שלך שעזרו לך להנחית אש טובה על דיר: אל עבט,

מפה, מ-תל מדרם, איפה הייתה מפקדת החטיבה שלך?

תא"ל אורי אור:

פה, פה קרוב, על ^{הזה} פה ראינו את זה, לא כל כך גבוה, אבל ראינו יפה מאוד את האזור

הנה באיזור - - איפה אנחנו עומדים, פה נסג' - - -

ד"ר ארון:

איפה היה החפ"ק שלך, אתה נעת מחוך טנק, או מחוך נגמ"ש.

תא"ל אורי אור: פה הייתי עם טנק, עמדנו פה עם טנק, הנחתנו עליהם אש בלי בעיות, מכאן.

ד"ר ארון:

כל המלחמה אתה פקדת מטנק?

תא"ל אורי אור:

זה פרט לבלוימה, עוד הייתי מזחל"מ, אחרי זה עברתי לטנק.

ד"ר ארון:

לא היה לך מצב שפחאום חשבת "אני פה בתוך העסק, ולא רואה מספיק יבשות".

תא"ל אורי אור:

אזא הייתי הולך אחורה, איפה שהייתה בעיה של מנהיגות, אז הייתי הולך

קדימה, ואם היה בעיה של חוסר שליטה, אז הלכנו אחורה.

ד"ר אורן: אז באותו יום בפשיטה היתה לכם הרגשה של, הקדמתם יכולתה להספיק יוור.

כלומר למעשה הכוונה לא היתה לדפוק את תל אל עבט, אלא לנקות טנקים

באמצע בין דיר אל עבט, ובין רפידים.

תא"ל אורי אור: כן, אבל היתה הרגשה שההתקפה הזאת, אחרי שגמרנו את הקטע הקשה שלה,

ונפגעו שם כמה טנקים, היה אפשר להמשיך קדימה.

ד"ר אורן: למעשה מה שרציתם זה לשטוף דרומה.

תא"ל אורי אור: נכון.

ד"ר אורן: כלומר לאבטח את האגף לכיוון דיר אל עבט, וכפר שמס, ול- -

תא"ל אורי אור: היה אפשר אולי לנצל את ההצלחה, כבר לכל כיוון, שהתחילה ההתמוטטות,

התמוטטות בקנה מידה קטן עדיין, אבל- אחת ירדע; מה זה ככדור שלג.

ד"ר אורן: כשאתם עקפתם כבר את ענטר, ואלקיה, והייתם ממזרח לה, אל,

עוד פעלו נגדכם, או שהם חרזו לבשרם, כי פ למעשה לחץ אותם.

תא"ל אורי אור: לא, כש-פ עלה עליהם, למעשה כבר לא היה שם אף אחד, אנחנו גם ירינו

עליהם מאחורנית, אז משם לא, מי שירו העיקר זה מאיזור של תל דיר אל עבט, כל האגף

ד"ר אורן: טוב, אז פה עכשיו באה גם המכה שכנגד כיום הבא, יכול להיות שאז יש גם כן

משהו להעיר על מה שהחטיבה עושה באותו זמן, ב-260 למטה היה על חטיבה 679

לבלום כגזרח החלים, וחטיבה-179 התכוונה לבלום : לחקוף נגד- - -"

תא"ל אורי אור: מזה? הירדנים כבר, לא?

ד"ר אורן: רגע, יש כל מיני, אהה, פה מחואר כבר, אתם נגד הירדנים כמוכן, אז המפה

הזו מתארת את העניין הזה, אתכם פה, תניד אתה, בעניין הזה אתה תעזור לנו,

אחה לא ידעת שזה באים ירדנים בכלל.

תא"ל אורי אור: אמרו לי, אז ידעתי.

ד"ר אורן: מי אמר לך?

תא"ל אורי אור: בקשר אמרו לי שיש ירדנים.

ד"ר אורן: לא, טענו שאתה אמרת שיש ירדנים, כרגע שראית את האנטנות עם- - -

תא"ל אורי אור: ראייתך אז אמרת שיש שמה זה אז אמרו לי שזה ירדנים.

ד"ר אורן: ולפני זה, אבל ידעתם שבאה : עליכם התקפת נגד, היתה לכם-, אז נערכתם

להגנה, ולא אמרו לכם שירדנים נכנסים.

תא"ל אורי אור: לא, עד כמה שאני זוכר, לא.

ד"ר אורן: אז בא תקרא באמת איך שזה מתואר כאן, חתחיל מפה "לפי תוכנית ההכנה שהארגון היה על חטיבה 679 ^{המ"מ} לבלום בגזרת התלים - התכונה לבלום או לחקוף נגד - "

אל"מ אלגוט: לנו היה ברור שארזי גילה שזה - -

ד"ר אורן: אורי אורי 179, אני לא זוכר כרגע בעל פה, אבל מישהו שגילה ואמר יש שמה דגללים אדומים -

תא"ל אורי אור: זה רן נדמה לי ראה אותם גם כן, אני לא יודע, אני חושב -

ד"ר אורן: , אני תיכף אניד לך אם זה כתוב אצלנו.

תא"ל אורי אור: טוב, בסה"כ זה נכון ה -

ד"ר אורן: נדמה לי שבערב הייתה פה איזה תופעה שלקחו מכם כמה חבר'ה לעזרת, או שזה לא באותו יום, אני לא זוכר, זה היה כנראה כ-19 הדבר הזה.

תא"ל אורי אור: לקחו כמה פעמים להנה ולשם.

ד"ר אורן: כן, טוב אז בעמוד 264 מתואר איך שאתם יוצאים להתארגנות, זה כבר לא כל כך מענין, מגמות להתקפת נגד באוגדה 210, זה לא בא לידי ביטוי, אלא אם כן

אתה זוכר שאתם תיכנתם את זה, אני אראה לך את זה, בעמוד 307 מתואר דיון בדרג יותר גבוה, שבו שוקלים מה חיינה המגמות, אם שלושת הצבאות ילכו ננדכם לפני הפסקת אש, ואיך אז חגיבו, ואז התעוררה השאלה הזו, בענין הזה יתכן שדן לנר שהתא' אורן, הנישה של דן לנר ^{ללכת על} הייתה העיראקים, או ללכת על

תא"ל אורי אור: כן, על העיראקים, אם אני זוכר טוב על העיראקים.

ד"ר אורן: מה בעצם חשבתם לעשות? מה? איך חשבתם לחקוף את העיראקים? לו זה היה מוטל על 210 הייתה לכם כבר תוכנית?

תא"ל אורי אור: לא, לא הייתה תוכנית מגובשת, אבל זה שהרעיון המרכזי היה להיכנס פחות או

יותר על הבסיס של קווי ענטר בקווים האלה, כמו שעשינו מכדון ^{צריך} אל עקם פנימה, לכיוון ההדג לא הייתה תוכנית שהיה קבוצת פקודות.

ד"ר אורן: היה איזה רעיון ראוי לקחת את כל זה מדרום, או להתחיל מצפון

תא"ל אורי אור: היה רעיון לקחת את זה מדרום איפה שהעיראקים

ד"ר אורן: כלומר לעקוף את כפר שמס?

תא"ל אורי אור: כן, לעקוף את כפר שמס מדרום, זה היה הרעיון המרכזי.

ד"ר אורן: לכם היה גם משהו שקשור בענין עם תל חרה?

תא"ל אורי אור: דובר גם על תל חרה, דיברו שמה על זה, אבל אני לא זוכר פרטים ככה.

אל"מ אלגום: ירדתם לנוהל קרב ולתיכנון בחטיבה?

תא"ל אורי אור: לא, לא, גם באוגדה לא היה נוהל קרב, היה רעיונות כלליים, כל זה - -

ד"ר אורן: אבל זה היה קצת מוקדם, כי אמרו נחכה ונראה.

תא"ל אורי אור: ישבנו והסתכלנו במפות.

ד"ר אורן: טוב, בעמוד 362 מוזכר איך אחס מתארגנים לפני הפסקת האש, יחכן שבאותו

שלב יש מה להעיר מנקודת ראות של התארגנות חוץ מלחמה, ומעמוד 352, אם

אם יש על זה מה להוסיף, שמשקף את המגמות שלך למשל בהתארגנות אז קדימה, כי הנושא הזה איך

כוח שצריך חוץ כדי מלחמה להתארגן, יכולה לעניין אותנו, אנתנו פה כתבנו על זה די בקיצור,

למה לא, זה כמעט כלום, אבל אחר כך נדמה לי שאתם עוד- וכנסתם לניזרה בזמן ההתלקחות עד ההפרדה.

תא"ל אורי אור: כן, כן.

ד"ר אורן: אתם החזקתם, 210 הייתה ניזרה פעילה.

תא"ל אורי אור: אני, אני ישר תפסתי את הקו, החטיבה שלי תפסה את הקו, ורן ישב מאחורנית בחאן

ארנבה, ונכנסתי לקו.

ד"ר אורן: אנחנו על זה לא כתבנו כמעט כלום, העניין הזה של החזקת קו זמן רב בחנאי החתשה

אתם קיבלתם באמצעות איזה חרמ"ש, נכון?

תא"ל אורי אור: כן, כל החרמ"ש שלי אז קיבלתי אותו חזר, חלק עם זחל"מים, חלק בלי זחל"מים

אני הייתי אחראי על הקו.

ד"ר אורן: על הקו מזה, איזה ניזרה?

תא"ל אורי אור: הייתי על הניזרה של 210, הייתי אחראי על מנסג', כולל- -

אל"מ אלגום: על הצלע הדרומית.

תא"ל אורי אור: על הצלע הדרומית אני הייתי אחראי.

ד"ר אורן: רגע, אמרת עכשיו את רן שריג, א כל רן שריג ירד למטה -

תא"ל אורי אור: כן, ואחרי זה הוא חזר.

ד"ר אורן: אהה, רן שריג שחזר -

תא"ל אורי אור: חזר, הוא ישב בחאן ארנבה, ואני ישבתי כל הזמן בקו, אני אישית גם לא זכרתי מהקר

אחרי זה קיבלתי את חטיבה 7 -

אל"מ אלגום: עד מתי? עד שארז חזר.

תא"ל אורי אור: אני נשארתי אישית עד ההפרדה, כי אני קיבלתי חטיבת מילואים יצאה אחורה, ואני

עליתי -

ד"ר אורן: אתה היית המפריד.

עוחק מס' .....

תא"ל אורי אור: כן, ואני עזבתי את חטיבה 7, וחזרתי לחאן ארנבה לבוץ, וקיבלתי את

חטיבה 7, ואז היא הייתה איתי עד הזה - בינואר אני קיבלתי את חטיבה 7, ואז

המילואים יצאו אחורה - ינואר - כן, ינואר הם יצאו, ואני באתי לחטיבה 7, ובקו, ואז החזקנו

את כל הקו, אז החזקנו 2 חטיבות בניזרה הדרומית, צרי היה שם, ישב, נמסחרה-אל מל, כל המקומות

האלה שמה, ואני ישבתי בזה, מנטג' כל הטילים, עד תל שמס, מת שמס צפונה ישבה חטיבה סדירה,

או צנחנים או גולני.

ד"ר ארון: למעשה נדמה לי שעשינו ככה חרגיל של סקירת בזק כזאת מכל השטח, אבל אם

לך יש פנאי, או היום או בהזדמנות אחרת לעבור על עשרת העמודים של פרק הסיכום

שלנו, ולהניד לנו מנקודת ראות של מפקד בכיר, זה מתחיל בעמוד 377 ואילך.

אל"מ אלגום: אבל לפני זה אולי אנחנו לא נגענו בנושא הנפגעים, אורי אנחנו מתארים פה את

הציר המבצעים בלי לגעת בנפגעים.

ד"ר ארון: לא יצא איזה ספר של החטיבה, נכון?

תא"ל אורי אור: לא, הוצאנו רק סיכום שלנו.

ד"ר ארון: ואת הסיכום שלכם שלחתם, הוא היה די ככה תמציתי ועניני.

תא"ל אורי אור: נכון.

ד"ר ארון: לכן התיאור הוא לגבי החטיבה שלך. אני חושב שלא מצאת שניאות פה, מפני שהוא עוד -

תא"ל אורי אור: עשי נראת זה בקיצור, וזה אחת שניים, אולי אחרי זה חבר'ה אמרו, אהה, היינו

צריכים לכתוב איזה ספר.

ד"ר ארון: לא, אולי עשיתם משהו לזכרם של נפגעים, אולי הוצאתם איזה - -

תא"ל אורי אור: לא, אבל הוצאנו חוברת, אבל זה לא - - הוצאנו איזה חוברת, זהו, אבל מה

השאלה?

אל"מ אלגום: לגבי ארגון חלוץ הנפגעים.

תא"ל אורי אור: טוב, אנחנו למעשה היות והיו היחידות, ראית שהם נבנו, כל החילוץ, הפינוי,

הכל היה חטיבתי, ממש היה חטיבתי, פצועים עוד איכשהו היחידות חילצו,

אבל גם כן כמעט שלא, כי יחידות נבנו על מפקדי מילואים.

אל"מ אלגום: היה לך פח"ח?

תא"ל אורי אור: לא, לא, היה לי פח"ח,

אל"מ אלגום: אז לאן זה, לאן חולצו?

תא"ל אורי אור: של האוגדה, לזה של האוגדה, היה לי רופא שלי, היה לי רופאים שלי, היה לי

חאג"ד, אבל הכל היה חטיבתי, כל החספוקת היתה חטיבתית, משרוך נעל ועד

פגזים הכל חטיבתי, המג"דים יצעירים מפקדי הכוחות היו עם הטנקים בשטח, החטיבה

עווק מס' .....

היתה מניעה, קצין חזוקה או סמח"ט, ^{מתחזה} את כלם לצורך חטיבתי, כנ"ל פינאי, כנ"ל כל הדברים, עכשיו כל יחידה כזו היו כמה רופאים שהיו איתם יותר קרוב, אבל גם כן הרוב התעסקה בזה חטיבה, וזה עשינו ^{מההוראות} כי המפקדים זה לא היו מאורגן כל כך, וכל מי שלא היה לו שיריון היה חוטף הפגזה, ולא היו עוד נגמ"שים ודברים. כאלה, וכל החטיבה אירגנה, קיבלנו, הצלחנו לארגן תוך הימים הראשונים כמה נגמ"שים, והם עסקו בכל הדברים האלה, והם בציר, אתה מבין?

ד"ר ארון: ומה נתנה לך האוגדה מבחינה זו? האוגדה ^{עצמה היתה} - - -

תא"ל אורי אור: 36 שלא הייתי אצלה הרבה זמן, אבל הסתדרנו אז, כשיטה אז ידעו שמהו מסתדר אחרי תוך כדי המלחמה הופיעו נגמ"שים.

סא"ל אנרינברג: 36 עוד המשיכה לתחזק אותך-קצח אחר כך?

תא"ל אורי אור: כן, כי פה לא, כי חבר'ה שלי הגדלו ב-36, אז היו ^{מקבלים} 36, ואחרי זה באים לקבל

210, היו מקבלים אנחנו ^{משני המקומות} 210 היינו חטיבה יחסית, היינו חטיבה עשירה, ^{למרות שאין לנו} זחל"מים מטאורים עוד גדלנו שמה והחבר'ה הכירו את הפיקוד, ^{והם ידעו} גא היו בעיות מיוחדות פרט לזה שלא בדברים האלה, היו נגמ"שים זה בעיה נוראית, אז חלק צרפו לגיוס, הביאו כמה נגמ"שים, האוגדה

נחנה לי כן, 36, ונשארו אצלי כמה זמן, זה היה - אבל החשוב הוא שהמערכת שעמדה היתה מערכת חטיבתית, לא גדודית, כי המערכות הגדודיות ^{ל:} תיפקדו בהתחלה, לא תיפקדו, חלק מהם היו בסדנאות, ויחידות מצומצמות, וזה לא מג"דים ^{שידעו מזה} מגע, אבל כמו שקיבלנו את האחריות לקר הופ, התחיל לעבור נשק גדודי, וארגנו את זה מיד לגדודי, זה ההתארגנות שלי מחדש, מיד בנינו את הגדודים לפי המקור, ידעתי תיכף שלא יהיו משברים, כל אחד אסף את הזה שלו, והתחיל להתארגן לפי המקור שלו.

אל"מ אלגום: אחת דבר ^{על} צוותים נוספים שהם לא מן החטיבה - - ?

תא"ל אורי אור: בטח, כל הזמן,

א. היו חלק מ-100 שהיו אצלי עד סוף הקר כל הכוח של נתי, כל האנשים שכאו מחו"ל, וחבר'ה של רן עברו אלי, והם עד היום בחטיבה ^{דרך אנכ} היו לי המון צוותים אישיים.

אל"מ אלגום: מי שלח את הצוותים האלה?

תא"ל אורי אור: חלק, רובם, חלק אני לא יודע, אני חושב שרובם כאו גם לכד, כי פה גם יותר הכירו אותי, באו ונשארו כבר.

אל"מ אלגום: היו צוותים ידוקים לגמרי שעברו השחלמות מזורחת?

תא"ל אורי אור: אצלי לא היה, היה, אחרי זה עשינו הסבה לחרמ"ש, אז היה תוך כדי תעסוקה

עוֹתֵק מִס'.....

הקו, לא היה מצב שאיזה מישהו שלא היה טנקיסט, פתאום נהיה טנקיסט, בדמה לי שאצל רן היה לי, בדמה לי חלק מגדוד הסיור, פתאום החליט שהוא עולה על טנקים ובלחם, אצלי לא היתה, לא היה דבר כזה.

ד"ר אורן: האם אותה התארגנות כללה גם הסבה מ"שרטי מטאר" ל-"שרט קל", משכו ממך את שרט "מטאר" ונתנו "שרט קל", השאירו אותך עם "שרטי מטאר" כי דווקא מבחינה זו נשארת עם ככה, חצי כאלה וחצי כאלה.

תא"ל אורי אור: כן, לא רציתי לוותר על ה-שרט מטאר, ו"שרט קל", לא היה להם בין כה וכה לתת לי, לא היה להם "שרטים קלים", אחרי זה החבר'ה התחילו לאסוף כל מיני מקולקלים ולתקן, שהיינו כבר בקו התחילו להגיע כל פעם טנקים, גם "שרט מטאר", וגם "שרט קל".

ד"ר אורן: ויכלו אבל לעשות תרגיל, שהם בניח עושים את 205, שכלם "שרטי מטאר".
תא"ל אורי אור: אף מח"ט לא היה רוצה, אף מח"ט לא היה מוכן לוותר, היו גם אנשים שנלחמו כבר, ומכתחילה היה להם "שרט מטאר".

גם אני בהתחלה הייתי על "שרט מטאר", ואני תוך כדי המלחמה

הפכתי לחצי חצי, אז האנשים האלו כבר נלחמו ביחידה, לא רצו לעזוב - - -
ד"ר אורן: זה שזה יהיה יותר דליק, זה לא היה גורם?

תא"ל אורי אור: זה לא, אף אחד לא רוצה לעזוב את היחידה שלו שבה הוא נלחם.

ד"ר אורן: זאת אומרת לא רצה לעזוב את הטנק שלו גם?

תא"ל אורי אור: את הטנק שלו, ואת היחידה שלו, בעיקר זה את היחידה, אבל אם היו אומרים לו קח "שרט קל", היה שמח מאוד, אבל האנשים נלחמו יחד.

ד"ר אורן: לא, לא, אני מדבר על החלפת טנקים, לא על החלפת אנשים, לא, אבל יכלו האחלה של סוגי טנקים יכלו לעשות.

תא"ל אורי אור: לא רצו, אני חושב.

ד"ר אורן: אני אתן לך דוגמא, לפני המלחמה בדרום, כאשר הורידו את גבי אמיר למטה, אז שם בין חמדה ובין רפידים הם החליפו גרודים, כדי שיהיה הרכב אורגני, כדי שפה יהיה מגע כימי, ופה יהיו "שרטים", מן תפישה כזו, שזה שורה משהו, השלימו עם המגבלה, כדי - - - - זאת אומרת השלימו עם המגבלה, כדי לא לעשות "סמתוחה".

תא"ל אורי אור: לא, זה לא עושה שום "סמתוחה".

ד"ר אורן: אולי גם בגלל זה שבבלימה הבעיה של דלק היא קצת לוחצת.

תא"ל אורי אור: בסדר, אבל מה שאתה אומר זה יכול להיות, אבל זה היה צריך להעביר

עוחק מס'.....

לי לקחת ממני את ה-"שוט קל", ולקחת איזה משהו אחר, ואף אחד לא היה מוכן לוותר על "שוט קל", חוץ מזה, אף אחד גם לא רצה להישאר ^{על} "שוט מטאר" אחה מבין? ואז לא נורא אחרי המכה הזאת.

ד"ר אורן: 205 היה על "שוט מטאר".

תא"ל אורי אור: גם הוא נדמה לי היו לו כמה "שוטים קלים", לא הרבה אבל, היות והוא בא עם 146 לא היה לו כל כך הרבה.

ד"ר אורן: הבעיה בכל אופן לא הופיעה כבעיה שמישהו רוצה, ומישהו אומר לא, בכל אופן לא העלאת זה.

אל"מ אלנום: פלוגת הנדסה הייתה לך? תא"ל אורי אור: לא, אין פלוגת הנדסה, לא, לא היה פלוגת הנדסה, היתה לי פלוגת סיור, אני מדבר על ג'יפים, |החרמ"ש, שהוא רק הגיע לקראת הסוף, התחיל להגיע לזחל"מים שלו.

אל"מ אלנום: יש לנו עוד שאלות לאורי?

ד"ר אורן: אני יש לי המשאלה, יותר מאשר השאלה שייתחם לפרק ח', אם הוא פנוי, וזה מתי שנזכר, יכול להיות שזה עכשיו או צריך פעם אחרת שזה פרק ששוקל קצת כהרהורים איך הלכנו למלחמה, מה היו המגמות, מה הערכים השינוי, השפעת המעורבות של המעצמות, טוב, זה מתחיל מ-377 ואם ואתה פנוי לזה, לא נראה לי שזה עכשיו, כי - - - או או יכולים לעזוב את זה - -

תא"ל אורי אור: אני רוצה לקרוא את זה בשביל עצמי, זה כל זה? חוץ מהנספחים, זה בעצם.

קצרניות: עופרה, אתי

(28.10.79)

הגהה: ע'3

[Handwritten signature]

אג"מ
 מ"ד הסטוריה
 צ"פ - 25-4896
 ת"ק-מס. -
 דפ"ם -

גיוס והצטיידות

1. הגיוס חייב להיות מהיר יותר, עם הפרדה בין סנקיסטים ואנשים חיוניים ללחימה לבין האחרים.
2. ה-ימ"חים צריכים להיות מאלצים לחלוטין.
3. תחמושת הסנקיס וה-רק"מ האחר צריכה להיות מאוחסנת או בכלים עצמאוי בקרבם הצמודה.
4. ב-ימ"ח צריכים להיות אמצעי הרמה.
5. בגלל מגבלות כ"א סדיר ב-ימ"חים אשר לא מספיק עבודתו, צריך צוות הסנק/הרק"מ לבוא אחת לחמש לבדוק את הכלי שלו, לבצע חאום כוונות, ולעשות נסוי דרך לאחור תקלות וכשירות סכנית ומבצעים בקורות החמוש חייבות להיות תכליתיות יותר ולהתרכז בכשירות הסכנית.

וארגון

גד' הסנקיס צריך להיות כוח לוחם בלבד

[Redacted]

[Redacted]

9. בחטיבה צריך להיות רק סגן אחד.

[Redacted]

[Redacted]

12. חט' החרמ"ש צריכה להיות מצויידת עם נשק ארוך טווח כדי שספקים שיצורפו אליה במשימות התקפה. ובלימה יופעלו בעיקר לקיום רציפות הקרב בלילה.

13. קשור ארט' צריך להיות קבוע. ב-חט' צריכים להיות קת"קים שיצומפולפלוגות.

14. סנקי גשור ודחפור צריכים להיות באוגדה.

מנרת הקרב

15. התורה הקיימת נכונה.

[8]

17. אופן הפעלת הכוחות בקרב המשולב ^{המשולב} צריך להעשות לפי עקרונות חורת הקרב המשולב, כאשר כלימקרה צריך להבחין קונקרטיה בחחום הערכת המצב.

18. יעילות הפעלת הכוחות בלילה מותנית באמצעי ראיית לילה.

אמון כוחות

19. שח"פ הבין חילי בקרב המשולב לקוי.

20. יש לשים דגש רב יותר על אמון הלילה.

תחזוקה

21. פנוי נפגעים - 3 נגמ"שיספנוי בלבד המופעלים מרכזו גדודי עם קצין וחובשים, אשר יפנו לחא"גד, רשת הפנוי צריכה להיות נפרדת מרשת חילוץ.

22. טכני - 3 נגמ"שים טכניים בלבד המופעלים מרכזו גדודי בפקוד ק. חמוש.

23. דרגיש - פקודמו ע"י ה-גה"ס לנקודה קדמית וממנה הם יופעלו ע"י החטיבה למלוי הכוחות.

(2)

חטובת 679 במחמת וס הכיכאיים.

תקצוב תמקור מחט 679, אל"מ אל"מ אל"מ. 2.11.73

נכס"ל ספן פני סומן
 ונכ"ל יפחוק.

החטובה הונח חטובת השמון החפשה בוקר של צ"ל. הוא חטובת מחמאם
 המורכבת בין השאר מחלקים של נכס"ל ^{לחמ"י ישגרה} מחבות אנשי סג"ל הפיקדן (כ"ל שני
 מע"בים) הינם אנשי מחמאם. המחממה על פסלה החטובה במסגרת אלגצת קפול
 בתחלה ומאל"מ יוקר במסגרת אלגצת פן א"כ. על חטובת טנקי שוט מחבות מחמאם.
 בתכנון היותם הסבת הטנקים ואל נשלו כ-10 אל"מ ה.ה.מ.ק.
 באג"שי ע"ה וס הכפאיים הים אנשי פסדו של החטובה בחלקות.
 לאחר הפקודה מ"מ ש"י בקר נמכ"ל בחטובה גם הי"מחט ומחבות קפוני הי"מחט.

כ"ט הפ"מ החממה אס"ל בלחמת בקר 10³⁰. האל"מ ז"מ פ"ו לחטובה
 כ-100 טנקים.

מחנה החטובה בחלקים היום מחנה ח"ש לבנונית ל"מ הסקווימה ול"מ א"מ
 מתקן בא בנותיים קאלה. ז"ל של הטנקים הפתים והס"מ הפולקנים הפקודה
 א"מ מש"מ לז"מ היום למשל קמח"מ מחמ"מ אל"מ החממה.
 ח"ק חש"מ 0100 ח"ל"ה (מכ"ל ש"מ) ופ"ל אנה"מ טנקים באש"מ א"מ
 כ"ל"מ פ"מ א"מ ול"מ מחמ"מ.
 החלקים ה"ו פ"מ"מ מחמ"מ ומאל"מ אל"מ"מ.

ב"מ באש"מ 0500 וצ"ל פ"מ החממה עם הי"מח"מ והחמ"מ ש"מ 3 חמ"מ
 א"מ"מ"מ. כ"מ נש"מ קפול חמ"מ עם הצ"מ"מ"מ.

ש"מ ¹⁰⁰⁰ בחמ"מ"מ כ"מ א"מ"מ"מ (מ"מ 93) א"מ"מ נ"מ עם א"מ טנקים צ"מ של"מ
 ח"מ"מ"מ. ה"מ קפול חמ"מ מח"מ (האל"מ"מ) א"מ"מ א"מ"מ נ"מ החמ"מ"מ
 ע"י פ"מ"מ. ה"מ א"מ עם ש"מ"מ. כ"מ א"מ"מ הפ"מ"מ"מ.

בש"מ 1230 וס"מ הי"מח"מ ע"י פ"מ"מ האל"מ"מ א"מ"מ נ"מ החמ"מ"מ ח"מ"מ"מ
 א"מ"מ וצ"מ א"מ טנקי T-62 חמ"מ א"מ נ"מ.

כ"מ א"מ"מ א"מ א"מ א"מ"מ חמ"מ"מ א"מ"מ א"מ"מ

[14] 1400 בחמ"מ"מ קפול מ"מ 289 חמ"מ א"מ"מ א"מ"מ חמ"מ מח"מ
 ס"מ צ"מ"מ א"מ"מ חמ"מ"מ א"מ"מ א"מ"מ א"מ"מ 93 א"מ"מ.

אולם הוא המשיך להחזיק את (אם באופן בלתי) אקראי חובות.
 חובות החובות מופיעים אך המשיך להחזיק ה-סיוניזם.
 - נפגשו את כ-20 טקס.

- נפגשו את חובות אפילו לזמן מה.
 עיקר הפעילות היו מכלולות הטקס בזמנים ומשקף קל לא חזר.
 בזמן הוא המשיך הופיע החשמה לילה אולם הפעילות ואילו החשיבה מחוץ.
 מתן הילה הפלמן אולם כ-30-25 טקס זמנם ואקראי אולם בלתי.

י.ה.ע.

משנת 1900 ..... לא עזב את המשימה החשובה אולם לא נפתח
 את המשימה אולם יוצא המשימה וסיוניזם נכבדה המשימה אולם יפגשו.
 הפעילות אקראי החשיבה-חשיבה.
 חזרת אולם לחשיבה באשר:

כח אדם אקראי, שני אסיוניזם ואילו אסיוניזם חזר.
 אולם נאלץ אולם הפעילות, נפגשו את משקף החשיבה כ-15 טקס.
 מתקן אולם הפעילות הפעילות נאלץ את שני חובות, חובות אולם
 ושני חובות. אולם נאלץ הפעילות ואקראי הפעילות 32 טקס כשזמנם.

ואם אולם 32 טקס כשזמנם נאלץ בין 3 חובות אולם:

1. חיבתו. 2. צמח. 3. חיבתו. (כ-11 טקס אולם).

פכתות אולם הפעילות אולם הפעילות אולם הפעילות אולם הפעילות
 בקרבת אולם נפגשו כ"ן משקף חיבתו אולם חיבתו.

משנת 1100 נקראת החשיבה אולם חיבתו אולם חיבתו.

משנת 1500 הפעילות אולם חיבתו אולם חיבתו. עם הפעילות

ומתן הפעילות קשה לה שכללם ואולם נכבדה חיבתו. נאלץ אולם הפעילות
 כמות הפעילות אולם חיבתו. אקראי חיבתו החשיבה חיבתו הפעילות
 לה חשיבה כשזמנם החשיבה אולם חיבתו אולם חיבתו אולם חיבתו
 כח נאלץ אולם חיבתו אולם חיבתו אולם חיבתו אולם חיבתו
 כח אולם חיבתו אולם חיבתו אולם חיבתו אולם חיבתו

מה שקרה במצבאל הינה: נשק ניט, אב. פ. י. ג. וטלום שינו אבולות כפולות
 (נבטול בין השאר על המטה והמטה עם אטק) והיוקטל א הבולט.
 בסביבת השנה 1700 הפגין עם כ-20 אנשים לתל-שזר. זאת בל כח חזק
 ובל אצל אמוז. אנקם שלם וניו אקול לפני רצח המושבה אק
 ארטיקים אלן שהצמחם אל יפון וויי אנקם אלן בבריות אלום.
 האלה עם נכנסה חטובה 9 מהלוי שנתקל בהתנגדות האציל קל שזר שנים אונן.
 ע"י בקשתן נש אלון שצב צמחי מלואים בזנז התקשה אלן
 כשאלו מנסה את הפצעים ומצאה אלון אללה כפי להטח אלון.
 הפסס-פגיון אלון הפצעים חק בקר. הצללה אלון נתי עם כ-20 אנקם
 חק אלם מספי הטקום אלן א-45.

ואם שש. מקדמי הכחול: שש 11 אנקם
 10 אנקם צמן
 וכו' שיקטל "קחול" היוקטל אל נתי 20 אנקם.
 בזמן פנים: מנשה אבולן כפי נסג' אל ציב ואוב באש: "קחול" יהיה ברטש
 צמן ינש קלה אצוב ואוב אש מאלוק בשורה.
 בקר ורצו אלון חלואי אלונה אפגול בנשאי תמשת אצלם אלום
 שש נבצע. שש אפגול נכנס באפגום אל כח "קחול" אל נתי,
 שש נבצע אפגול תפס אל מלחמו.
 98 שש 1330 נכנסה הצמח והמשום שתקצמות בציב צייקן. נתי פלם
 אצולק וחמש את הכחול. כח קחול נפקק והתאפגול אצל נחש
 98 השש 1530. נחמה אלן התכחש אל כח עזובאקי הנש אפגול
 מערבני, פוצלוק נוסק ופכח התפסס והתאפגול אפגול.
 הפעם כח עזובאקי הצוי אפגול אל חזר, תכחש חטובה משלימת אלוקי 54-55
 בזו אלן נבטול כ-20 שש אלה אפגולותם נחמה, שש אלן אל נבטול.
 התאפגול אקטול בלוח כשפגועה וצמח אל חטול אל הכח עזובאקי.
 נתי אל צמח ואוב-כח צבו אפגול עמבול אק צבו אל אפגול.

- 1/10 -

עמ

מלחמתה של חטיבת אורי ברמת-הגולן

מס' תעודת זהות	25-4894
מס' תעודת זהות	25-4894
מס' תעודת זהות	25-4894

לפי סיפורו של המח"ט
אנש'מה - זסי פלצה

חטיבת אורי היא חטיבת מילואים בת שלושה גדודי טנקים ~~מס' 1000~~
 צנטוריון-~~מס' 1000~~ והיא מן החטיבות הצעירות ביותר במערך השריון של
 צה"ל. רוב לוחמיה נח"לאים-לשעבר, סטודנטים ותלמידי ישיבות. ואילו
 מפקדיה - מילואי שריון רגילים. החטיבה עברה אימון הקמה לפני כשנה
 וחצי, ואחר-כך - אימון יחידתי. לכל אחד משלושה גדודי החטיבה
 המשורינת - שלוש פלוגות טנקים ופלוגת חרמ"ש. ערב המלחמה, ~~אנש'מה~~
 נועטו החטיבה להסב את הטנקים שלה לצנטוריונים קלים ועשרה כלים ראשוניים
 כבר נלקחו להסבה. שלושה מפקדי הגדודים של החטיבה הם הראל, שפר ורן.
הכוננות, הגיוס והעליה לרמה

בראש השנה חשל"ד כבר היה מטה החטיבה בכוננות לקראת גיוס אפשרי.
 ההתראה לגיוס המילואים הגיעה ביום ו' ה-5 באוקטובר, בשעות הבוקר.
 בערב יום-הכיפורים נשאר כל הסגל הסדיר במיפקדת החטיבה. אוהו ערב נפגש
 המח"ט עם מפקד האוגדה רפול, לקבלת חמונה על המתרחש ~~אנש'מה~~ בגבול
 הסורי ולתדרוך לקראת הגיוס. ^{הפליצה} ~~הקדיצה~~ לגיוס מילואי החטיבה ^{הגיוס} ~~הגיוס~~ ביום
 הכיפורים בשעה 1030. מרכז הגיוס החל לפעול ובמקביל לכך, החל הסגל
 הסדיר בחלוקת הזיוודים לטנקים החטיבה עמדה אז על כמאה טנקים.
 במוצאי יום-הכיפורים, בשעה 0100 יצאו ארבעה טנקים ראשוניים של
 החטיבה ומשימתם: ליצור קשר עם חטיבת בן שוהם - שניהלה אז קרבות בלימה
 מרים במרחב הרמה - ולחסום את ציר יהודיה בפני פריצת האויב לעבר ~~עמק~~
^{הספק} ~~הגולן~~. ארבעה הטנקים עברו תחת פיקוד חטיבת בן שוהם, לאחר שעברו את
 גשר אריק, המשיכו בתנועה ~~אנש'מה~~ לעבר צומת יהודיה--ציר הנפס ושם יצרו מגע
 ראשון עם טנקים סוריים.

יתר כוחות החטיבה המשיכו בהצטיידותם במחנה יפתח. עד 0400 הוכנה
 פלוגת טנקים והמח"ט עלה עם פלוגה זו בציר גשר בנות יעקב -- קוניטרה.
 כעבור עוד שעה היו מוכנים לצאת לדרך כשישה טנקים מגדוד הראל, וכחמישה
 טנקים מגדודו של שפר. רן נשאר לארגן את גדודו כדי לצאת אחר-כך בכוח
 יותר גדול בעקבות חלוץ החטיבה. ביום א' ה-7 בחודש בשעה 0530 יצא כוח
 טנקים לדרך עם חפ"ק חטיבתי מצומצם. עד 070700 התכנסו באזור בית-המכס
 העליון כ-18 טנקים של החטיבה. המח"ט החליט שלא להמתין לכוח רן, אלא
 לצאת מיד לעבר נפח. בנפח נפגש המח"ט עם מפקד האוגדה וזה הורה לו להמשיך

ודיווח כי אין אויב בינו לבין נפח והוא שולט על המחנה. אך טנק המג"ד הראל נמצא פגוע והצוות איננו בחוכו. ב-1700 נוחק המגע בין כוחות החטיבה לאויב. כוחותינו החלו בהתארגנות באזור חל שיפון ובמקביל לכך, נערכו לבלימה על ציר קוניטרה--נפח לכיוון מזרח, ובאזור המחצבה לכיוון דרום. ב-1900 הגיע אל המחצבה ברגל המג"ד הראל בריא ושלם וחבר עם החטיבה. במוצאי יום א' ה-7 באוקטובר, א בשעה 2000 קיבלה החטיבה כוח חי"ר, שיצא לסרוק את שטחי הלחימה, לחפש בהם נפגעים. כוח זה מצא את המג"ד שפר וצוותו - פצועים, וכך מצא חללים ליד זחל"ם פגוע.

ביום ב' ה-8 בחודש חולקו עם שחר משימות הגדודים. גדוד הראל, א עם פלוגות עמוס ובני, כ-12 טנקים, ~~נצרך~~ לבלום באזור עין זיוון ולאבטח את אגפה הדרומי של חטיבת יאנוש. גדוד דנון, ממלא מקומו של ~~נצרך~~, עם כ-12 טנקים נערך לבלימה באזור חל שיפון ואילן ~~ממלא מקום שפר~~ (ממלא מקום שפר) נערך לבלימה באזור המחצבה לעבר סינדיאנה. שעות הבוקר של אותו יום עברו בקרבות בלימה, על-פי הגזרות שחולקו בין הגדודים. עד 1000, כאשר הגיעה ידיעה מן הווגדה כי כוח שריון סורי מנסה שוב לפרוץ אל נפח. המח"ט פקד על גדוד אמנון לשפר עמדות קדימה ומערבה ~~אצל~~ ולבלום את פריצת הסורים באזור צי-הנפט. במקביל לכך, שיפר גדוד דנון את עמדותיו כדי לסגור את האגף שנחשף עקב היערכותו המחודשת של גדוד אמנון. אמנון הודיע כי כוחות-אויב עדיפים עולים עליו וביקש סיוע. המח"ט הורה להראל לרדת מאזור עין זיוון ולבלום על ציר הנפט באזור נפח. כוחות האויב ~~שפר~~ ^{הגיון} ~~את~~ כוח אמנון מן האגף והקשר עם הכוח נוחק. גדוד הראל הספיק להגיע לנפח ובלם את האויב על גדרות המחנה, כשהוא מכה בסורים מעורפם. פלוגה ~~מחטיבת~~ ^{בפיקוד צ'ס} יאנוש הועברה אל חתת פיקוד חטיבתנו וזו ערכה החקפת-נגד על ציר הנפט, חפסה עמדות על חל ^{לבס}, מדרום לקדריה. גדוד הראל, בחיפוי גדוד דנון, כבש את סינדיאנה ב-1030. גדוד דנון חפס עמדות ממזרח, לאבטח את האגף.

ב-081500 קיבל המח"ט פקודה לצאת להתקפת-נגד ולכבוש את הכפר והתל רמתניה גדוד הראל וגדוד דנון כבשו את הכפר אך נחקלו בהחנגדות עזה של האויב מן החל, שהיה מוחזק בכוח עדיף ^{לפי פיקוד} ~~כוחותינו~~ ניחקו מגע עם האויב באזור רמתניה וחזרו אל נפח, לייצב קו בלימה, שיקדם פריצת אויב נוספת בצירים המוליכים אל נפח.

רמתניה והתארגנה בחניון לילה.

ביום ד' ה-10 בחודש הוטל על החטיבה להדוף את שאריות האויב

אל מעבר לקו הסגול. לשם כך, היה על כוחותינו לכבוש את המיתחם שעל המורדות הדרומיים של חל יוסיפון ולחפות בסיוע לחטיבת ^{1/2} ~~(179)~~, שתכבוש את אזור מוצב 110 מצפון לדרום. עם שחר, ב-100430 נערכה החטיבה להתקפה ולקראת 0500 יצאו הכוחות למשימותיהם. כוח ⁰³ ~~ש~~ (עם הפלוגה מחטיבת

יאנוש) תקף את המיתחם מצפון-מערב ונחלל במערך נ"ט קשה, בתוספת עשרות ציידים טנקים מצוידיים בבזוקות, שהתרוצצו בין הסלעים וירו לכל עבר. ⁰³ ~~הכוח~~ דיווח על ~~א~~ היפגעות ארבעה טנקים שלו. כוח ⁰³ ~~"הצנחה"~~ יצא לכבוש את המיתחם ממערב, אך נחלל בקשיי מעבר, על כן פקד עליו המח"ט לתפוס עמדות ולחפות על כיבוש המיתחם. כוח עמוס, שנועד לשמש כעתודה, הוכנס להתקפה במקביל לכוח ⁰³ ~~ש~~. לאחר קרב ארוך ומורט עצבים בציידים הטנקים, נכבש המיתחם, כעבור חמש שעות לחימה. המח"ט נצטוה לארגן את החטיבה לרגלי חל יוסיפון ולעלות אל החל לקבוצת פקודות אוגדתית. בשוב המח"ט מקבוצת הפקודות, יצא עם המפקדים ~~א~~ בחטיבה לסיור בשטח.

לאחר שבוטלה משימת הבקעה אל מעבר לקו הסגול, התארגנה החטיבה ⁰³ ~~ב~~ בחניון יום באזור צומת קוניטרה. הלילה נוצל להתארגנות מחדש, למנוחה ולטיפולי אחזקה בטנקים, לראשונה מזה ארבעה ימים. הלילה שבין ה-10 ל-11 בחודש היה הלילה הראשון שבו לא היו עוד כוחות סוריים ברמת-הקולן וכוחותינו נחו כראוי. אותו לילה, חמק הראל מביח-החולים שבו טיפלו בפציעתו, וחזר אל החטיבה.

א יום ה' ה-11 בחודש היה היום הראשון מאז המלחמה שלרשות ⁰³ ~~ה~~ החטיבה עמדו ~~כאמורים~~ טנקים. ב-1100 נערכה קבוצת פקודות באוגדה והוטל על חטיבתנו לנוע בציר ההבקעה של חטיבת ^{1/2} ~~(179)~~, בין צומת ~~א~~ אחמדיה וכן ארנבה ולהשתלט על הכפר ג'ובא, על אזור חל שער מדרום ואזור צומת מעץ. ב-1330 יצא כוח עמוס לתפוס עמדות חיפוי באזור העלת הנ"ט, וחטיבתנו יצאה אחריו. באזור קוניטרה המתינו כוחות החטיבה עד שתבקיע חטיבת ^{1/2} ~~(179)~~ ואז יתקדמו בעקבותיה. אך חטיבה זו נחקלה בקשיים ועל כן נקראה חטיבתנו לחפות בכוח נוסף, כדי לא לסייע לה בהבקעה. כוח עמוס שיפר עמדות לפניים וגדוד הראל (שכלל את הכוח הפלוגתי בפיקוד ⁰³ ~~ש~~) תפס עמדות כקילומטר מצפון לציר ההבקעה וחיפה משם. חטיבת ^{1/2} ~~(179)~~ נפגעה

"הכבשה" בפיקוד ברוידא.

ב-14 באוקטובר היחה החטיבה אעתודה אוגדתית באזור תל שער.

ב-15 באוקטובר ניהלה החטיבה קרבות בלימה באזור מסחרה ותל אל-

מל, תחת הפגזות ארטילריה ושיפור עמדות מקומי. ב-151400 יצאה החטיבה להחקפת-נגד מקומית באזור כפר שמס ולכיבוש תל ענטר ותל עלקיה. החטיבה נעה באיגוף שמאלי בין תל קריץ וכפר אל-עדס, לאבטחת האגף המזרחי של האוגדה, ונתקלה בהתנגדות קשה מן המצופה ^{מכיוון} אלא אל עדס ובאש טילי נ"ט. לאחר הנחתה ארטילרית עזה של החטיבה, שוחקה אש הטילים והתנועה לעבר כפר עדס נמשכה תוך סיוע באש לחטיבת מוטקה, שהסתערה על הטילים אלא ענטר ועלקיה.

ב-1630 נתקבלה פקודה לנתק מגע ולנוע לחניון לילה באזור תל-שער.

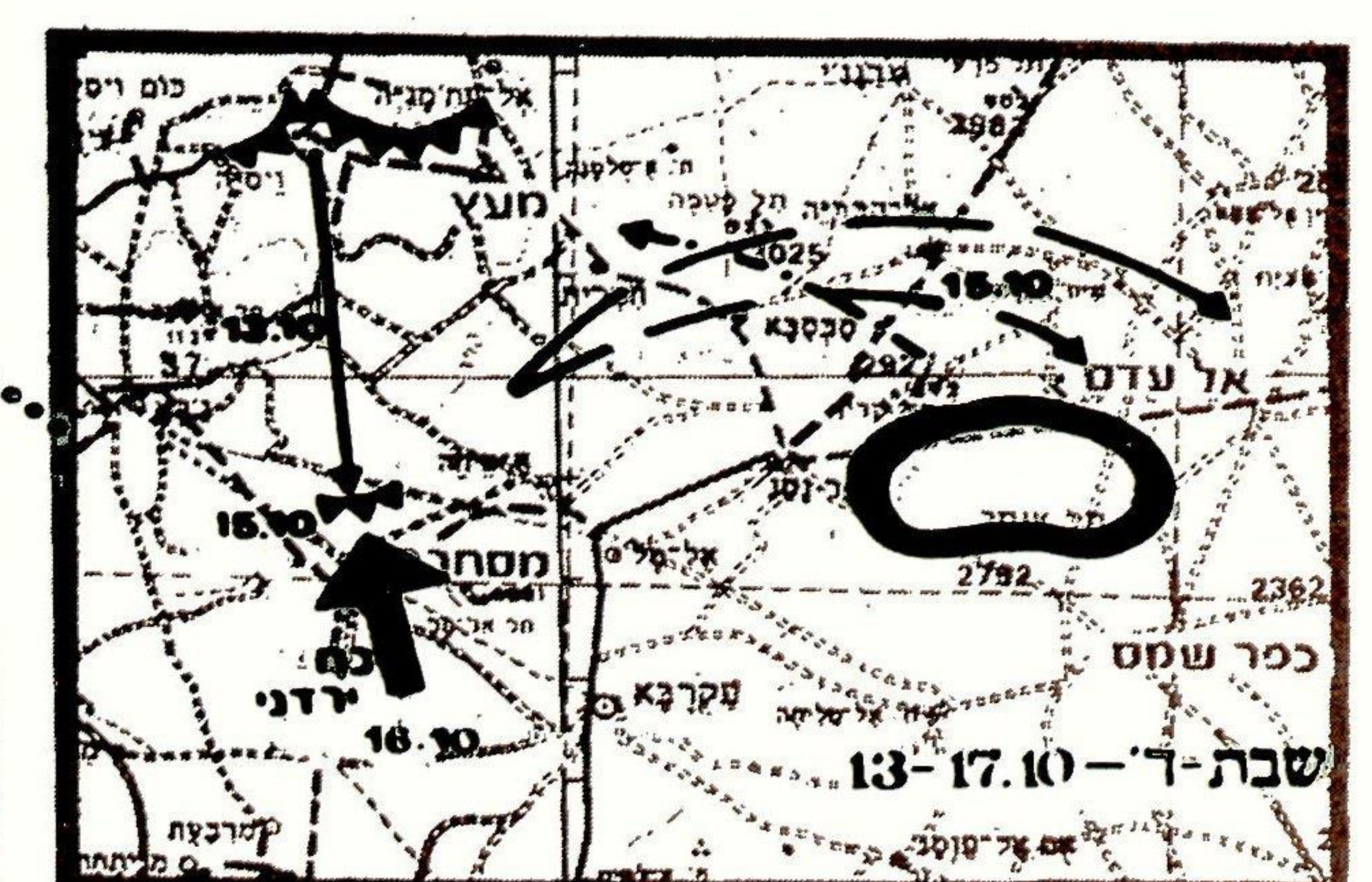
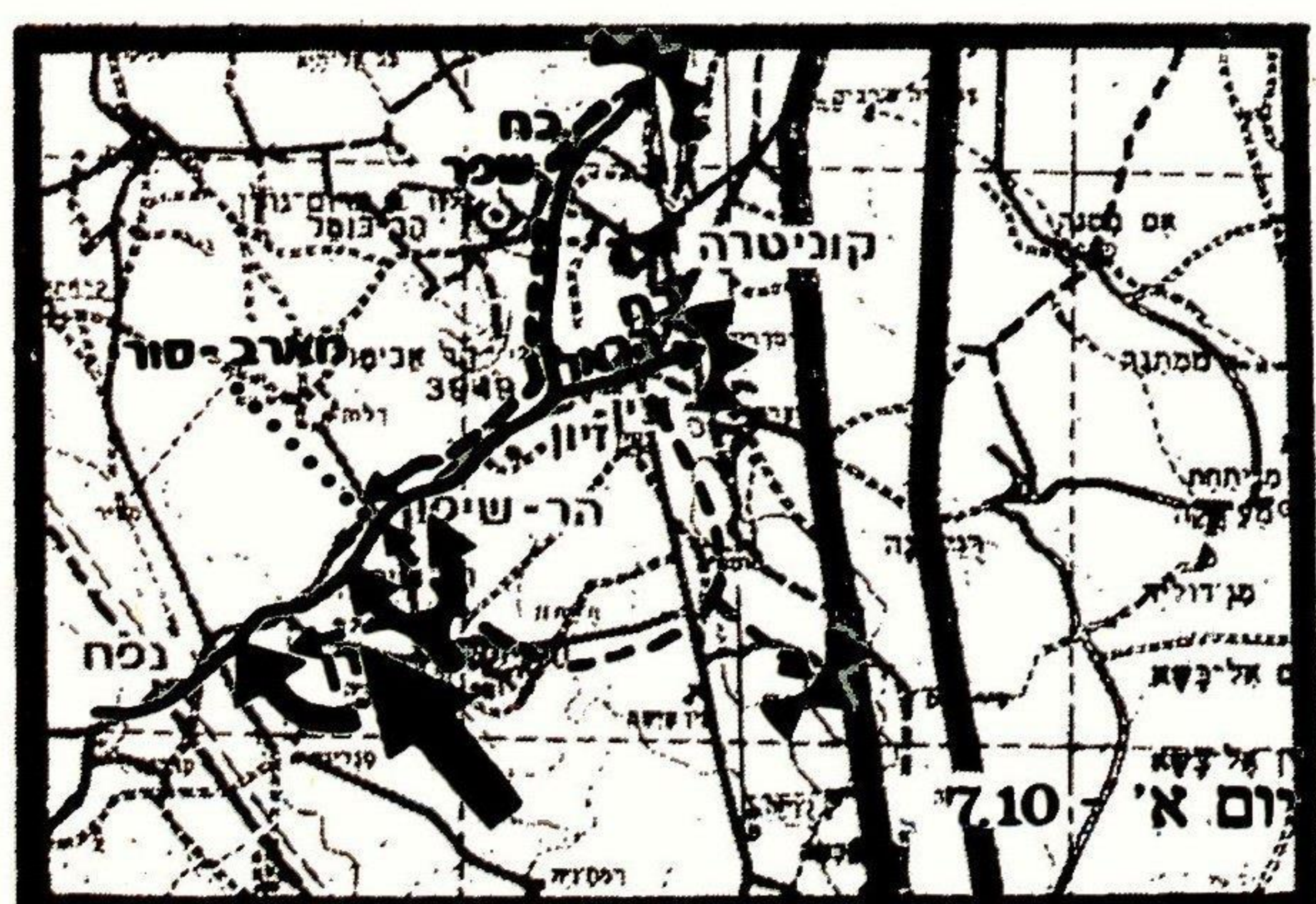
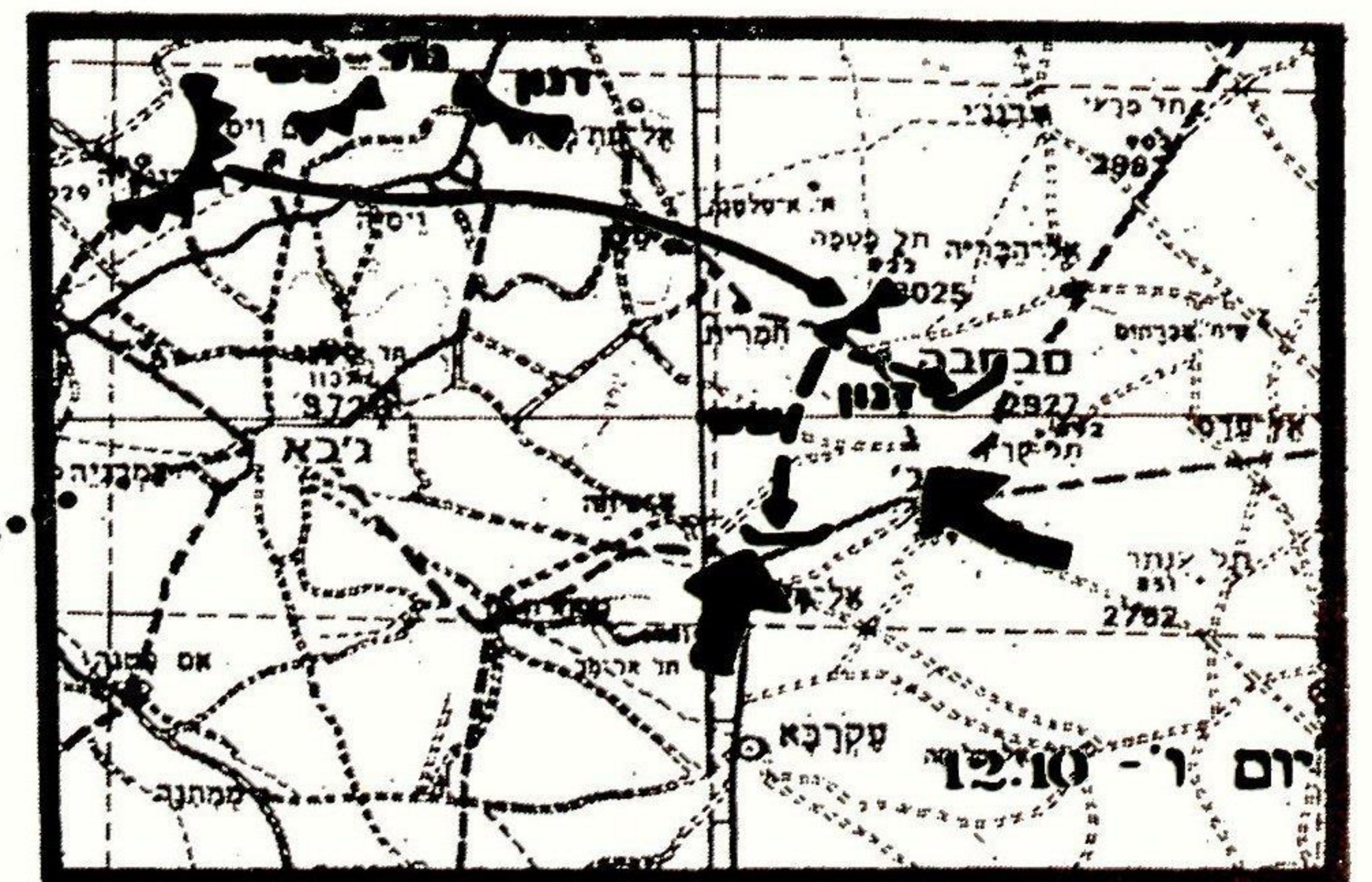
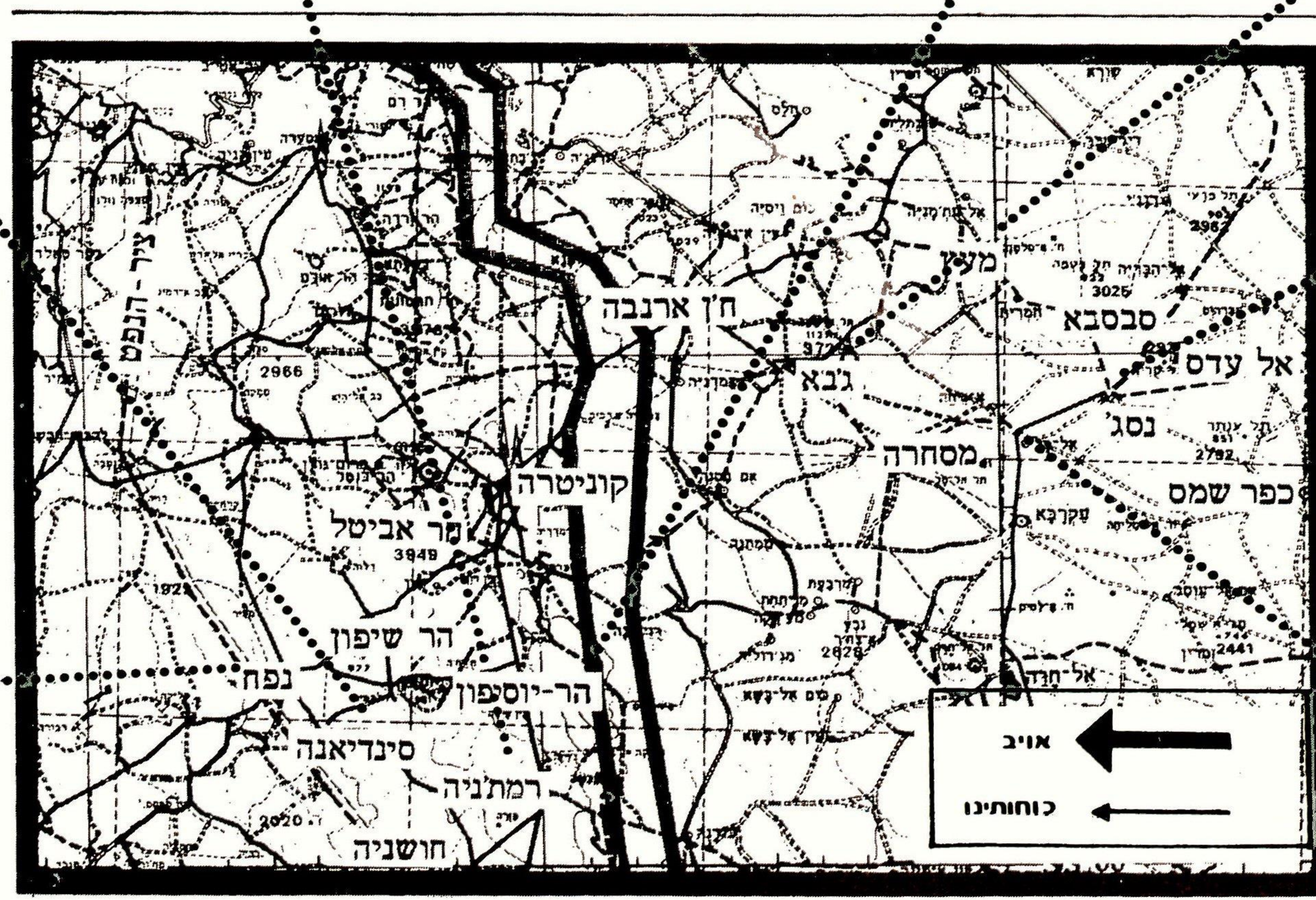
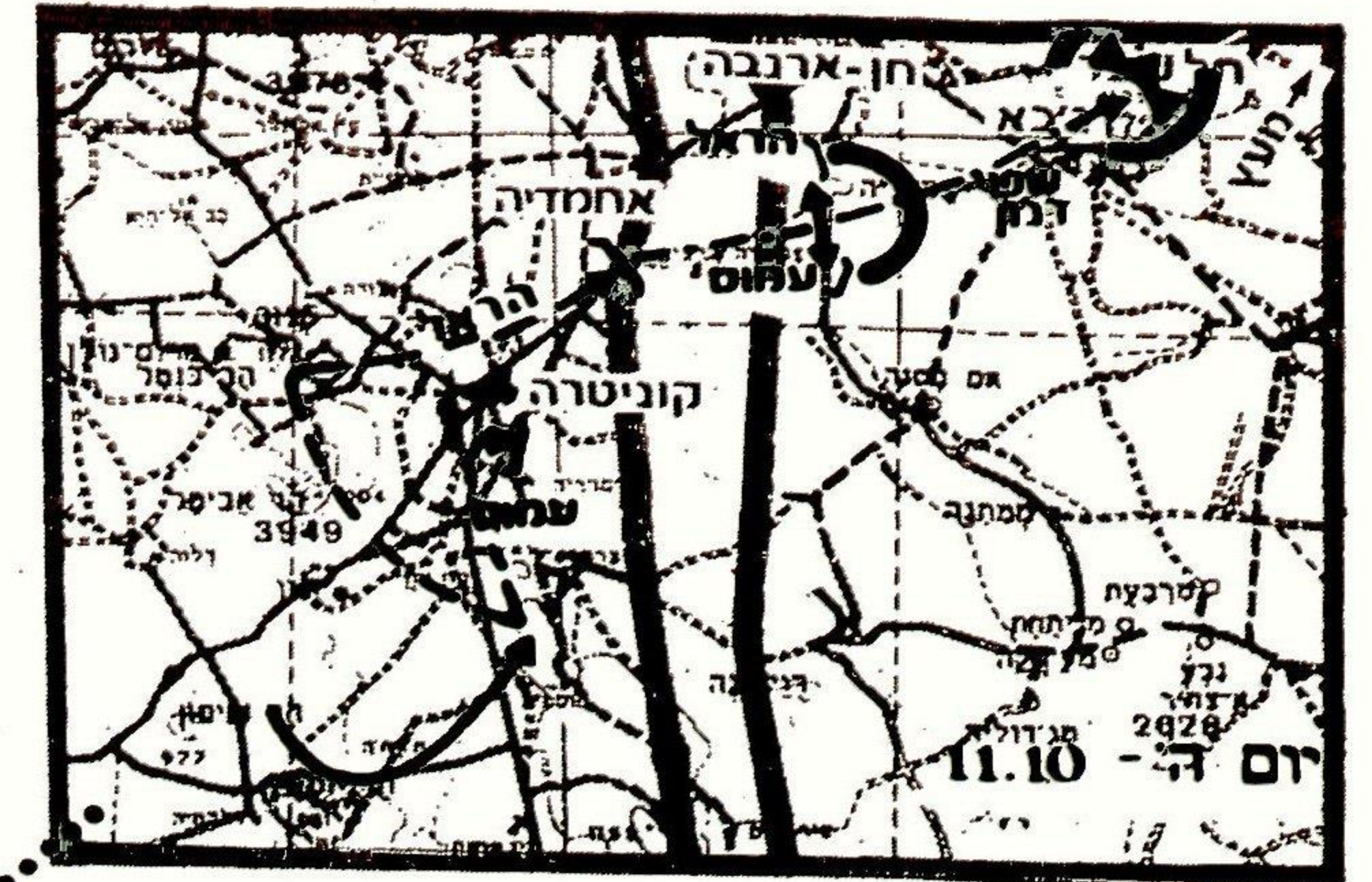
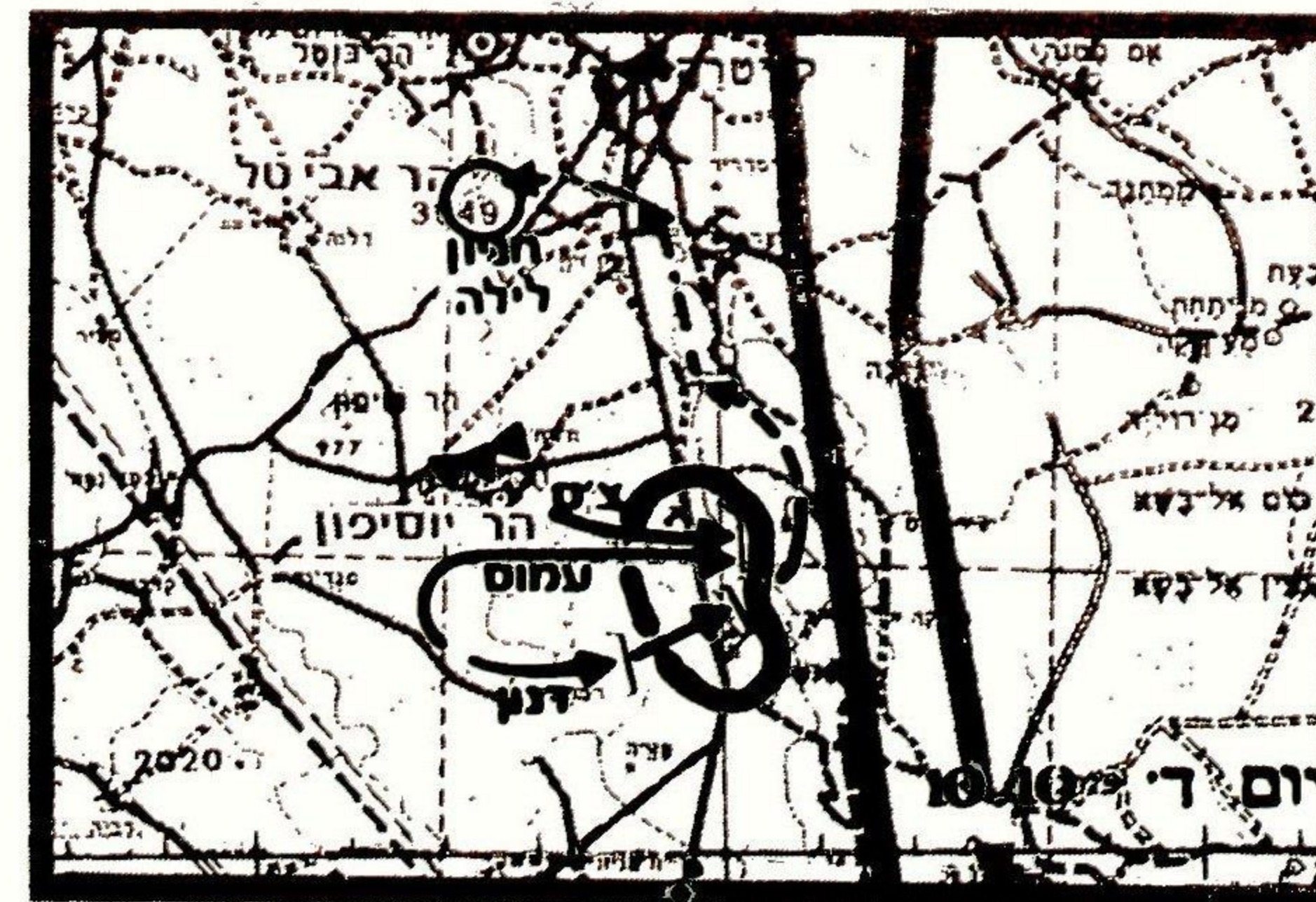
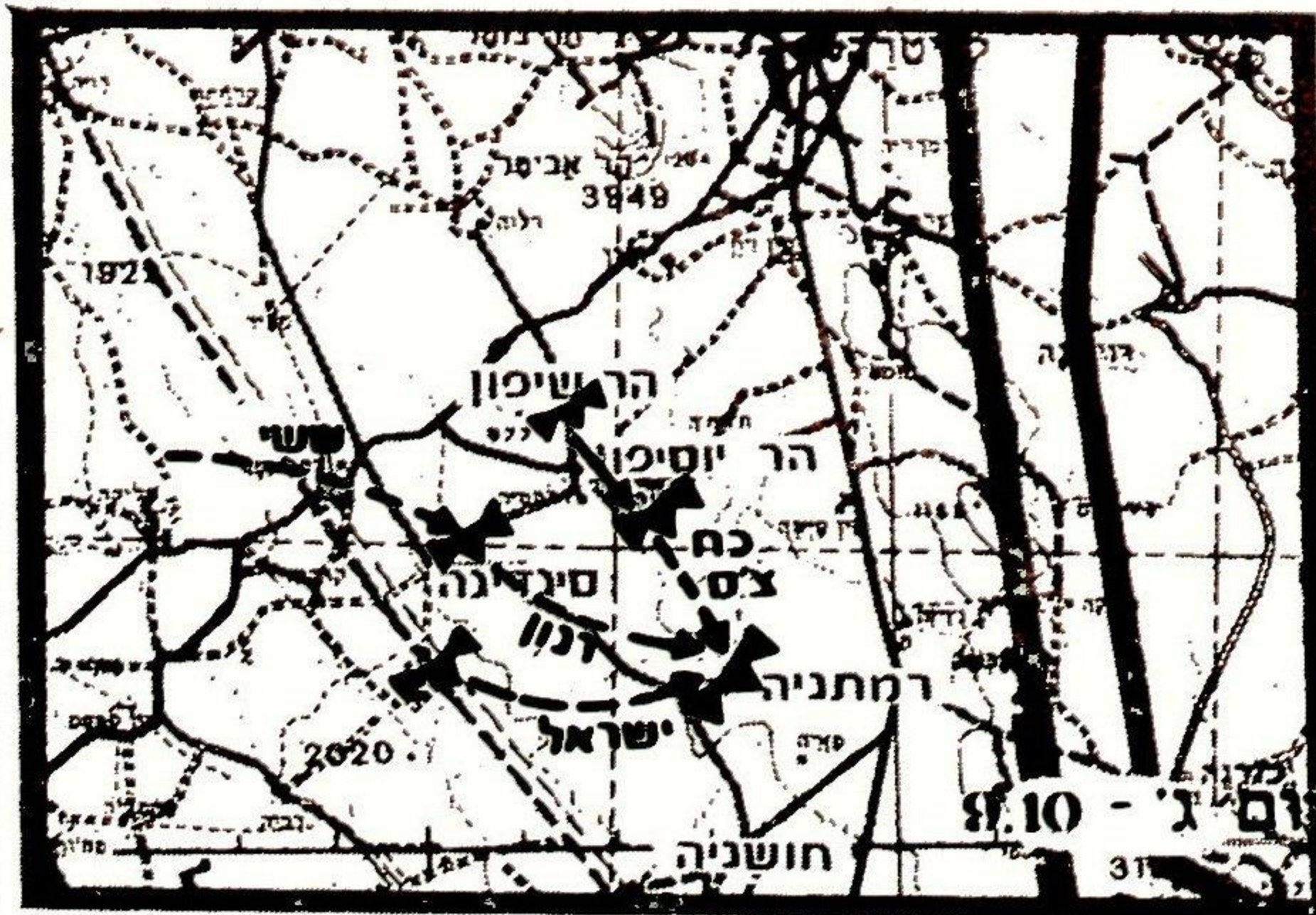
אאלא עם שחר ה-16 באוקטובר נפרסה החטיבה באזור הבלימה בפיתחה שבין תל מסחרה ותל אל-מל. ב-0600 נתקבלה ידיעה על אפשרות החקפת נגד של כוחות עירקיים, ירדניים וסוריים. ב-0800 אכן נערכה החקפת שריון ירדני שלחם ללא התלהבות יתרה. החטיבה בשתתפה בבלימת התקיפה הירדנית. לאחר שניחקו הירדנים מגע, המשיכו כוחות החטיבה בבלימה בגיזרה, תחת הפגזות ארטילריות.

ב-17 בחודש ירדה החטיבה להתארגנות במחנה עורפי ברמת הגולן.

בהיכנס הפסקת אש עם סוריה, ב-22 בחודש, בשעה 1900, היחה החטיבה באזור צומת ואטס.

מהלכי-הקרבות

של חטיבת אורי

שמור

מבג"ש / תח"ש-ענף היסטוריה

אג"מ מה"ד הסטוריה
כ"פוד - צפון
25-4893 ת"ק מס.
פ"ש מס. - דפים

סודי

תחקיר

נספח א/8

צ"ה צ"ה למקום הארץ בפיקוד הצ"ה
ביום ה-6, 7 אל"ק 73
(אס-קוג)

למקו

מח"ט 679, אל"מ אורי אור

זמן: התחקיר נערך ב-24 דצמ' 1973
מקום: מפח"ט 679

סימוכין - הקלטה.

נערך ע"י ממ"ק עירד מלכין

סודי

5

ס ו ד י

אל"מ אורי אור מציין כי הוא חדש בחטיבה. את המינוי קיבל ב-1 אוגוסט 1973 כאשר תחילת העבודה בפועל (הקמת רשת גיוס חדשה שלא יצאה לפועל) היתה בספטמבר.

מחנה החטיבה -

נמצא ב"מחנה יפתח". השלמת ההעברה מ"מחנה מנסורה" למחסנים של "מחנה יפתח" הסתיימה כשבוע וחצי לפני המלחמה. מצבו של "מחנה יפתח" היה גרוע ביותר: חשמל לא היה, הסככות לא היו גמורות.

סד"כ ה-חט' -

ה-חט' עמדה על 102 טנקים (כ-8 טנקים היו בהעברה ושוט-קל). גד' שלם על נשקו היה בבקעת-הירדן שם היה עליו להתחיל בתעסוקה ביום א' 7 אוק' 73.

כוננות ה-חט' -

הסגל הסדיר נכח כולו. ביום שבת 6 אוק' 73, עם קבלת הגיוס ב-1030 החלו להגיע המפקדים (הגיעו עד 1300).

רשת הגיוס -

פעלה כסדרה, פרט לאוטובוסים שלא הגיעו בזמן. היו אוטובוסים שאף אחרו ב-"ק" שלהם ב-4 שעות.

בונקרי תחמושת -

היו [REDACTED] יר"מ ונהגים לא הגיעו בזמן.

תדלוק וזיזור -

הספקנו לעשות עד להופעת המילואים. התחמושת הראשונה הגיעה רק ב-2300, וגם אז רק תחמושת כבדה.

070100 -

הוצאנו 4 טנקים על ציר יהודיה ללא תחמושת קלה.

ליקויי זיזור וחימוש -

גם עם הגעת התחמושת, הרי מפאת החושך, התעלות, נוצר בלבול ונוצר מצב בו יצאו טנקים ללא פריטים חיוניים.

0430 -

יצאו 20 טנקים עם המח"ט. הציר היה דרך גשר בנות-יעקב, כאשר טנקים נוספים שעולים ומתחברים עם הכח הראשון.

חסרים - הגדוד בבקעת-הירדן הספיק להגיע עד 2400.

- היו חסרים במקלעים, בנשק אישי ודברים נוספים אשר היו ידועים בפיקוד.

הכרת גזרה ותכנונים מבצעיים

ב"סלע" אמורה החט' לשלוח גד' לתל-פרס כששני גדודים מאחור.

ערכנו סיורי קצינים עד רמת מ"מ; אנשים רבים שרתו בשרות החובה ברמה ואף אני אישית מכיר אותה היטב.

הערת המח"ט:

הטנק "שוט מטאור" הינו גרוע ביותר. מיד עם תחילת הנסיעה התגלו תקלות: סתימות דלק, קלאצ'ים הלכו ועוד. יש להעיר כי בחודש וחצי האחרון הטנקים גם לא עברו ניסוי דרך (עקב התעלות וסלילת מעברים). ניסיוני עם "שוט מטאור" הינו רב: הייתי מ"פ ומג"ד "שוט מטאור". כאשר כל המערכת של צה"ל בנויה על גיוס של 24 שעות, אינני מאמין שניתן להוציא טנק "שוט מטאור" למלחמה תוך 12 שעות. אנשי צותים הגיעו בסביבות 061800 והטנקים הראשונים יצאו כבר ב- 070100. תאום כוונות לא נעשה שכן שרר חושך.

מצברים -

במשך ההצטיידות, עקב החושך, הודלקו פרוז'קטורים; מחמת הבלבול שכח חלק מהאנשים להדליק מנוע וכך נמצאו בבוקר טנקים שאינם מסוגלים להניע.

מהלך הבלוימה (יום א', 7 אוק' 73)

- 4 הטנקים הראשונים שיצאו ב- 070100 עלו בציר יהודיה ועברו ת.פ. חט' 188.
  - אני עליתי עם 16 טנקים (שגדלו ל- 20) כאשר פקודת מפק' אוג' 36 היתה לבלום ליד קוניטרה.
- ה ע ר ה: ס' מפק' האוג' הביע תמיהה מדוע עלי לעלות עם הטנקים הראשונים; עניתי לו שבאם לא אצטרף אליהם הרי כל הכוחות יתפזרו, וזאת - על-סמך ניסיון. עד אז התמונה לא היתה ברורה אצלי. התקדמתי עד לסגול בין 107 ל- 109 בשקט וללא בעיות. דפקנו שם טנקים עד הצהריים (הגעתי למקום בסביבות 0630). חוץ כדי העליה עשו האנשים תאום כוונות.
  - במקביל עלה כוח נוסף בן 11 טנקים בפיקוד רן גטפריד; בגשר בנות-יעקב קיבל פקודה מרפול לפנות לנפח ולהדוף שם את התקיפה הסורית. כשהגיע למקום, לא הספיק לתפוס עמדות; הוא עצמו נפצע - והסורים, למעשה, שטפו אותו.
  - טנקים בודדים שעלו נלקחו ע"י חט' 188. לא הבינתי מה קורה, כשאני עומד כל הזמן על 26 טנקים.
  - התפנית ארעה בצהריים כאשר קבלתי פקודה לשחרר את נפח. נעתי לאורך ציר רשת וחתכנו לעבר נפח. ראיתי שדרת 62-ט. הגעתי למקום עם בערך 20 טנקים ופתחנו בקרב. כוח בפיקוד משה הראל עבד מכיוון הסגול ו-עמוס בן דוד מכוון ציר קטקומבה. הקרב היה קשה מאד ונפגעו הרבה טנקים. לאט לאט החלו להתקדם; בשלב זה הודעתי לרפול שפר שינוע מעין-זיון על ציר יבשה לכוון נפח. בדרך נתקל ב- 12 טנקים שהצליחו לעבור את נפח (2 טנקים מתוך שלשה עמם הגיע, נפגעו).
  - נתתי לו פקודה להשאר במקום ולירות מדי פעם; כי לא רציתי שיעלו על יאנוש מאחור. עם חשיכה גמרנו פחות או יותר את המלאכה. אני נמצא בבלימה על ציר קטקומבה ולאט לאט אוסף טנקים ומגבש את החט' מחדש (על ציר פלא; וציר הנפט; סינדיאנה היתה שלהם). עם אור אחרון עסקנו בעיקר בפיוני פצועים, * ובארגון טנקים בודדים מ- 188 לכוח חטיבתי שיוכל לבלום. סך הכל הגענו ל- 32 טנקים.
  - סכום נפגעים - 2 מ"פים הרוגים, 2 פצועים.
  - 2 מג"דים פצועים (רפול שפר ורן גטפריד).

ס ו ד י

- בניתי 3 כוחות: - דנון
- משה הראל
- אמנון (סמג"ד של רפול שפר) ז"ל.

עם אור ראשון התארגנתי לבלימה:

- (א) ציר הנפט.
- (ב) ציר פלא.
- (ג) ציר קטקומבה.

* פרוט ספור החט' ראה בנספח: "סכום מלחמת יום הכפורים", חט' 679.

742/378

ש ח ת

ענף היסטוריה ובטחון שוטף

מסמך זה מכיל..... עמודים

עוחק מס... מחוך... עוחקים

אג"מ	מה"ד	הסטוריה
כ"פ	1197	- צ"פ
4892	25-	ת"ק
פ"ש	0.00-	דפ"ם

ה'א"ת
מבט 9.3.78

תחקיר מח"ט 679 ~~אצ"מ~~ ~~מ"מ~~
נ"מ ב 2.12.73 ב 113 מ

אל"מ אורי אור.

החטיבה היא, יחסית, חטיבה חדשה. נדמה לי שהיא חטיבת השריון הצעירה ביותר. זו חטיבה שהוקמה לפני, בערך, שנה וחצי. אני מח"ט חדש, אני קיבלתי את החטיבה באוגוסט. היא מורכבת מנח"לאים. חלק גדול מאנשי הצוות זה נח"ל, אנשי ישיבות, כאשר המפקדים הם אנשי שריון רגילים, אנשי מילואים. חלק גדול יוצאי גדוד 82, יוצאי חט"7, שאני מכיר אותם מקודם. מה שהחטיבה עברה, זה אימון הקמה, והיא עברה אחרי זה אימון יחידתי. אלה כל האימונים שהיא עברה. החטיבה היא שוט-מטאור, היום לא, אבל כך במלחמה.

חטיבה משוריינת- 3 גדודי טנקים, כאשר בכל גדוד יש 3 פלוגות טנקים ועוד פלוגת חרמ"ש. 3 הגדודים- פחות או יותר מלאים. היא היתה מתוכננת לעשות הסבה לשוט-קל, ונלקחו כבר 10 טנקים ראשונים להסבה ב-ב.מ.ב. לפני המלחמה. זה מבחינת ההיסטוריה של החטיבה. אין לי הרבה מה להוסיף. גמו כל חטיבת מילואים- 2 מג"דים הם אנשי מילואים, מג"ד אחד היה חסר, וקיבלנו אותו שעתיים לפני המלחמה. המג"ד השלישי זה איש סדיר מתח"ש- משא הראל.

ש. יחידות חטיבתיות, סיור?

ת. יש לנו כמו חקן של חטיבה- יש לנו פלוגת ג'יפים מלאה. יש לנו הכל. חטיבה משוריינת תיקנית.

קידמו את החטיבה לרמה הסורית, מאחר וחששו מהריכוזים שיש פה, ש-188 לבד- לא תוכל לעמוד, אז העבירו גם את חט"679, וגם את חט"179, אלה חטיבות שהועברו לאחרונה מקורדני, ואנחנו ממנצורה עוברים קדימה, לכיוון רמת-הגולן.

ש. מתי הגיעה ההתראה הראשונה לגיוס? רשת הגיוס שלכם-האם בדקתם אותה פעם?

ת. רשת הגיוס נבדקה. לפני שאני באתי היה תרגיל גיוס. אנחנו היינו בהכנות להעביר את מרכז הגיוס לתל-השומר, היות ו-75% מהאנשים שלנו גרים באיזור תל-אביב. מאחר והחטיבה צעירה, יש הרבה מאוד סטודנטים, רווקים, תלמידי ישיבות, ורובם גרים באיזור האוניברסיטאות- באיזור תל-אביב וירושלים. תיכננו, לכן, להעביר את רשת הגיוס לתל-השומר, דבר שאני עושה אותו עכשיו. ביום שישי, ערב יום כיפור, כל המערך הסדיר של החטיבה היה בכוננות. מפקדי מרכזי הגיוס היו במרכז הגיוס. כל הסגל הסדיר של החטיבה היה כבר בחטיבה.

ש. מתי הגיעה ההתראה לזה?

[4]

עוֹחַק מִסֵּמֶת...מִחֹךְ...עוֹחַקִים

- ח. ההתראה כבר הגיעה ביום שישי בבוקר, התראה רגילה-צילצלו ואמרו: מראש השנה כבר היינו מודיעים לעובדה שיש ריכוזי צבא סורי רציניים ברמת-הגולן, וכבר מרכזי הגיוס היו בכוננות גבוהה.
- ש. מה היה האלמנט הסדיר של החטיבה?
- ח. האלמנט הסדיר כולל מח"ט, קצין אג"מ, קצין אפסנאות, קצין שליחות, קצין הספקה ומספר אנשי התחזוקה הרגילים שמחזיקים בימ"ח ליום-יום. ממש אחוז קטן מאוד, גם היינו בחוסר של כח-אדם. כרגיל מילואים-סדיר.
- סגל הסדיר כבר לא יצא הביתה, בערב יום כיפור. אני הגעתי לחטיבה ביום כיפור. חלק יצא והוחזר חזרה, כך שבערב יום כיפור כל הסדיר היה במפקדת החטיבה.
- עוד באותו ערב הייתה לי פגישה עם רפול, (מפקד האוגדה שלנו), ביום שישי בפילון. נפגשנו גם עם מח"ט 7 שהגיע לשם. חמישה ימים לפני זה, דרך אגב, עשינו ריענון של הגנת רמת-הגולן היינו אני וקצין האג"מ. מג"דים-לא היו.
- רק מח"טים סדירים. הקריאה הגיעה ב-1030 בשבת, כשקלטו ידיעה שהסורים עומדים לפתוח במלחמה. קיבלנו את ההוראה להתחיל לגייס את המילואים. מרכז גיוס התחיל לעבוד. במקביל, אנחנו-הסגל הסדיר- התחלנו לחלק את הזיוודים לסנקים, וצלצלנו לכל המפקדים הבכירים של החטיבה שיש להם טלפונים- להגיע מייד לחטיבה. החטיבה עמדה על 100 סנקים, כי 10 שלחנו ל-ב.מ.ב., אבל מילאנו אותם מחדש. כמה מילים לגבי החטיבה: זהו מחנה חדש, ואין לנו תאורה מוכנה. כל המחנה חשוך, כולו חפור תעלות של חשמל, מים וכו'. עוד כמה מילים על הגיוס: התחמושת, היינו צריכים למשוך אותה [redacted] וזה רחוק מאוד. האוטובוסים הגיעו מאוחר לנקודות האיסוף של החיילים. החיילים חיכו שעתים למשל, לאוטובוסים. המחנה שלי נמצא בכורזים, וומחנה התחמושת [redacted]
- היות וכל הבאת התחמושת מבוססת על משאיות, ועל נהגי מילואים, לפני 1100 אף פגז לא הגיע אלינו בכלל למרות שהשתלו כולם. האנשים התחילו להגיע לפי רשת הגיוס. ב-0100 בלילה יצאו 4 סנקים ראשונים של החטיבה, שבהחלט אי אפשר להגיד שהם היו מוכנים כמו שסנק צריך להיות מוכן, וברור גם למה. לחצו להוציא במהירות סנקים היות והתחילו להיות בקיעים ב-188. 4 סנקים ראשונים נשלחו לחסום את ציר יהודיה. הם עלו על שרשראות על ציר "כביש", דרך גשר אריק. (מכאן והלאה צד א' בלתי נוהן לפיענוח)

עותק מס'...מחוך...עוחקים

ביום שישי בבוקר 1 היה שישי, בסביבות 11 טנקים. דנון עם 10 טנקים, ונתי שהופיע אצלי עם 20 טנקים. הכח שהגיע קראנו לו גדוד "מחץ", חברה שהגיעו מחו"ל, קרול. לקרול היו 20 טנקים..... למרות שהתחלנו לתדלק ולחמש, וזו הייתה הפעם היחידה בכל המלחמה שהחברה עם התחמושת לא הצליחו להגיע אלינו עד 1200 בלילה, וזה בגלל המיגבלות של הציר, שאי אפשר היה לנוע, והאוגדה ניסתה להעביר את זה בנגמ"שים, שיגיע יותר מהר.

בקיצור, הדלק והתחמושת לא הגיעו עד 1200 בלילה בעיקר לאורך הציר היה חסום. פיננוי הפצועים לקח המון זמן, שהיו בציר, שהתפנו. העיקר-הם הטרידו כל הזמן עם אר.פי.ג.י, עם בזוקות. זחל של הצנחנים שהיה אצלנו נפגע, וכל החברה נהרגו שם. הם איבטחו את הציר מ-אר.פי.ג.י וכו'. תוך כדי זה שהתחלנו לתדלק ולחמש, האלוף עלה על הרשת (זו הפעם השלישית שהוא עלה) ואמר: "מה מצבך?" יש חשיבות עליונה שתתחיל במהירות לנוע", כשהמשימה שלי הייתה לנוע לכיוון "ציקו" "יאיר", כפר נסג', ולכבוש אותו. במקביל לזה, אני פתוח את ציר "יאיר" וקורא שם ב"יריד", "ישימוך"- מה פרוש, מסומן יפה במרשמי הקרב. התחלנו לנוע, כאשר התכנון היה שקרול עם שוט-קל טרי ורענן, מוביל פרוש.

הכח של דנון עם שוט-מטאור, שעוד לא הספקתי לתדלק אותו מספיק, נע קרוב יותר לציר "יאיר" ששי גם כן נע אחורנית, פרוש בשדרה. ככה נענו. תוך כדי הדרך נפגעו לנו שני טנקים של קרול, לפני שהגענו ל"יאיר", הסמג"ד ועוד אחד. מטוסים התחילו לרדת עלינו בכמות רצינית מאוד, כל הבוקר הזה ירדו עלינו מטוסים שלהם. נפגעו משאית חתמושת, ג'יפ, זלדה של קרול ועוד טנק. המשכנו להתקדם, פרושים כל הזמן, מובילים לכיוון כפר נסג'- צומת "יאיר"- "ציקן", כאשר שם הייתה לי התראה שצריך להיות שם איזה שהוא כח טנקים. נתי נכנס קצת בזירות אפילו במהירות, נכנס, נתקל, פתח באש. מה שקרה, זה שהמג"ד נפצע והנגמ"ש שלו נפגע עוד בחחילת הקרב. יחר החברה שלו שם פתחו באש, נפגעו להם מספר כלים. בקיצור יש שם כ-25-30 טנקים סוריים במחפורות מסביב, סורקים יפה מאוד את כל אזור הצומת. אז הכנסנו את ששי ואת דנון, שהם היו מאחורנית, באגפים של הכח של קרול. ששי נפצע גם כן, אבל הסגן שלו, ווגמן, המשיך לנהל את העניינים יפה. הצלחנו עד סביבות השעה 0100-0130 לגמור לכבוש את כל הצומת הזאת, ולהתקדם קדימה, 2-3 ק"מ, עד לציר "ציקן". פה הייתי מוכרח לעצור את הכח של דנון ואת הכח של ששי, לתדלק ולחמש, כי לא הספקתי בלילה.

נוסף לכך, הכח של נתי, מאחר והמג"ד נפצע, הסמג"ד נפצע כעבור חצי שעה, לא הייתה שם שום מנהיגות שיכלה לקחת את הכח ולנוע איתו קדימה. קראנו מייד לסמג"ד שיבוא מאחור קדימה, שיארגן את הכח, ונעצרנו לתידלוק ולתימוש באיזורים בסביבות ציר "ציקן". אז הסמח"ט התחיל להכניס לנו את הדרגים ממש עד לצומת, דרגים- תחמושת ודלק, והתחלנו לשלוח מחלקות מחלקות לתדלק. כל העסק הזה היה בערך עד 0330, כל האירגונים וכו'. באמצע התידלוק והתימוש מפקד האוגדה הודיע ברשת שאיזה כח עיראקי מתקרב מדרום כדי לעלות על העורף

עותק מס'...מחוך...עותקים

שלנו. מפקד האוגדה עלה על הרשת, שאל אותי מה העניינים. אמרתי לו שאני מתדלק. אז שאל אותי אם הוא יתן לי פקודה, האם אני אהיה מוכן לעבוד בבלימה על "יאיר", ועל "ציריך". אמרתי לו שתוך חמש דקות. לא עברו 10 דקות, הוא אמר לי לזוז. הפסקנו מייד את התדלוק, את כל הדרגים הוצאנו מיד החוצה. החברה התפרסו, כאשר מפקדי הכוחות היו ווגמן, הסמג"ד של נתי זה היה עומרי. זה היה כח של דיביזיה עיראקית שהופיע לנו ועלה על העורף. רק אחרי זה נודע לנו רק שזה עיראקי. הצלחנו לתפוס עמדות, והטנקים ראשונים שלהם כבר הגיע עד 200-300 מטר מאיתנו. אלה היו טנקי טי-54-55. דפקנו אותם, פגענו בהם, בלמנו נשארנו פרוסים עד אור אחרון. העיראקים למעשה נחקעו בעסק הזה והתחילו לסגת אחורנית. באיזור שלנו היו בערך גדוד וחצי או 2 גדודים. לפי הדיווח של מפקדת האוגדה, בשני הצירים האלה נעה לפחות חטיבה עיראקית, אם לא יותר. אני כעריך שבהתקפה השתתפו לפחות 100 טנקים עיראקיים, שעלו מאחורנית. בבלימה הזאת לא נפגע לנו אף כלי, למרות שהיינו די מופתעים, ותפסנו עמדות בסוף-אף טנק לא נפגע. הם עובדים די מופתעים, ותפסנו עמדות בסוף-אף טנק לא נפגע. הם עובדים די גרוע, העיראקים. הם בעצמם היו מופתעים. אני חושב שהם בעצמם לא ידעו איפה הם נמצאים. הם ניתקלו, ח"א שלנו ירד עלינו בהצלחה מרובה. כל הצומת היתה מכוסה באבק נוראי, היתה עש, היה מאוד קשה לזהות. הם לא פגעו בול, אבל על ידינו ממש היו פגיעות של ח"א שהתכוונו אלינו. בלמנו אותם עד לפנות ערב. לפנות ערב קיבלנו הוראה להתארגן לחניון לילה על איזור "יאיר". החברה שלנו דיווחו על פגיעות ב-20 כלים בערך. פה אמרו לנו להתארגן לחניון באיזור הצומת. כמו שמתחילים להתארגן, החברה שם היו די עייפים, ואז הגיעה הודעה שיש כח עיראקי שנמצא באיזור "ישמון", כל המרחב הזה, קיבלנו הוראה להתארגן במהירות מחניון לילה לבלימה באיזור של "יאיר"-רביב". לנוע במהירות, ולתפוס שם עמדות. הגענו עד האיזור הזה, התחלנו להתארגן לחניון לילה. עמדנו שם בבלימה-אף עיראקי לא הופיע, בלילה הדרגים הגיעו בסביבות 1130 בלילה. הגיעו טנקים שחוקנו. הצלחנו להתארגן, לחמש, לתדלק, למלאת פגזים-כל הדברים החשובים, ואיך שהוא להעביר את הלילה בנים ולא נים, מחכים לעיראקים. המשכנו עם אותם מפקדי הכוחות. ששי נפצע באותו יום, אז ביום שבת בבוקר מפקדי הכוחות שלנו היו: דנון, ווגמן ועומרי. אלה 3 מפקדי הכוחות שלנו. הגענו לפחות או יותר 40 טנקים. עם אור ראשון 0400 בבוקר, אומרים שהעיראקים באים. העיראקים הפעילו אורות, וטנקים שלנו שהיו בעמדות על צומת יריד ישר פתחו באש, דפקו שם 2. חטיבה 9 אמרה שמצבה קשה, נענו להתחבר עם חט" 9, ומשם לתקוף דרך השטח לאורך הציר בכיוון "ישמון" נענו פרושים, כל החטיבה. שני כוחות מובילים, אחד מאחורנית-עתודה וחיפוי. העיראקים לא נלחמו במיוחד, רציני, הם ניגפו משם מהר מאוד. לא נפגע אף טנק שלנו. הבעיה העיקרית היתה ארטילריה ומטוסים שירדו כל הזמן מאז הפריצה-מיג 17, עיראקיים גם כן.

עוֹתֵק מִסֵּף... מֵתוֹךְ... עוֹתֵקִים

דרך-אגב, הפלנו מטוס עיראקי באש נ"מ. אנחנו הפלנו 3 מטוסים. עד סביבות הצהריים הצלחנו לנפנף משם את כל העיראקים ולייצב קו תל-מסחרה-תל-אלמל, ושלטנו על כל המרחב הזה. בסביבות הצהריים ארטילריה וח"א עד סביבות הערב, והיה כבר יום שבת בערב. בערב התארגנו שם לחניון לילה. אחה"צ אספנו עוד מ"פ שלנו, שהגיע עם 8-9 טנקים. במשך הלילה חדלקנו, התארגנו, בנינו כוחות, השלמנו, תיקנו. הצלחנו לתפוס קצת מנוחה. עם אור ראשון נערכנו שם לבלימה. המצבה שלנו הייתה- 3 מפקדי הכוחות שאמרחי, ועוד ברוידא (המ"פ שהגיע) עם 8 טנקים ועוד כמה שתיקנו- 45 טנקים. יום ראשון עבר לנו עם הפגזות ומטוסים כל היום. יום ראשון היה לנו יום מאוד חשוב. עמדנו, אמנם היו לנו הפגזות, בלמנו באיזור הזה, כי היו ידיעות שהם הולכים לתקוף. הם לא תקפו. פה ושם הסתובבו. מה שחשוב היה, שהצלחנו לחמש לתדלק במשך הלילה, ביום לתקן עוד טנקים ולהוסיף עוד טנקים. תקלות שהיו עוד קודם להתגבר עליהן. חברה גם נחו קצת במשך היום, למרות ההפגזה- ישבו בתוך התאים בשקט, ונחו. זה היה חשוב מאוד. כאן נשארנו עד יום שני בצהריים. ביום שני בצהריים קיבלנו משימה, בקבוצת פקודות שהייתה אצל מפקד האוגדה בשטח, לנוע כאשר האוגדה כולה עם הכוחות המעטים שיש להן חוקפת את האיזור של תל-ענתה, תל-עלקיה. ואנחנו תוקפים את העיראקים באיגוף עמוק. אנחנו תוקפים מאחוריהם- משמידים כל כח שנמצא על התלים, ומשתדלים לדפוק מה שיותר עיראקים פנימה. נענו חזיתית, החטיבה הייתה פרוסה. יצאנו בערך בשעה 0200 הגענו בערך בשעה 0330, והתחלנו לנפנף שם ולפתוח באש. העיראקים התחילו ללכת אחורנית. פה, באיזור דיר אל-עדס, פתחו עלינו באש טילים לא רגילה. סאגרים סורים, גם קטיושות. טנק אחד נפגע ועוד אחד נפגע. הכנסנו ארטילריה רצינית מאוד בכפר, ובזה השתקנו אותם. המשכנו לנוע קדימה, היה כבר חצי שעה לפני חשכה, והעיראקים התחילו לצאת החוצה, התחלנו לדפוק אותם. המס"ח של הכניסה לשם ארטילריה. העמדתי כוח של טנקים אחד, לבלום מול הטילים האלה, ולדפוק כל רכב של טילים, כל טנק שיוצא מהכפר הזה. יתר הכוחות המשיכו לנוע קדימה, ולהתחיל לנפנף את העיראקים. השמדנו שם כ-15-12 טנקים, התחיל להחשיך, ואז ניתנה הוראה להתקפל, ולחזור חזרה. שני טנקים שנפגעו גררנו אותם החוצה בשקט. חזרנו חזרה, בערך לאותו מקום שממנו יצאנו, לחניון לילה. קיבלנו טנקים במקום אלה שנפגעו, את הפצועים פינינו. לקראת היום הבא הצלחנו להשאר אותו סד"כ 45 טנקים בערך. יום שלישי בבוקר, כמו שאנחנו קמים, מודיעים שירדנים מתקרבים בכיוון שלנו. החפרסנו במהירות בעמדות, חוסמים את כל האיזור, עתודה מאחורנית, מסתבר שזו הייתה התקפה כלל-אוגדתית, כאשר העיראקים חקפו באיזור ציר "יאיר", בצומת "ציקן"- "יאיר", הירדנים חקפו בכיוון שלנו. זיהינו את הטנקים שלהם- צנטוריונים נעים. גם אנחנו וגם הכח של 179. פתחנו באש באגף. אנחנו פתחנו בטווחים של 3500, הצלחנו להשמיד שם 3 טנקים, הם התקפלו ונעו יותר לכיוון 179, הם הצליחו לדפוק 12 טנקים. מה שירד עלינו נוראי, זה ארטילריה. נפגעו לי שם 4

עוֹתָק מִס'...מִתּוֹךְ...עוֹתָקִים

טנקים מארטילריה, קטיושות, ח"א. היו לי 2 פגיעות מארט', ו-2 פגיעות מטילים. שיפרתי קצת עמדות לכיוון הירדנים, אז הם לא רק נסוגו- הם ברחו. טילים ירו עלינו. ארטילריה סורית, כי ידוע שריכוז הארטילריה פה היתה סורית. הכח הירדני אני יודע שהיתה פה חטיבה. אבל הם לא נכנסו כולם למגע. הארטילריה היתה נוראית, ואני גם הייתי אחראי על כל הגיזרה הזאת, וחיגברנו טנקים גם באיזור צומת תל-אל-קרומ. חיגברנו וסגרנו את כל האיזור הזה עם טנקים. חטפנו ארטילריה, ונפצעו לנו מספר מפקדים. הצלחנו להגיע באור אחרון. הם לא באו, ונגמרה הבלימה הזאת. התחלנו לארגן את הכח אחרנית בחניון, לקראת יום רביעי. יום רביעי זה יום שהיו לנו, למעשה, רק ארטילריה ומטוסים. בלילה התקפלנו בחזרה להתארגנות, ונשארנו באותו מקום. זה איזור בליצה מאוד חשוב. עם אור אחרון התחלנו להתארגן, ויצאנו לסגול, כל החטיבה יצאה להתארגנות. הגיע הזמן להתארגנות מחוץ לקו האש. למעשה, 3-4 ימים אחרי זה היתה הפסקת האש. זה הסיפור בקצרה.

- ש. נתחיל מהתחלה, משלב ההתארגנות יש לך נחונים על ההתייחסות לגבי ק' + 24, בערך?
- ת. כל החטיבה. העובדה היא, שהתחילו לגייס את החטיבה בשעה 1000 בבוקר, ובשעות הצהריים כבר לא היה אף טנק בחטיבה. ההתייחסות היתה 100%. חברה שהיו בחו"ל, הגיעו יותר מאוחר.
- ש. כשהטנקים יצאו מהימ"ח, היו חוסרים קריטיים בזיוד?
- ת. כן. משקפות. היה חושך במחסנים, לא היה אור וגם לא ראו את כל המשקפות. אמרתי שהתחמושת התחילה להגיע מאוחר. התחילו לפרוק תחמושת. במקביל התחילו הסורים להתקדם אמרו לנו להוציא טנקים. משאיות תחמושת נכנסו כשטנקים יצאו, וכל זה בחושך מוחלט. הגיעו איך שהוא משקפות- לא לכולם. מקלעים חסרו - 05,03.
- ש. מקלע אחד לטנק, היה? 4 הראשונים שיצאו, יצאו עם 2 מקלעים?
- ת. בסוף. בלילה לא היתה תחמושת קלה, למשל, כי המשאיות הראשונות הביאו תחמושת כבדה, וזה רק הגיע ב-1100, ב-0100 בלילה, כשהטנקים הראשונים יצאו עוד לא הגיעה תחמושת קלה. חברה פירקו את זה במהירות, בחושך, לא תמיד מצאו תחמושת קלה- איפה היא מרוכזת. הדברים הקריטיים שהיו חסרים מקלעים, משקפות, תחמושת קלה אחרי זה השגנו. היה לי גדוד שהיה לי גדוד שהיה צריך ביום ראשון ללכת לתעסוקה בבקעת ירדן, אז הורדנו את כל הציוד של הגדוד, ונשק לבקעת הירדן. אז שלחנו במהירות משאית להביא את הציוד. כשהוא הגיע היה כבר חושך גמור, אז הוא איך שהוא עבר בין הטנקים וחילק. הבעיה העיקרית זה שוט-מטאור, יותר מפריטי זיוד שחסרים, זה טנקים שלא עשו ניסוי דרך בחודש וחצי האחרונים, ואי אפשר היה להוציא אותם מהסככות. בשוט-מטאור היו תקלות, סתימות דלק וכל מיני דברים כאלה שביום הראשון בעיקר, זו היתה בעיה נוראית. לא עשו תיאום כוונות.
- ש. הטנקים שיצאו יותר מאוחר עשו תיאום כוונות?
- ת. הטנקים שיצאו ביום-כך. עצרנו בדרך ועשינו תיאום כוונות.

עוֹתָק מִסֵּף...מִתּוֹךְ...עוֹתָקִים

- ש. הטנקים שיצאו יותר מאוחר עשו תיאום כוונות?
- ת. הטנקים שיצאו ביום-כך. עצרנו בדרך ועשינו תיאום כוונות.
- ש. מכשירי כינון לא חסרו?
- ת. לא. היו כמה תקלות, במכשירי כינון, שלא הצליחו לתאם כוונות.
- ש. היתה בעיה לעשות איפוס קרבי?
- ת. אני אמרתי להם תיאום כוונות, ואם לא-איפוס קרבי, תוך כדי הירי, ועשו את זה.
- אחת הבעיות היתה, שלא היו צוותים אורגניים, שאנשים לא יצאו עם המפקדים שלהם- המט"רים שלהם, המ"מים שלהם. לדעתי זו שאלת מפתח שפוגעת במוראל של יחידה. פה הם התגבשו תוך זמן קצר סביב המג"ד וסביב המח"ט, אבל זה היה דבר שעלה לנו בכל עתודות הנפל, בשביל לגבש את האנשים. אם בחור לא יודע עם מי הוא נלחם איך הוא יוציא אותו כשהוא נפצע אחרי-כך? איך יחלצו אחד את השני? הרגשת השייכות לחייל, זו ההרגשה הכי חשובה שיכולה להיות בקרב. אף אחד לא שש להלחם אבל אם אין לך הרגשת שייכות- אתה לא תעמוד טוב, מפני שאתה לא יודע מי זה החבר שלך, אתה לא יודע מי יציל אותך. אתה לא סומך על המפקד שלך, כי אתה לא מכיר אותו. המפקד לא מכיר את החיילים שלו, לא יודע מה לחכות מהיחידה שלו. הם לא מגובשים כצוות, הם לא מאומנים יחד. אלה דברים שפוגעים. מיום ליום הדבר הזה השתפר, מיום ליום של לחימה ראית שהם מזדקפים יותר, אלה שנשארים. עייפים- אבל מזדקפים, הם קיבלו ביטחון. ביום הראשון והשני, פרט לכך שהקרבות היו נוראים בגלל האויב, הם היו נוראים מבחינת ההכנות שלנו. כמח"ט, הייתי צריך לדבר עם אנשים בקשר בשקט, ולהסביר להם עוד פעם ועוד פעם, וזה כל זמן שיורים עליך, וראית לפי התאריך, באילו מצבים היינו. את ההתקפה על רנטניה ניהלתי על 3 רשתות קשר, תחת הפגזה, כי לא היתה ברירה אחרת. זה אחד הלקחים לגבי מקום המפקד בקרב. אם אנחנו לא היינו שם, חברה לא היו מגיעים לשלב שהם היו גומרים את זה.
- החלפו טנקים, והם לא יודעים עדיין להחליף רשת קשר, איך לעבור. אז הייתי עובר מרשת לרשת ואומר לו מה לעשות. וכשהציוד הוא לא אמין..... אספנו 20 שוטים קלים, תוך כדי המלחמה.
- הדברים האלה תוך יומיים שלושה נפתרו לגמרי. היום לא תראה יותר דברים כאלה בחטיבה, אבל אלה הדברים החשובים זה והתקלות בטנקים, שאנשי המילואים לא הספיקו לבדוק את הטנקים בכלל. המערכת של הסדיר. (א) היא מצומצמת. (ב) לצערנו הרב היא לא מורכבת מהאנשים הכי מוכשרים בעולם, אנשי הימ"חים. מוכרחים שאנשי המילואים יבואו ויבדקו. השוט מטאור מוכרחים לנסוע איתו שעתיים. בששת הימים, לקהאף המלחמה התגברנו על התקלות. פה זה לא היה.
- ש. מבחינת ציוד אישי, נשק אישי, חסר קצת?
- ת. נשק אישי חסר קצת, חסרו לי סרבליים- 300 סרבליים. חלק מהסרבליים היה מונח בזווד על הטנקים, ולא הספיקו לפתוח. חלק סידרו, חלק לא פתחו. הסרבל הוא חיוני, אצל הפצועים-

עוֹתֵק מִסֵּף...מִתּוֹךְ...עוֹתֵקִים

היידים והפנים שרופים, כל הגוף לבן. בדוק. הסרב לא יכול להגן עליך משריפה ניצחית, תפקידו להגן עליך ממכת האש הראשונה. כשהזחל שלי נפגע, הרגשתי חוס בגב, זה הכל. אלה שהלכו עם שרוולים מקופלים - נשרפו להם הידיים.

ש. לגבי קשר - היו לכל הכלים, לא חסרו?

ח. לא, מפשירי קשר לא חסרו. היתה בעיה של הוראות קשר, יצאתי בלי הוראות קשר. כשנ-סענו, כל אחד כתב לעצמו על נייר חדרים של החטיבה, אבל התחלפו ונהרגו ונפצעו. אחרי זה כמעט לא אמרו ברשת חדרים. לא רק לי לא היו הוראות קשר, גם לאוגדה לא היו. בלילה היינו נותנים את החדרים.

ש. כל החטיבה היתה וי.אר.סי?

ח. כן.

ש. מפות, היו ביציאה?

ח. לא מספיק. קיבלנו את המפות ברגע האחרון. מפה קוד. זה כיסה את האיזור שעסקנו בו בבלימה. בלילה הראשון כבר ארגנו את המפות. מה שטוב, רוב החברה הכירו את השטח. לא היתה לנו בעיה התמצאות.

ש. היו בעיות של שליטה בקשר מבחינת חסימות, הפרעות?

ח. היו פה ושם הפרעות, אבל בסה"כ היה יוצא מן הכלל.

ש. הפעלתם סיור לצורך של ניווט, התמצאות?

ח. אני הייתי מ"פ סיור, אז אני לא צריך. היו לנו 12 ג'יפים בפלוגת סיור. עבדה במסגרת של 3 מחלקות ג'יפים, והיא עבדה בעיקר בהבאת טנקים בקישור. היא עשתה את זה יוצא מן הכלל. במקרים מסוימים הם היו מאבטחים את העורף שלי כי לא היה לי אף כח בעורף. בזמן המלחמה ירדו 4 הליקופטרים של קומנדו סווי ממש מאחורינו, בנפח. פלוגת הג'יפים קיבלו תפקיד לנוע מיד, ולאבטח אותו מאחורנית. בינתיים הם נלחמו איחס. מה שכן, במספר פעמים הם תפסו את האגפים וצפו, וזה היה מצויין, כדי שלא יאגפו אותנו. בלילות הם היו מחלצים, מביאים טנקים, מביאים דרגים עבדו יפה. לפריצה שמנו את מ"פ הסיור ועוד מ"מ ג'יפים על נגמ"ש, שיסייעו לנו, כי זה כבר היה בסוריה, בשביל התמצאות, ואז מ"פ הג'יפים נהרג. מנחם ורדי.

ש. היו מקרים שנאלצתם לחבור לכוחות אחרים? היו בעיות?

ח. אני ויאנוש חברים, אין בעיות. הפעלנו חירום חש"ן, ביום של הפריצה שלי קדימה ביום של הפריצה שלי קדימה, ביום שישי, לכיוון "ציקן"- "יאיר", כח שלנו ושל חט" 9 התבלבלו קצת, אז הוא עלה על ערוץ חירום חש"ן. צא הגיע למגע אש. 9 לא זיהה, חשש קצאת, ואני אמרתי לו שזה אני. הוא עלה על רשת חירום חש"ן, ענה לו המ"פ של הכוח המוביל, וחברו ביניהם. עבד יפה.

עוֹתֵק מִסֵּף...מִחוּךְ...עוֹתֵקִים

חברתי לאוגדה, החלפתי את האוגדה של רפול עם האוגדה של דן, עליתי על 179, לא הייתה שום בעיה. יוסי בן-חנן היה צריך לבוא אלי עם סנקים, בדיוק פנה אלי רפול, אמר לי שצריך דחוף כח, פניתי ליאנוש, והוא נתן לי את יוסי בן-חנן.

ש. מבחינת סיוע אויר וארטילריה, היה בלי בעיות? נדמה לי שארטילריה הייתה צמודה אליכם.

ת. הייתה ארט' של האוגדה. כמעט תמיד נתנו לי ארטילריה, והיא עבדה יפה מאוד. היו מצבים שהייתה בעית תחמושת. ח"א - כשמפקד האוגדה היה יודע שאפשר, היה מכניס. על סינדיאנה הכניסו יפה מאוד ח"א. על תל-רנטניה הכניסו ח"א. עלינו גם כן, עד שהפסקנו איתו.

ש. בארט' שלנו פגעה בכס?

ת. לא. נתתי פעם הוראה להוריד פנלים, כי לסורים היו מטוסים, וידעו שאנחנו עם פנלים. אמרתי להוריד אותם, ושיבואו מטוסים שלנו - להלביש.

ש. לגבי נושא הפינוי - פרשתם תאג"דים במשך הלחימה?

ת. כן. הפינוי ביומיים הראשונים, לדעתי, היה יכול להיות יותר טוב. לא יכולתי, לא היה לי אף נגמ"ש בחטיבה. פעם הכנסתי זחל עם הג'יפים לפנות ולחדלק, אז הוא נפגע. אז לא הכנסתי יותר זחלמים. כשהיה לי נגמ"ש אחד, עם ג'יפי סיור היה מוציא פצועים החוצה בהתגנבות, בעיקר בלילה. בפינוי העיקרי היה בלילה. את הפצועים העיקריים היינו מפנים ביום, לפעמים עם סנק אחד אחורנית, לפי הוראה שלי. עם סנקים צריך להזהר. לפעמים, אם אתה מפנה עם סנקים, אתה יכול לראות פתאום את כל החטיבה מתחילה להתפנות. אני ראיתי את זה באחד המקומות, לא אצלינו. אנחנו נזהרנו עם זה. סנק, לפי אישור שלי, היה מוציא פצוע אחורנית, או שהייתי מכניס זחל"מ, עד התאג"ד. משם היה פחח, וזה הלך מהר מאוד. היה פינוי אוירי. מה שצריך לזכור, שמיום רביעי הצלחנו להשיג 2-3 לפינוי, והם עשו את הפינוי. בגלל זה לא לקחתי זלדה לפיקוד, כשהיה - שלחתי לפנות פצועים.

ש. יש לך סיכום אבידות בחטיבה?

ת. יש היום 70 הרוגים. 56 נעדרים, ו-200 פצועים. לגבי רק"מ קשה לקבוע. סנקים נלחמו אצלי, שלא שייכים לי. אני מעריך בסביבות 45 סנקים נפגעו. כמה מהם הושמדו או לא - אני לא יודע.

ש. פעילות של חוליות חימוש בשטח, בחיקון?

ת. ביום לא הכנסתי אף חולית חימוש שלטח. אי-אפשר היה, הכנסתי - ונפגע קצין חימוש גדודי. זו הייתה אש גופת נוראית. חרמ"ש שלי, למשל, בכלל לא נלחם. ישב בסככות ביפתח. לקחו לי את זחלחמים וגם הזחלמים שהיו - לא הכנסתי אותם, ולא הייתי צריך אותם. לאבטחת

עוֹתָק מִסֵּף...מִתּוֹךְ...עוֹתָקִים

חניון לילה - אבטחו אותי או צנחנים, או פלוגת ג'יפים שלי. כל הפעילות החיונית התרכזה בלילה. ביום הם תיקנו מאחור, מה שאפשר היה. לכוחות לא הגיעו. אם היה מקרה מיוחד - הייתי מוציא זחל, היה מתקן ויוצא.

ש. היה מקרה שטנק נשאר עם בטן ריקה, נאלץ להפסיק לחימה?

ת. היה יום אחד, שבליילה הציר היה מנוחק והדרגים לא הגיעו בזמן. עצרתי בצומת - נשארו 3-4 פגזים לקנה. חלק היו מוכנים להמשיך, דרך אגב, אמרתי להם לעצור, ואז הם חימשו. בד"כ לא היה אף יום כזה. היו ימים, שלקראת אור אחרון הייתי כבר במצב של סוף תחמושת, 10,12 פגזים. לא רציתי להכניס, כי עשיתי חשבון שזה או אחרון, ובליילה אני אכניס. זה הוכיח את עצמו.

ש. אתה רוצה להגיד שבטן אחת הספיקה לחימה של יום שלם?

ת. כן. פעמיים חימשנו ביום. בדרך כלל הספיקו ה-70 פגז.

ש. היו הוראות מיוחדות שלכם איך לירות?

ת. אמרנו להם לחסוך תחמושת, והם הבינו מה פירוש להתחיל לחמש ביום. היו מספר מקרים

שלא הספיקו, אז הוצאנו טנקים אחורנית וחימשו - 3-4 פעמים לפחות, אמרנו להם לחסוך

תחמושת, אבל איפה שחסר - הוצאנו.

ש. היו מקרים שהיו עדיפויות לסוגי תחמושת מסויימים בחטיבה? למשל, שהתעורר צורך בח"ש

יותר מחלול?

ת. כן, ח"ש.

ש. אם היו מבקשים מכף לשנות את הרכב הבטן, אז הייתם מעדיפים יותר משבון?

ת. חשבנו על זה, שכדאי להגיע ל-34 ח"ש. יכנס הפלשט - יצטרכו לקבוע כמה פלשט יהיה

בחקן. זה תלוי בזירה ובמצב. לחי"ר היו מעיך ומקלעים, אבל מעיך הוא פגז לא טוב נגד

חי"ר. הפלשט יפתור את הבעיה הזאת. לגבי הנושא של טלים, צריך לפתור את זה בשני מישורים

במישור של הטנק הבודד, שיהיו מיסוך מנוע. פגז עשן טוב, והפלשט. בתחום הטנק הבנדד זה

יענה. ארטילריה - אם יש סוללת 120 למג"ד, להכניס ארטילריה, זה טוב מאוד. טיל הוא חלק

ממערכת הגנה - אתה נלחם עם שריון, אז הטיל באגף, ועם ארט" אפטר לנטרל אותו. ארט" עשן

וארט" חנ"מ - הוא מנוטרל.

ש. אתם השתמשתם במיסוך תוך כדי לחימה?

ת. לא. אני לא יודע אם בכלל יש לנו עשן טוב בארט". בזרחן ירינו, זה טוב גם נגד הטילים.

זה שורף וזה עשן, זה אפקט מבהיל.

ש. לגבי נוהל קרב - אני מביין שבימים הראשונים המושג הזה בכלל לא עלה, אבל לאחר מכן,

כשכנסת להחקפה, כן ידעו בדיוק איפה המקומות של כל אחד?

עותק מס'...מתוך...עותקים

ת. היה עשינו סיורים. בפירצה לציר "אמריקה" עשינו סיורים קבענו כל דבר איפה הוא עומד. לא חשוב שזה השתנה מייד, בתנועה, אבל הייתה קבוצת פקודות באוגדה, וקבוצת פקודות בחטיבה. זה אחרי הבלימה. בבלימה היינו נלחמים, כל ערב היינו באים ומסכמים מה היה באותו יום. טוב או לא טוב. אני השווייתי עם יאנוש. הוא בא יום קודם, ישב עם החטיבה פרום, זה היה חנוג. בכל הקרבות, בקרב הנוראי זה לא היה עניין של התקלות בכלל, זה היה ממש קיל. רוב הפקודות היו בקשר, ככה זה עבד פה, כי היינו בלי ידיעות בכלל. לא ידעתי איפה חט' 188 בדיוק.

ש. לגבי הנושא של לקחים - מה אתה יכול להוסיף? מה לגבי פעילות האויב, יכולת התקפה שלו?
ת. עשינו דיון מעניין עם המ"פיים - מה לדעתם, האם הצבא הסורי השתפר, לא השתפר. האמת היא שאני נלחמתי נגד המצרים בששת הימים, אני לא זילזלתי גם אז בערבים. אני לא חושב שהם אז היו גרועים. פה, אסור לנו להתפס לקיצוניות הזאת של מי יודע מה הם עכשיו או להתפס לקיצוניות שניה, שלא חל שום שינוי. זה בשני המקרים לא נכון. לגבי במה כן חל שינוי. אני חושב שרמת האימון שלהם השתפרה. פה גם הייתה להם היוזמה, וזה השפיע להם מאוד על המוראל. זה שהוא הבליח לעלות על מוצב כמו החרמון, לבוא מחושנייה, לירות על דגל ישראל זה נתן להם מוראל גבוה. כמות זו בשבילי הייתה הפתעה. חלה השתפרות ברמת האימון שלהם מזה אסור להתעלם. זה שהם יכולים להזיז כמויות כאלה של טנקים, בלילה וביום, לבצע תכניות - היה טוב גם בששת הימים, כשאתה בא אליהם מהאגף, לא משהו מתוכנן לא טובים, ואת זה גם ראית פה. הם תקפו גם אצלי וגם אצל יאנוש יום אחרי יום באותה קונספציה, באותה שיטה ובאותם צירים. לא חשבו מספיק. הטנקיסט שלהם הוא לא כל כך טוב. לא השתפר כל כך, כמו שאני חשבתי. הם לא יודעים להוציא נחונים מפגז, פוגעים מטווחים קצרים בלבד. זה לגבי רמת הטנקיסט.

ההפתעה הייתה בכמות הציוד. לי נראה שסה"כ הצבא הסורי צבא ממושמע. אומרים לו להגן - הוא מגן, אומרים לו לתקוף - הוא תוקף. הוא עושה מה שאומרים לו, זו עובדה. הוא נסוג - אז הוא נסוג. מצד שני, מצאו כמות טנקים שכן נטשו אותם. פרט לזה הייתה לו היוזמה, וזה הוסיף לו בטחון. זה השינוי המהותי שאני חושב שחל בצבא הסורי. אם לסכם אז זה אימון, כמות עצומה של נשק, גם בידי החייל הפשוט, נגד כל סוגי הנשק - אם זה מטוס או אם זה טנק, ונשק טוב. וזו הייתה בשבילנו הפתעה.

ש. לגבי השמוש אצלנו ב-א"א אני מביין שהמחסור הזה התגלה רציני מאוד.
ז. הם לא יודעים מכווחים ארוכים. הם מנסים לסגור כל הזמן טווח 1000 ומטה. א"א זו בעיה שצריך לגמור אותה. עד שיהיה א"א, צריך לעבוד עם תאורה. כשאני מפעיל תאורה, הוא לא יכול לעבוד עם א"א, זה מסנוור אותו. 81 תאורה, או 120 שזה הכי טוב, אתה מפעיל תאורה ומבטל

עותק מס'... מתוך... עותקים

לו אח ה-א"א. אני עשיתי עכשיו אימונים עם ירי צמד, וירי עם תקון מטנק שכן בלילה - 1000 ו-1100 מ' עם תאורה 81 - סוג א'. עד שלא יהיה לנו זאקור כמו ל-אם-60. הבעיה היא שעם הפטנט הזה שיש לנו אני צריך נקודת כיוון, צריך גם להאיר עם משהו. היום, עד שלא תיפטר בעיית ה-א"א בשוטנים, תאורה שלנו, לא זרקורים. 120 - מצויין. 81 - צריך לקרב עד קו הטנקים, ואז הוא פגוע.

לגבי טילים - העוצמה והכמות הפתיעה אותנו, וצריך לפתח עשן, ארט'.

עוד לקח חשוב - זה ירי בטווחים קצרים. ירי בטווח קרבי אנהנו יורים תמיד 1500, 2000 אבל לטווח 1000 כמעט שלא היינו יורים. פה היה צריך את זה, מפני שכמה פעמים נתקלתי בטווחים קרובים. תרגולת ח"ש רגילה. עוד בעיה - בעיית הצוות האורגני. חברה לא היו טובים בתרגולות. לא ידעו שטנק לא כל כך מהר נשרף. בהתחלה - קפצו. אז אני קושר את זה לכך שלא ידעו מיד המפקד. בהתקפות האחרונות ראית שנפגע טנק בצריח - כיבו אותו, ונסעו לאחור לתיקון הצריח ב.מ.ב. הם ידעו את התירגולות, אבל מאחר והם לא אורגניים, זה לא עובד טוב. לגבי ארטילריה - לסגור מדפים, לשנות עמדות, אם אפשר, ואם יהיה מדף מפקד שנסגר עם חריץ, גם מפקדים יסגרו מדפים.

אר.פי.גי - אני חושב על זה יחד עם הטילים. זה חי"ר. לגבי הפעלת חרמ"ש - אם החי"ר שלנו לא יקבל נשק נורמלי אני גם לא אפעיל אותו במלחמה הבאה. הרומ"ט הוא לא טוב. הקלצ'ניקוב גם כן לא טוב. אין להם כמעט אמצעי נ"ט. 2 בזוקות בקושי. אין עדיין טילים אישיים. הזחל הזה - זה פוגס, כלי הרכב באחרון בעולם שאנשים יושבים בו על מיכלי הדלק. אני חושב שחט-כנו חיי הרבה אנשים בכך שלא הפעלנו את החרמ"ש. את כל נושא החי"ר צריך לדעת, לבנות אחרת לגמרי. אסור שיהיה חרמ"ש בטנקים. כך לא מאמנים אותו טוב. יש אוגדה - שיהיו לה 2-3 חטיבות טנקים, וחט' חי"ר או חרמ"ש, ויבנו ציוותי כוחות. רמת האימוץ של החי"ר לא טובה. תן למג"ד טנקים פלוגת חרמ"ש, הוא לא יאמן אותה טוב. צריך שיהיה מח"ט חי"ר שיאמן את האנשים שלו. לגבי טכניקות קרב - ירי צמד, זה דבר שצריך לתרגל אותו, והוא חשוב, ירי בטווחים קצרים, ירי בתנועה, כמעט ולא ירינו היום על מטרות בתנועה. לא התאמנו על זה, כמעט. סה"כ, השריון התורות שהוא לימד, הוכיחו את עצמן. יש דברים שלמדנו, אבל לא תריגלנו מספיק, כמו ירי בטווחים קצרים, או ירי בתנועה. יש לי ניכוח עם המ"פים לגבי מה צריך להיות מספר הטנקים בפלוגה. רוב התברה נוטים ל-8 טנקים, בגלל בעיות שליטה. אני מצדד בזה, אבל לא כדאי להוציא מסקנות כל כך מהר אחרי המלחמה. פה ראית שאיפה היו פחות טנקים, היו פחות נפגעים, והמ"פ שלט על כל אחד, מתי לעלות לעמדה, מתי לפתוח באש - היו פחות נפגעים. רמת מ"פ הוא הרמה הראשונה, לא שהמ"מים לא רציניים, אבל למ"פ כשהוא שולט, יש רק רשת אחת בפלוגה, אז אמצי

עוֹתָק מִסֵּ"מ...מִתּוֹךְ...עוֹתָקִים

השליטה נמצא בידי המ"פ. אולי כדאי להוריד את זה למחלה. עוד לא גיבשתי עמדה בנושא הזה.

אני ידעתי תמיד, שהנוכרי לא הוכיח את עצמו. זה מתפרק, ולא שווה כלום.

ש. בעיות של עבירות בשוט-מטאור.

ת. פה לא היו. היו תקלות טכניות. יש נושא בארטיילריה שצריך לחשוב עליו. חייבים להעביר

את הקש"אים קורס מט"קים. שידעו לתפעל טנקים, ושלא יהיה חדש בטנק. שיהיה טנק של קש"א.

אני צריך עוד 2-3 קת"קים שאני אוכל לתת לפלוגה קת"ק. ככה יש לי קש"א וזה הכל. שיהיה

בפלוגה שמכסה גיזרה שקש"א לא רואה. ז"א 2 קש"אים בטנקים, ועוד אפשרות להכניס קת"ק לטנק

סמ"פ. לגבי קצין חש"ן מטווח - אתה מעסיק את הרשת. אני צריך בחור שישב על רשת ניהול אש,

שהוא מקצועי ויעשה את העבודה שלו. מ"פ לא יכול להיות קצין חש"ן מטווח בזמן שהוא תוקף.

להוסיף קת"קים עם ציוד קשר לגדוד, וקש"א - על טנק, ושיעבור קמ"ט. לגבי הפעלת חרמ"ש

בשיתוף עם טנקים - אצלינו זה חשוב מאוד, אנחנו לא יכולים להפעיל אותו בגלל שאנחנו נחו-

טים בכל הנושא של ציוד לחי"ר. זה נושא שהוזנח בגלל חוסר כסף. לדעתי צריך לתת אפשרות למ"פ

להאזין לרשת החטיבתית. להוסיף לו מקלט עזר. אם אפשר - גם למ"מ. להתמצאות כללית. מ"פ

שמע את הפקודה שלי למג"ד - יודע מה לעשות.

לגבי הימ"חים - צריך לשנות את כל השיטה של הימ"חים. כל הוראות הבטחון על התחמושת מטופשות

שהתחמושת תהיה ליד הסככות בבונקרים. שישימו יותר בשוץ.

דבר שני - צריך לחשוב עוד פעם כל כל נושא פריטי זיווד. מה צריך להיות בטנק ומה לא

הוכיח את עצמו. יתכן שיצטרכו להשאיר חלק מהזיווד בטנקים, ואז יבדקו תיאום כוונות, מידי

פעם. כל רשת הגיוס - חייבים לעשות רשת גיוס מיוחדת לאנשי צוותים. אפסנאים, טבחים וכו'

הם על אותה רשת גיוס, וצריך לחכות להם. לא צריך את זה. אני צריך אנשי צוותים ומפקדים

שיהיו פה דחוף.

ש. פלוגות המפקדה והמפקדות שלכם היו מסורבלות?

ת. כן. אני לא הכנסתי אותם, הם ישבו ביפתח. אני הצטמצמתי. הורדתי את כל נושא האחזקה.

היה סמח"ט שהוא אירגן את זה, הוא ידע כל כח - איפה הוא נמצא, באחריות החטיבה. מביא את

התחמושת ואוכל עד הטנק, בלי שהמג"ד יתעסק עם זה בכלל. השיטה צריכה להיות שליטה חטיבתית.

אפשר לבדוק מי ומה להוריד. יש מקום לצמצם.

ש. לטנקים שלך חיו פלטות בזוקה? זה כוּיח את עצמו?

ת. כן, היו ויכוחים אם זה הוכיח את עצמו, אני אומר שכן. בשוט קל, לא צריך חוליה

שכנית בפלוגה, שיהיו מרוכזים בגדוד. אני עבדתי בסוף בשליטה חטיבתית.

ח ח " ש

ענף היסטוריה ובטחון עומק

מסמך זה מכיל..... עמודים

עומק מס'... מחוק... עומקים

תק"מ מח"מ 679 - צו"מ ע"ז
ש"ק ג- 22.73 ג 311 - 25
אל"מ אורי אור.

החטיבה היא, יחסית, חטיבה חדשה. נדמה לי שהיא חטיבת הסריון הצעירה ביותר. זו חטיבה שהוקמה לפני, בערך, שנה וחצי. אני מח"מ חדש, אני קיבלתי את החטיבה באוגוסט. היא מורכבת מנח"לאים. חלק גדול מאנשי הצוות זה נח"ל, אנשי ישיבות, כאשר המפקדים הם אנשי סריון רגילים, אנשי מילואים. חלק גדול יוצאי גדוד 82, יוצאי חט" 7, שאני מכיר אותם מקודם. מן שהחטיבה עברה, זה אימון הקמה, והיא עברה אחרי זה אימון יחידתי. אלה כל האימונים שהיא עברה. החטיבה היא שוט-מטאור, היוט לא, אבל כן במלחמה.

חטיבה משוריינת - 3 גדודי טנקים, כאשר בכל גדוד יש 3 פלוגות טנקים ועוד פלוגת חמ"ש. 3 הגדודים - פחות או יותר מלאים. היא הייתה מתוכננת לעשות הסבה לשוט-קל, ונלקחו כבר 10 טנקים ראשונים להסבה ב-ב.מ.ב. לפני המלחמה. זה מבחינת ההיסטוריה של החטיבה. אין לי הרבה מן להוסיף. כמו כל חטיבת מילואים - 2 מג"דים הם אנשי מילואים, מג"ד אחד היה חסר, וקיבלנו אותו שתיים לפני המלחמה. המג"ד השלישי זה איש סדיר מחמ"ש - משה הראל.

ש. יחידות חטיבתיות, סיוור?

א. יש לנו כמו חקן של חטיבה - יש לנו פלוגת ג'יפים מלאה. יש לנו הכל. חטיבה משוריינת תיקנית.

קידמו את החטיבה לרמת הסורית, מאחר וחששו מהדיכוזים שיש פה, ש-188 לבד - לא מוכל לעמוד, אז העבירו גם את חט" 679, וגם את חט" 179, אלה חטיבות שהועברו לאחרונה מקורדני, ואנחנו מפנצורה עוברים קדימה, לכיוון רמת-הגולן.

ש. מתי הגיעה ההתראה הראשונה לגיוס? רשת הגיוס שלכם-האם בדקתם אותה פעם?

א. רשת הגיוס נבדקה. לפני שאני באחי היה הרגיל גיוס. אנחנו היינו בהכנות להעביר את מרכז הגיוס לתל-השומר, היות ו-75 מהאנשים שלנו גרים באיזור תל-אביב. מאחר וחטיבה צעירה, יש הרבה מאוד סטודנטים, רווקים, תלמידי ישיבות, ורובם גרים באיזור האוניברסיטאות - באיזור תל-אביב וירושלים. תיכננו, לכן, להעביר את רשת הגיוס לתל-השומר, דבר שאני עושה אוחו עכשיו. ביום שישי, ערב יום כיפור, כל המערך הסדיר של החטיבה היה בכוננות. מפקדי מרכזי הגיוס היו במרכז הגיוס. כל הסגל הסדיר של החטיבה היה כבר בחטיבה.

ש. מתי הגיעה ההתראה לזה?

131

עוהק מס'...מתוך...עוהקים

א. ההתראה כבר הגיעה ביום שישי בבוקר, התראה רגילה-צילצלו ואפרו מראש השנה כבר היינו פודיעים לעובדה שיש ריכוזי צבא סורי רציניים ברמת-הגולן, וכבר מרכזי הגיוס היו בכוננות גבוהה.

ש. מה היה האלמנט הסדיר של החטיבה?

א. האלמנט הסדיר כולל מח"ט, קצין אג"ם, קצין אפסנאות, קצין שליחות, קצין הספקה ומספר אנשי התחזוקה הרגילים שמחזיקים בימ"א ליום-יום. ממש אחוז קטן מאוד, גם היינו בחוסר של כח-אדם, כרגיל מילואים-סדיר.

טגל הסדיר כבר לא יצא הבתחם, בערב יום כיפור. אני הגעתי לחטיבה ביום כיפור. חלק יצא וחוזר חזרה, כך שבערב יום כיפור כל הסדיר היה במקדה החטיבה.

עוד באוהו ערב היתה לי פגישה עם רטול, (מפקד האוגדה שלנו), ביום שישי בפילון. נמגשנו גם עם מח"ט 7 שהגיע לשם. חמישה ימים לפני זה, דרך אגב, עשינו ריענון של הגנה רמת-הגולן היינו אני וקצין האג"ם. מג"בים-לא היו.

רק מח"טים סדירים. הקריאה הגיעה ב-1030 בשכה, כשקלטו ידיעה שחסורים עומדים לפתוח במלחמה. קיבלנו את ההוראה להתחיל לגייס את המילואים. מרכז גיוס התחיל לעבוד. במקביל, אנחנו-הטגל הסדיר- התחלנו לחלק את הזיוודים לטנקים, וצלצלנו לכל המפקדים הבכירים של החטיבה שיש להם שלפונים- להגיע מייד לחטיבה. החטיבה עמדה על 100 טנקים, כי 10 שלחנו ל-ב.מ.ב., אבל מילאנו אותם פחדש. כמה מילים לגבי החטיבה זהו מחנה חדש, ואין לנו תאורה מוכנה. כל המחנה חשוך, כולו חפור חילות של חשמל, מים וכו'. עוד כמה מילים על הגיוס: החמושת, היינו צריכים למשוך אותה [redacted] וזה רחוק מאוד. האוטובוסים הגיעו מאוחר לנקודות האיסוף של החיילים. החיילים חיכו שעתיים לסל, לאוטובוסים. המחנה שלי נמצא בכורזים, וומחנה החמושת [redacted]

היות וכל הבאה התחמושת מבוססת על משאיות, ועל נהגי מילואים, לפני 1100 אף פגז לא הגיע אלינו בכלל למרות שחטלו כולם. האנשים התחילו להגיע לפני רשח הגיוס. ב-0100 בלילה יצאו 4 טנקים ראשונים של החטיבה, שבתחלת אי אפשר להגיד שהם היו מוכנים כמו שטנק צריך להיות מוכן, וברור גם למה. לחצו להוציא במחירה טנקים היות והתחילו להיות בקיעים ב-188. 4 טנקים ראשונים נשלחו לחסום את ציר יהודיה. הם עלו על שדראות על ציר "כביש", דרך גשר אריק. (מכאן והלאה צי"א בלתי ניתן לפיענוח)

עוזק מס'... מתוך... עוזקים

ביום שישי בבוקר 1 היה שישי, בסביבות 11 טנקים. דנון עם 10 טנקים, ונתי שהופיע אצלי
עם 20 טנקים. הכה שהגיע קראנו לו גרוד "מחז", הברח שהגיעו מחו"ל, קרול. לקרול היו
20 טנקים..... לפדות שהתחלנו להדלק ולחמש, וזו היתה הפעם היחידה בכל המלחמה שהחברות
עם התחמושת לא הצליחו להגיע אלינו עד 1200 בלילה, וזה בגלל המיגבלוח של הציר, שאי
אפשר היה לנוע, והאוגדה ניסתה להעביר את זה בנגמ"שים, שיגיע יותר מהר.
בקיבור, הדלק והתחמושת לא הגיעו עד 1200 בלילה בעיקר לאורך הציר היה חסום. מינוי
הפצועים לקח המון זמן, שהיו בציר, שהתפנו. העיקר-הם הסרידו כל הזמן עם אר.פי.ג'י,
עם בזוקות. זחל של הצנחנים שהיה אצלנו נמסע, וכל החברה נחרגו שם. הם איבטחו את הציר
מ-אר.פי.ג'י וכו'. הוך כדי זה שהתחלנו להדלק ולחמש, האלוף עלה על הרשת (זו הרשת הש
השלישית שהוא עלה) ומצדו "מה מצבך" יש השיבות עליונה שהתחיל במחירות לנוע, כשהמשיכה
שלי היתה לנוע לכיוון "ציקו" "יאיר", כפר נסג', ולכבוש אותו. במקביל לזה, אני פתוח
את ציר "יאיר" וקורא שם ב"יריד", "ישמוך"- מה פרוש, מסומן יפה במרשמי הקרב. התחלנו
לנוע, כאשר התכנון היה שקרול עם שום-קל טרי ורענן, מוביל פרוש.
הכח של דנון עם שום-מטאור, שעוד לא הספקתי להדלק אותו מספיק, נע קרוב יותר לציר "יאיר"
ששי גם כן נע אחורנית, פרוש בשלדת. ככה נענו. הוך כדי הדרך נפגעו לנו שני טנקים של
קרול, לפני שהגענו ל"יאיר", הסמג"ד ועוד אחד. מטוסים התחילו לרדח עלינו בכמות רצינית
מאוד, כל הבוקר הזה ירדו עלינו מטוסים שלהם. נפגעו מטאית תחמושת, ג'ים, זלדה של קרול
ועוד טנק. המטכנו להתקדם, פרושים כל הזמן, מובילים לכיוון כפר נסג'- צומת "יאיר".
"ציקן", כאשר שם היתה לי התראה שאניך להיות שם איזה שהוא כח טנקים. נחל נכנס קצת
בזחירות אפילו במחירות, נכנס, נחל, פתח באש. מה שקרה, זה שהמג"ד נפצע והנגמ"ש שלו
נפגע עוד בתחילת הקרב. יתר החברה שלו שם פתחו באש, נפגעו להם מטפר כלים. בקיבור יש
שם כ-25-30 טנקים פוריים במחפורות סמביב, פורקים יפה מאוד את כל אזור הצומת. אז
הכנסנו את ששי ואח דנון, שהם היו מאחורנית, באגפים של הכח של קרול. ששי נפצע גם כן,
אבל הסגן שלו, ווגמן, המשיך לנהל את העניינים יפה. הצלחנו עד סביבות השעה 0100-0130
לגמור לכבוש את כל הצומת הזאת, ולהתקדם קדימה, 2-3 ק"מ, עד לציר "ציקן". נתחייתי
מוכרח לעבור את הכח של דנון ואח הכח של ששי, להדלק ולחמש, כי לא הספקתי בלילה.
נוסף לכך, הכח של נח"י, מאחר והמג"ד נפצע, הסמג"ד נפצע כעבור חצי שעה, לא היתה שם שום
מנהיגות שיכלה לקחת את הכח ולנוע איתו קדימה. קראנו מייד לסמג"ד שיבוא מאחור קדימה,
שיארגן את הכח, ונעצרנו להידלוק ולהתמוש באיזורים בסביבות ציר "ציקן". אז הסמג"ש
התחיל להכניס לנו את הדרגים ממש עד לצומת, דרגים- התחמושת ודלק, והתחלנו לשלוח מאלקות
פחלקוח להדלק. כל העסק הזה היה בשרך עד 0330, כל האירגונים וכו'. באמצע ההידלוק
והתימוש נפקד האוגדה הודיע ברשת שאיזה כח עיראקי מחקרב מדרום כדי לעלות על העורף

עוֹתָק טַט'...מַתוֹךְ...עוֹתָקִים

סלנו. מפקד האוגדה עלה על הרמת, שאל אותי מה העניינים. אמרתי לו שאני נחזיק. אז שאל אותי אם הוא יתן לי מקודה, האם אני אחיה מוכן לעבוד בבלימה על "יאיר", ועל "ציריך". אמרתי לו שתוך חמש דקות. לא עברו 10 דקות, הוא אמר לי לזוז. הפסקנו כייד את החדלוק, את כל הדרגים הוצאנו מיד החוצה. החברה התפרטה, כאשר מפקדי הכוחות היו ווגמן, השפג"צ של נה"י זה היה עומרי. זה היה כח של דיביזיה עיראקית שתומיע לנו ונלה על העורף. רק אחרי זה נודע לנו רק שזו עיראקיה. הצלחנו לחפוט עמדות, והטנקים ראשונים שלהם כבר הגיע עד 200-300 מטרי מאיתנו. אלה היו טנקי טי-54-55. דמקנו אותם, נגענו בהם, בלמנו נשארנו פרוסים עד אור אחרון. העיראקים למעשה נתקנו בעסק הזה וחחלילו לסגת אחורנית. באיזור שלנו היו בערך גדוד וחצי או 2 גדודים. לפי הדיווח של מפקדת האוגדה, בשני הצירים האלה נעה לפחות חטיבת עיראקיה, אם לא יותר. אני מעריך שהתקפה השתתפו לפחות 100 טנקים עיראקיים, שעלו מאחורנית. בבלימה הזאת לא נמנע לנו אף כלי, למרות שהיינו די מופתעים, והאנחנו עמדות בסוף-אף טנק לא נמנע. הם עובדים די מופתעים, והאנחנו עמדות בסוף-אף טנק לא נמנע. הם עובדים די גרוע, העיראקים. הם בעצמם היו מופתעים. אני חושב שהם בעצמם לא ידעו היפה הם נמצאים. הם ניהקלו, ח"א שלנו ירד עלינו באצלה מרובה. כל הצומת היחה מכוסה באבק נוראי, היחה כמעט, היחה מאוד קשה לזהות. הם לא נגעו בול, אבל על ידינו סמך היו מגיעות כל ח"א שהאכווננו אלינו. בלמנו אותם עד לפנות ערב. לפנות ערב קיבלנו הוראה להתארגן לחניון לילה על איזור "יאיר". החברה שלנו דיווחו על מגיעות ב-20 כלים בערך. פה אמרו לנו להתארגן לחניון באיזור הצומת. כמו שאתה לים להתארגן, החברה שם היו די עייפים, ואז הגיעה הודעה שיש כח עיראקי שנמצא באיזור "ישמון", כל המרחב הזה, קיבלנו הוראה להתארגן במחירות מחניון לילה לבלימה באיזור של "יאיר"-רביב". לנו במחירות, ולהפוט שם עמדות. הגענו עד האיזור הזה, התחלנו להתארגן לחניון לילה. עמדנו שם בבלימה-אף עיראקיה לא חומיע, בלילה הדרגים הגיעו בסביבות 1130 בלילה. הגיעו טנקים שתוקנו. הצלחנו להתארגן, לחמש, לחדלק, למלא פגזים-כל הדברים החשובים, ואיך שזוא להעביר את הלילה בנים ולא נים, טחכים לעיראקים. הפסקנו עם אותם מפקדי הכוחות. שטי נפצע באותו יום, אז ביום שבת בבוקר מפקדי הכוחות שלנו היוו דנון, ווגמן ועומרי. אלה 3 מפקדי הכוחות שלנו. הגענו לפחות או יותר 40 טנקים. עם אור ראשון 0400 בבוקר, אומרים שהעיראקים באים. העיראקים העעילו אורות, וטנקים שלנו שהיו בעמדות על צומת יריד ישר פתחו באש, דמקו שם 2. חטיבת 9 אמרה שמצבה קשה, נענו להתחבר עם חש" 9, ומטם לתקוף דרך השטח לאורך הציר בכיוון "ישמון" נענו פרושים, כל החשבנה. שני כוחות טובילים, אחד מאחורנית-עתודה וחטימוי. העיראקים לא נלחמו במיוחד, רציני, הם גיבשו שטח מחר מאוד. לא נמנע אף טנק שלנו. אבעיה העיקרית היחה אדטילריה ומטוסים שירדו כל המסן מאז הפריצה-מבג 17, עיראקיים גט כן.

עוזק מס'...פתוך...עוזקים

דרך-אגב, הפלנו טעם עיראקי באש נ"מ. אנחנו הפלנו 3 טעוטים. עד סביבות הצהריים הצלחנו
לנמנף מעט את כל העיראקים ולייצב קו הל-טמחה-הל-אלמל, ושלטנו על כל השיתג הזח.
בסביבות הצהריים ארטיילריה וח"א עד סביבות הערב, וחיה כבר יום שבת בערב. בערב התארגנו
שם לחניון לילה. אח"כ אטפנו עוד מ"מ שלנו, שהגיע עם 8-9 טנקים. במשך הלילה חדלקנו,
התארגנו, בנינו כוחות, השלטנו, היקנו. הצלחנו לתפוס קצת מנוחה. עם אור ראסון נסרכנו שם
לבליטה. המצבה שלנו הייתה- 3 במקדל הכוחות שאמרחי, ועוד ברודא (חמ"מ שהגיע) עם 8 טנקים
ועוד כמה שהיקנו- 45 טנקים. יום ראסון עבר לנו עם הפגזות ומטוסים כל היוכ. יום ראסון
היה לנו יום מאוד חשוב. עמדנו, אמנם היו לנו הפגזות, בלמנו באיזור הזה, כי היו ידיעות
שהם חולכים לתקוף. הם לא תקפו. מה ופס הסחובנו. מה שהשוב חיה, שהצלחנו להשם לחדלק במשך
הלילה, ביום לתקן עוד טנקים ולהוסיף עוד טנקים. הקלות שהיו עוד קודם להתגבר עליהן.
חברה גם נחו קצת במשך היום, למרות ההתנגדה- יסבו בתוך החאים בטקט, ונחו. זה חיים חשוב
מאוד. כאן נשארו עד יום שני בצהריים. ביום שני בצהריים קיבלנו משימה, בקבוצה מקודות
שהייתה אצל במקד האוגרה בשעה, לנוצ כהער האוגרה כולה עם הכוחות המעטים שיש להן תוקפת
את האיזור של הל-ענחה, הל-עלקיה. ואנחנו תוקפים את העיראקים באיגוף עמוק. אנחנו תוקפים
מאחוריהם- משפירים כל כח שנמצא על האליט, ומשתדלים לדמוק מה שיותר עיראקים פנימה.
נענו חזיתית, החטיבה היחה פרוסה. יצאנו בערך בשעה 0200 הגענו בערך בשעה 0300, והתחלנו
לנמנף שם ולפגוח באש. העיראקים התחילו ללכת אחורנית. מה, באיזור דיר אל-ערס, נהחו
עלינו באש טילים לא רגילה. סאגרים קוריים, גם קטיושות. טנק אחד נפגע ועוד אחד נפגע.
הכנסנו ארטיילריה רגינית מאוד כבדה, נצח השחקנו אותם. התסכנו לנוע קדימה, היה כבר
חצי שעה לפני השכה, והעיראקים התחילו לצאת החוצה, התחלנו לדמוק אותם. המס"מ של הכנסת
לשם ארטיילריה. העמדה כוח של טנקים צהר, לבלוט מול הטיליה האלה, ולדמוק כל רכב של
טילים, כל טנק שיוצא מהכפר הזה. יתד הכוחות המשיכו לנוע קדימה, ולהתחיל לנמנף את
העיראקים. השמדנו שם כ-15-12 טנקים, התחיל להחשיך, ואז ניתנה הוראה להתקטל, ולהודר
חזרה. שני טנקים שנפגעו גררנו אותם החוצה בשקט. חזרנו חזרה, בערך לאותו מקום ששמנו
יצאנו, לחניון לילה. קיבלנו טנקים במקום אלה שנפגעו, את המצוטים סינינו. לקראת היום
הבא הצלחנו להשאר אותו סד"מ 45 טנקים צורך.
יום שלישי בבוקר, כמו שאנחנו קמים, מודיעים שירדנים מחקרבים בכיוון שלנו. התפרסנו במחיצות
בעמדות, חוטמים את כל האיזור, עתידה מאחורנית, מסתבר שזו היחה החקפה כלל-אוגדתית, באשר
העיראקים תקפו באיזור ציר "יאיר", בצומת "ציקן"-יאיר", הירדנים תקפו בכיוון שלנו.
זיחינו את הטנקים שלהם- צנטוריונים נעים. גם אנחנו וגם הכח של 179. מתחננו באש באגף.
אנחנו מתחננו בטווחים של 3500, הצלחנו להשמיד שם 3 טנקים, הם התקטלו ונעו יותר לכיוון
179, הם הצליחו לדמוק 12 טנקים. מה שירד עלינו נוראי, זה ארטיילריה. נפגעו לי שם 4

עוֹתָק מֵעַם... מֵאֲדָר... עוֹתָקִים

טנקים מארטיילריה, קטיושות, ח"ט. היו לפ 2 פגיעות מארט, ו-2 פגיעות פטילים. שיטת קצת עמדה לביוון הירדנים, אז הם לא רק נסוגו- הם ברחו. טילים ירו עלינו. ארטיילריה סורית, כי ידוע שריכוז הארטיילריה פה היתה סורית. הכח הירדני אני יודע שהיתה פה חטיבת. אבל הם לא נכנסו כולם למגע. הארטיילריה היתה גוראית, ואני גם הייתי אחראי על כל הגיזרה הזאת, וחיגברנו טנקים גם באיזור צומה הל-אל-קרוס. חיגברנו וסגרנו את כל האיזור הזה עם טנקים. חטפנו ארטיילריה, ונמצעו לנו מטמר מקדטים. הצלחנו להגיע באור אחרון. הם לא באו, ונגשרה הבלימה הזאת. התחלנו לארגן את הכח אחרונים מהניון, לקראת יום רביעי. יום רביעי זה יום שהיו לנו, למעשה, רק ארטיילריה ומטוסים. בלילה התקפלנו בחזרה להתארגנות, ונשארו באותו מקום. זה איזור בליצה מאוד חשוב. עם אור אחרון התחלנו להתארגן, ויצאנו לסגול, כל החטיבת יצאה להתארגנות. הגיע הזמן להתארגנות מחוץ לקו האש. למעשה, 3-4 חפים אחרי זה היתה הספקת אש. זה השיפור בקצרה.

- ש. נתחיל מההחלטה, משלב ההתארגנות יש לך נתונים על ההתייחסות לגבי ק" + 24, בערך?
- א. כל החטיבת. העובדה היא, שהתחילו לגייס את החטיבת בשעה 0000 בבוקר, ובשעות הצהריים כבר לא היה אף טנק בחטיבת. התתייחסות היתה 100%. חברה שהיו בחו"ל, הגיעו יותר מאוחר.
- ש. כמה טנקים יצאו מהימ"ח, היו חוסרים קריטיים בזיורוד?
- ת. כן. משקפות. היה חושך במחסנים, לא היה אור וגם לא ראו את כל המשקפות. אמרתי שהחמושת התחילה לחציע מאוחר. התחילו לפרוק תחמושת. במקביל התחילו הסורים להתקטט אצרו לנו להוציא טנקים. מעאיות תחמושת נכנסו כשטנקים יצאו, וכל זהבחושך מוחלט. הגיעו איך שהוא משקפות- לא לכולם. מקלעים חסרו - 05,03.
- ש. מקלע אחד לסנק, היה? 4 הראשונים שיצאו, יצאו עם 2 מקלעים?
- ת. בסוף. בלילה לא היתה תחמושת קלה, למשל, כי המשאיות הראשונות הביאו תחמושת כבדה, וזה רק הגיע ב-1100, ב-0100 בלילה, כשטנקים הראשונים יצאו עוד לא הגיעה תחמושת קלה. חברה פירקו את זה במחירות, בחושך, לא חמיד מצאו תחמושת קלה- איפה היא מדוכזת. הדברים הקריטיים שהיו חסרים מקלעים, משקפות, תחמושת קלה אחרי זה השגנו. היה לי גדרוד שהיה לי גדרוד שהיה צריך ביום ראשון ללכת לתעסוקה בבקעת ירדן, אז הורדנו את כל הציוד של הגדרוד, ונשק לבקעת הירדן. אז שלחנו במחירות משאית להביא את הציוד. כשהוא הגיע היה כבר חושך בצד, אז הוא איך שהוא עבר בין הטנקים וחילק. הבעיה העיקרית זה שוט-מטאור, יותר מפריטי זיורוד שחסרים, זה טנקים שלא עשו ניסוי דרך בחודש וחצי האחרונים, ואי אפשר היה להוציא אותם מהסככות. בשוט-מטאור היו תקלות, פחיתות דלק וכל מיני דברים כאלה שביום הראשון בעיקר, זו היתה בעיה גוראית. לא עשו תיאום כוונות.
- ש. הטנקים שיצאו יותר מאוחר עשו תיאום כוונות?
- א. הטנקים שיצאו ביום-כן. עברנו בדרך ועשינו תיאום כוונות.

עוֹתָק מִסֵּף... הַחוּץ... עוֹתָקִים

- ט. הסנקים שיצאו יותר מאוחר עשו תיאום כוונות?
- ח. הסנקים שיצאו ביום-כן. עצרנו בדרך ועשינו תיאום כוונות.
- ז. מכשירי כינון לא חסרו?
- ה. לא. היו כמה תקלות, במכשירי כינון, שלא הצליחו לתאם כוונות.
- ד. הימה בעיה לעשות אימוס קרבי?
- ה. אני אמרתי להם תיאום כוונות, ואם לא-אימוס קרבי, תוך כדי הירי, ועשו את זה.
- א. אהח הבעיות היתה, שלא היו צווחים אורגניים, שאנשים לא יצאו עם המפקדים שלהם- המט"רים שלהם, המ"מים שלהם. לדעתי זו שאלת פתח שמוצעת במוראל של יחידה. מה הם התגבשו תוך זמן קצר סביב המג"ד וסביב המח"ט, אבל זה היה דבר שעלה לנו בכל עתודות הנפל, במכיל לגבש את האנשים. אם כחור לא יודע עם מי הוא נלחם איך הוא יוציא אותו כשהוא נמצע אחרי-כן? איך יחלצו אחד את השני? הרגשת השייכות לחייל, זו ההרגשה הכי חשובה שיכולה להיות בקרב. אף אחד לא שש להלחם אבל אם אין לך הרגשה שייכות- אתה לא תעמוד טוב, מטני שאתה לא יודע מי זה החבר שלך, אתה לא יודע מי יציל אותך. אתה לא סומך על המפקד שלך, כי אתה לא מכיר אותו. המפקד לא מכיר את החיילים שלו, לא יודע מה לחכות מתיחידה שלו. הם לא מגובשים בצוות, הם לא מאומנים יחד. אלה דברים שמוצעים. מיום ליום הדבר הזה השתפר, מיום ליום של לחימה ראית שהם מדקטים יותר, אלה שנשורטים. עייטים- אבל מדקטים, הם קיבלו ביטחון. ביום הראשון והשני, שיש לכך שהקרבות היו גוראים בגלל האויב, הם היו נוראים מבחינת ההכנות שלנו. כמח"ט, הייתי צריך לדבר עם אנשים בקשר בעקט, ולהסביר להם עוד פעם ועוד פעם, וזה כל זמן שיודים עליך, וראית לפי התאריך, כאילו מצבים היינו. את ההקפה על רגמניה גיחלתי על 3 רשתות קשר, תחת הפצצה, כי לא היתה ברירה אחרת. זה אחד הלקחים לגבי מקום המפקד בקרב. אם אנחנו לא היינו שם, חברה לא היו מגיעים לסלב שהם היו גומרים את זה.
- החלפתו טנקים, והם לא יודעים עדיין להחליף רשת קשר, איך לעבור. אז הייתי עובר מרשת לרשת ואומר לו מה לעשות. וכשהציווד הוא לא אמין..... אפילו 20 שוטים קלים, תוך כדי המלחמה.
- הדברים האלה תוך יומיים שלושה נפתרו לגמרי. היום לא תראה יותר דברים כאלה בחשיבה, אבל אלה הדברים החשובים זה והתקלות בטנקים, שאנשי המילואים לא הספיקו לבדוק את הסנקים בכלל. המערכת של הסדיר. א) היא מצומצמת. ב) לעצמנו הרב היא לא מורכבת מהאנשים הכי נוכחים בעולם, אנשי הימ"חים. מוכרחים שאנשי המילואים יבואו ויבדקו. השוט מטאור מוכרחים לנסוע איתו שעהיים. בשעה חיימים, לקהאן הפלחמן התגברנו על החקלות. מה זה לא היה.
- ט. מבחינת ציוד אישי, נשק אישי, חסר קצת?
- ה. נשק אישי חסר קצת, חסרו לי טרבליים- 300 טרבליים. חלק מהטרבליים היה מונח בזווד על הסנקים, ולא הספיקו לפתוח. חלק סידרו, חלק לא פתחו. הטרבל הוא היוני, אבל הפצועים-

עוזק מס'....פתוך....עוהקים

היידים והעניים שרופים, כל הגוף לבן. בדוק. הטרבל לא יכול להגן עליך משריפת ניצחיות, תפקידו להגן עליך ממכת האש הראשונה. כשהזחל שלי נפגע, הדגשתי חוט בגב, זה הכל. אלח שאלכו עם שרולים מקובלים - נשרפו לחם הידיים.

ש. לגבי קשר - היו לכל הכלים, לא הטרוד

ה. לא, משערי קשר לא הטרוד. היחה בעיה של הוראות קשר, יצאתי בלי הוראות קשר. כשנ-פענו, כל אחד כתב לעצמו על נייר חדרים של החשיבה, אבל התחלמו ונחרגו ונפצעו. אחרי זה כמעט לא אמרו ברשת חדרים. לא רק לי לא היו הוראות קשר, גם לאוגדה לא היו. בליטה היינו נוחנים את החדרים.

ש. כל החשיבה היחה וי.א.ר.פיז

ה. בן.

ש. פמות, היו ביציאות

ה. לא מטפיק. קיבלנו את הפמות ברגע האחרון. פמות קוד. זה כיסה את האישור שעסקנו בו בבליטה. בליטה הראשון כבר ארגנו את הפמות. מה ששוב, רוב החברה הכירו את השטה. לא היחה לנו בעיה התמצאות.

ש. היו בעיות של שליטה בקשר מבחינת הסימות, הפרעות

ה. היו מה ושה הפרעות, אבל במה"כ היה יוצא מן הכלל.

ש. התקלתם שיר לבורך של ניווט, התמצאות

ה. אני הייתי מ"מ סיור, אז אני לא צריך. היו לנו 12 ג'יפים בשלוגה סיור. עבדה

במסגרת של 3 מחלקות ג'יפים, והיא עבדה בעיקר באבאה טנקים בקיסור. היא עשתה את זה יוצא מן הכלל. במקרים מטופפים הם היו מאבטחים את העורף שלי כי לא היה לי אף כח בעורף. בזמן

המלחמה ירדו 4 אליקופטרים של קומנדו טוחי ממש מאחוריגו, בגנכה. פלוגה הג'יפים קיבלו

תפקיד לנוע מיד, ולאבטח אותו מאחורנית. בינתיים הם נלחמו איתם. מה שכן, במספר פעמים

הם הפטו את האגמים וצפו, וזה היה מצויין, כדי שלא יאגמו אותנו. בליטה הם היו מחלבים,

מביאים טנקים, מביאים דרגים / עבדו יפה. לפריצה שפנו את מ"מ הסיור ועוד מ"מ ג'יפים על

נגמ"ש, שיסייעו לנו, כי זה כבר היה בטוריה, בשביל התמצאות, ואז מ"מ הג'יפים נחרג.

פנתו ורדי.

ש. היו מקרים שאלצתם לחבור לכוחות אחרים? היו בעיות

ה. אני ויאנוש חברים, אין בעיות. הפעלנו הירום הש"ן ביום של הפריצה שלי קדימה ביום

של הפריצה שלי קדימה, ביום שישי, לכיוון "ציקן"-יאיר", כח שלנו ושל הש"ן התבלבלו קצת,

אז הוא עלה על טרוץ הירום הש"ן. לא הגיע למגע אש. 9 לא ליחה, השש קצתה, ואני אמרתי לו

שזה אני. הוא עלה על רשת חרום הש"ן, ענה לו המ"מ של הכוח המוביל, וחברו בינתיים. עבד יפה.

עוזק טט'...פתוך...עוזקיה

חברתי לאוגדה, החלפתי את האוגדה של רפול עם האוגדה של דן, עליתי על 179, לא הייתה שוט בעיה. יוסי בן-חנן היה צריך לבוא אלי עם טנקים, בדיוק מנה אלי רפול, אמר לי שצריך דחוף כה, מניתי ליאנוש, והוא נחן לי את יוסי בן-חנן.

ע. כבחינת טיוע אויר וארטיילריה, היה בלי בעיות? נדמה לי שארטיילריה היתה צמודה אליכם.

ה. היתה ארש' של האוגדה. כמעט תמיד נתנו לי ארטיילריה, והיא עבדה יפה מאוד. היו מצבים שהייתה בעיה תחמושת. ה"א - כשצמקד האוגדה איה יודע שאפשר, היה מכניס. על טינדיאנה הכניסו יפה מאוד ה"א. על הל-דנטניה הכניסו ה"א. עלינו גם כן, עד שהתקנו איחו.

ש. הארש' שלנו פגעה במה?

ט. לא. נחתי טעם חוראח להוריד פנלים, כי לסוריש היו מטוסים, וידעו שאנחנו עם פנלים. אמרתי להוריד אוחט, ושיבואו מטוסים שלנו - להלביש.

ש. לגבי נוסא הטינוי / פרשתם תאג"דים במשך הלחימה?

ה. בן. הטינוי ביומיים הראשונים, לדעתי, היה יכול לחיות יותר טוב. לא יכולתי, לא היה לי אף נגמ"ש בחטיבה. פעם הכנסתי זחל עם חג"מים למנוח ולחדלק, אז הוא נפצע. אז לא זכנתי יותר זחלמים. כשהיה לי נגמ"ש אחד, עם ג"פי סיור היה מוציא טצועים החוצה בהתגנבות, בעיקר בלילה. בטינוי העיקרי היה בלילה. את המצועים העיקריים הטינוי מלפנים ביום, לפעמים עם טנק אחד אחורנית, לפי חוראח שלי. עם טנקים צריך להזהר. לפעמים, אם אחז מלפח עם טנקים, אחז יכול לראות פתאום את כל החטיבה מתחילה להתפנות. אני ראינו את זה באחד המקומות, לא אצלינו. אנחנו נזהרנו עם זה. טנק, לפי אישור שלי, היה מוציא מצוע אחורנית, או שהייתי מכניס זחל"ם, עד התאג"ד. טעם היה פחח, וזה הלך סדר מאוד. היה פינוי אוירי. מה שצריך לזכור, שמיזם רביעי הצלחנו להשיג 2-3 לפינוי, והם עשו את הטינוי. בגלל זה לא לקחתי זלדה לפיקוד, כשהיה - שלחתי לפנות מצועים.

ש. יש לך סיכום אבידות בחטיבה?

ה. יש היום 70 הרוגים. 56 געדרים, ו-200 מצועים. לגבי רק"ם קשה לקבוע. טנקים נלחמו אצלי, טלא שייכים לי. אני מעריך בסביבות 45 טנקים נמגעו. כמה מהם הושמדו או לא - אני לא יודע.

ש. פעילות של חוליות חימוש בטטח; בהיקפון?

ה. ביום לא הכנסתי אף חוליה חימוש שלטה. אי-אפשר היה, הכנסתי - ונפגע קצין חימוש גדודי. פו היתה אש גופה נוראית. הרמ"ש שלי, למשל, בכלל לא נלחם. ישב בסככות בימתח. לקחו לי את זחלמים וגם הזחלמים שהיו - לא הכנסתי אותם, ולא הייתי צריך אותם. לאבטח

עוהק מס'....מחוך....צוחקים

חגיגון לילה - אבטחו אומי או צנחנים, או מלוגה ג'יפס שלי. כל הפעילות החיונית התרכזה בלילה. ביום הם היקנו מאחור, מה שאפשר היה. לכוונת לא הגיעו. אם היה מקרה מיוחד - הייתי מוציא זחל, ויהי מחקן ויוצא.

ש. היה מקרה שטנק נשאר עם בסן ריקה, נאלץ להמטיק לחימה?

ח. היה יום אחד, שבלילה הציר היה מנותק והדרגים לא הגיעו בזמן. עצרתי בצומת - נשארו 3-4 בגזים לקנה. חלק היו מוכנים להמשיך, דרך אגב, אמרתי להם לעצור, ואז הם הימשו. בד"כ לא היה אף יום כזה. היו ימים, שלקראת אור אחרון הייתי כבר במצב של סוף החמושה, 10,12 פגזים. לא רציתי להכניס, כי עשיתי חשבון שזה או אחרון, בגלילה אני אכניס. זה הוכיח את עצמו.

ע. אחת וצאה להגיד שבטן אחת הסטיקה לחימה של יום שלם?
ח. כן. פעמיים הימשנו ביום. בדרך כלל הספיקו ה-70 פגז.

ש. היו הזראות מיוחדות שלכם איך לירות?

ח. אמרנו להם לחסוך החמושה, והם הבינו מה פירוש להתחיל להפש ביום. היו מספר מקרים שלא הספיקו, אז הוצאנו טנקים אחורנית והימשו - 3-4 פעמים לפחות, אמרנו להם לחסוך החמושה, אבל איפה שחטר - הוצאנו.

ש. היו מקרים שהיו עדיפויות לסוגי החמושה מצויימים בחטיבה? למשל, שהתקורר צורך בח"ש יותר מחלול?
ח. כן, ח"ש.

ש. אם היו מבקשים מכם לשנות את הרכב הבטן, אז הייתם מעדימים יותר משו?

ח. חשבנו על זה, שכדאי להגיע ל-34 ח"ש. יכנס הפלטה - יצטרכו לקבוע כמה פלטה יהיה בהקן. זה תלוי בזירה ובמצב. לחי"ר היו מעין ומקלעים, אבל מעין הוא פגז לא טוב נגד חי"ר. הפלטה יפתור את הבעיה הזאת. לגבי חנוטה של טלים, צריך לפתור את זה בשני מיטורים במישור של הטנק הבודד, שיהיו מיטור פנוע. פגז עשן טוב, והפלטה. בתחום הטנק הבודד זה יענה. ארטילריה - אם יש טוללה 120 למג"ד, להכניס ארטילריה זה טוב מאוד. טיל הוא חלק ממערכת הצנה - אחת נלחם עם שריון, אז הטיל באגף, ועם ארט' אפשר לנטרל אותו. ארט' עשן וארט' חנ"ם - הוא מנוטרל.

ש. אחת השמטות במיטור חוך כדי לחימה?

ח. לא. אני לא יודע אם בכלל יש לנו עשן טוב בארט'. בזרחן ירינו, זה טוב גם נגד הטילים. זה שורף וזה עשן, זה אפקט מבהיל.

ש. לצבי זוחל קרם - אני מבין שבימים הראשונים המושג הזה בכלל לא עלה, אבל לאחרי ככן, כשכונסת להחקפה, כן ידעו בדיוק איפה המקומות של כל אחד?

עוזק טט... מחורף... עוזקים

א. היה עשינו סיורים. בפירצה לציר "אפריקה" עשינו סיורים קבענו כל דבר איפה הוא עומד. לא חשוב שזה השתנה מייד, בתנועה, אבל הייתה קבוצת מקודות באוגדה, וקבוצת מקודות בחטיבת. זה אחרי הבלימה. בבלימה היינו נלחמים, כל ערב היינו באים ומסכמים מה היה באותו יום. טוב או לא טוב. אני חסויהתי עם יאנוש. הוא בא יום קודם, ישב עם החטיבה פרוט, זה היה מענוג. בכל הקרבות, בקרב פנוראי זה לא היה עניין של התקלות בכלל, זה היה ממש קיל. רוב המקודות היו בקשר, ככה זה עבד מה, כי היינו בלי ידיעות בפלל. לא ידעתי איפה חט" 188 בדיוק.

ש. לגבי הנושא של לקחים- מה אהה יכול לחוסיף? מה לגבי פעילות האויב, יכולת התקפה שלו?
א. ענינו דיון מעניין עם המ"מים- מה לדעתם, האם הצבא הסורי השתפר, לא השתפר. האמת היא שאני נלחמתי נגד המצרים בשטח הימים, אני לא זילזלתי גם אז בערבים. אני לא חושב בהם אז היו גרושים. מה, אסור לנו להחפס לקיצוניות חזאה של מי יודע מה הם עכשיו או להחפס לקיצוניות שניה, שלא חל שום שינוש. זה בשני המקרים לא נכון. לגבי כמה כן חל שינוי. אני חושב שרמת האימון שלהם השתפרה. מה גם היתה להם היוזמה, וזה השפיע להם מאוד על המוראל. זה שהוא הצליח לעלות על מוצב כמו חרמון, לבוא מחורפייה, לירות על דגל ישראל זה נתן להם מוראל גבוה. כמות זו בשבילי היתה הפתעה. חלה השתפרות ברמת האימון שלהם מזה אסור להתעלם. זה כהם יכולים להזיז כפולות כאלה של טנקים, כלילה וביום, לבצע חכניות- היה טוב גם בשטח הימים, כשאתה בא אליהם מהאגף, לא משהו מחוכנן לא טובים, ואת זה גם ראתה מה. הם תקפו גם אצלי וגם אצל יאנוש יום אחרי יום באותה קונסטמציה, באותה שיטה ובהאותם צירים. לא חשבנו מספיק. חשקיסט שלהם הוא לא כל כך טוב. לא השתפר כל כך, כמו שאני חשבתי. הם לא יודעים להוציא נתונים מפגז, סוגעים פטווחים קצרים בלבד. זה לגבי רמת הסנקיסט.

ההפתעה היתה בכמות הצידוד. לי נראה שח"כ מצבא הסורי צבא ממושפע. אומרים לו להגן- הוא כבן, אומרים לו לתקוף- הוא תקוף. הוא עושה מה שצוים לו, זו עובדה. הוא נסוג- אז הוא נסוג. מצד שני, מצאו כמות טנקים שכן נטשו אותם. שרט לזה היתה לו היוזמה, וזה הוסיף לו בטחון. זה השינוי המחוחי שאני עושה שחל בצבא הסורי. אם לסכם אז זה איסון, כמות עצומה של נשק, גם בידי החייל המשוט, נגד כל סוגי הנשק- אם זה מסוס או אם זה טנק, ונשק טוב. וזו היתה בשבילנו הפתעה.

ש. לגבי השמוש אצלנו ב-א"א- אני מבין שהמחזור הזה החגלה רציני מאוד.

א. הם לא יורים מטווחים ארוכים. הם מנסים לסגור כל הזמן טווח 1000 משה. א"א זו בעיה מצריך לבמור אותה. עד שיהיה א"א, צריך לעבוד עם האורה. כשאני מפעיל האורה, הוא לא יכול לעבוד עם א"א, זה מסנוור אותו. 81 האורה, או 120 שזה הכי טוב, אתה מפעיל האורה ומבטל

עוזק מס'... מתוך... עוזקים

לו את ה-א"א. אני עשיתי עכשיו אימונים עם ירי צמד, וירי עם חקון משנק שכן בלילה -
1000 ו-1100 מ' עם תאורה 81 - סוג א'. עד שלא יהיה לנו זקור כמו ל-א-60. הבעיה
היא שעם המפנט הזה שיש לנו אני צריך נקודה כיוון, צריך גם להאיר עם פתחו. היום,
עד שלא היפחד בעיית ה-א"א בשוטחים, תאורה שלנו, לא זרקורים. 120 - מצויין. 81 -
צריך לקרב עד קו השנקים, ואז הוא פגוע.

לגבי טילים - העוצמה והכמות המתישה אותנו, וצריך לפתח עין, ארס'.

עוד לקח חשוב - זה ירי בטווחים קצרים. ירי בטווח קרבי אנחנו יורים הפיך 1500, 2000
אבל לטווח 1000 כמעט שלא היינו יורים. מה היה צריך את זה, מפני שכמה פעמים נתקלתי
בטווחים קרובים. תרגולת ה"ש רגילה. עוד בעיה - בעיית הצוות האורגני. הברה לא חיו
טובים בתרגולות. לא ידעו שנק לא כל כך מהר נשרף. בהתחלה - קצו. אז אני קושר את זה
לכך שלא ידעו מיד המפקד. בהתקפות האחרונות ראיתי שנפגע שנק בצריח - כיבו אותו, ונסעו
לאחור לתיקון הצריח ב.ב.ס.ב. הם ידעו את החירגולות, אבל מאחר והם לא אורגניים, זה לא
עובד טוב. לגבי ארטילריה - לסגור מדפים, לשנות עמדות, אם אפשר, ואם יהיה מדף מפקד
שנסגר עם הריץ, גם מפקדים יפגרו מדפים.

אר.פי.ג'י - אני חושב על זה יחד עם השיליים. זה אי"ר. לגבי הפעלת הרפ"ש - אם החי"ר שלנו
לא יקבל נשק נורמלי אני גם לא אפעיל אותו במלחמה הבאה. הרופ"ש הוא לא טוב. הקלא"ניקוב
גם כן לא טוב. אין להם כמעט אמצעי נ"ש. 2 בזקוק בקושי. אין עדיין טילים אישיים. הזול
חזה - זה פוגם, כלי הרכב מאחרון בעולם שאנשים יושבים בו על מיכלי הדלק. אני חושב שהם-
כנו חיי הרבה אנשים בכך שלא הפעלנו את הרפ"ש. את כל נושא החי"ר צריך לדעת, לבנות אותה
לצבאי. אסור שיחיה הרפ"ש בשנקים. כך לא מאמנים אותו טוב. יש אוגדה - שיחיו לח 2-3 חשיבות
שנקים, וחש' חי"ר או הרפ"ש, ויבנו ציודים כוחות. רמה האימון של החי"ר לא טובה. הן למג"ד
שנקים פלוגה הרפ"ש, הוא לא יאמן אותה טוב. צריך שיחיה מה"ש חי"ר שיאמן את האנשים שלו.
לגבי שכניקוח קרב - ירי צמד, זה דבר שאין לתרגל אותו, והוא חשוב, ירי בטווחים קצרים,
יריא בחנועה, כמעט ולא ירינו חיוס על מטות בחנועה. לא התאמנו על זה, כמעט. סה"כ, השדיון
החורות שהוא לימד, חוכיחו את עצמן. יש דברים שלמדנו, אבל לא תריגלנו שפטיק, כמו ירי
בטווחים קצרים, או ירי בחנועה. יש לי ניכוח עם המ"מים לגבי מה צריך להיות מספר השנקים
בפלוגה. רוב החברה נוטים ל-8 שנקים, בגלל בעיות שליטה. אני מצדד בזה, אבל לא כדאי להוציא
מסקנות כל כך מהר אחרי המלחמה. מה ראית שתיבה חיו פחות שנקים, היו פחות נפגעים, והמ"ם
שלט על כל אחד, מהי לעלות לעמדה, מהי לפתוח באש - חיו פחות נפגעים. רמה מ"ם הוא הרמה
הראשונה, לא שהמ"מים לא רציניים, אבל למ"ם כשהוא שולט, יש רק רשח אחת בפלוגה, אז אפסי

עוהק טט'...מחוק...עוהקים

השליטה נמצא בידי המ"פ. אולי כדאי להוריד את זה לבחלה. עוד לא גיבשתי עמדה בנושא הזה.

אני ידעתי המיד, שהנוכרי לא חוכיה את עצמו. זה מתפרק, ולא שווה כלום. ש. בעיוח של עבירות בשוט-מאור.

ה. מה לא היו. היו תקלות שכניות. יש נושא בארטיילרטה שצריך לחשוב עליו. חייבים להעביר את הקש"אים קורט טט"קים. שידעו להפעל טנקים, ושלא יהיה חדש בטנק. שיחיה טנק של קש"א. אני צריך עוד 2-3 קה"קים שאני אוכל להחיל במלוגה קה"ק. ככה יש לי קש"א וזה הכל. שיחפה במלוגה שמכסה גיזרה שקש"א לא רואה. ז"א 2 קש"אים בטנקים, ועוד אפשרות להכניס קה"ק לטנק טמ"פ. לגבי קצין חש"ן מטווח - אתה מעסיק את הרשת. אני צריך בחור שישב על רשת ניהול אש, שהוא מקצועי ויעשה את העבודה שלו. מ"פ לא יכול להיות קצין חש"ן מטווח בזמן שהוא תוקף. להוסיף קה"קים עם ציוד קשר לגדוד, וקש"א - על טנק, ושיעבור קמ"ט. לגבי הפעלת חרמ"ש בשיחוף עם טנקים - אצלינו זה חשוב מאוד, אנחנו לא יכולים להפעיל אותו בגלל שאנחנו נחו-מים בכל הנושא של ציוד לחי"ר. זה נושא שהזנחה בגלל חוסר כסף. לדעתי צריך להחיל אפשרות למ"פ להאזין לרשת החטיבתית. להוסיף לו מקלט עזר. אם אפשר - גם לפ"מ. להחמאות כלליה. מ"פ שסע את המקודה שלי למג"ד - יודע מה לעשות.

לגבי הימ"אים - צריך לשנות את כל השיטה של הימ"אים. כל הוראות הבטחון על התהפושט מטופשות שהתהפושט נאמא ליד הסככות בבונקרים. שישימו יותר בסוף. דבר שני - צריך לחשוב עוד פעם כל כל נושא פריטי זיווד. מה צריך להיות בטנק ומח לא חוכיה את עצמו. יתכן שיצטרכו להשאיר חלק מהזיווד בטנקים, ואז יבדקו היאום כוונות, מידי פעם. כל רשת הגיוס - חייבים לעשות רשת גיוס מיוחדת לאנשי צוותים. אפסנאים, טבחים וכו' הם על אותה רשת גיוס, וצריך לחכות להם. לא צריך את זה. אני צריך אנשי צוותים ומפקדים שיאיו מה דחוף.

ש. מלוגות המפקדה והמפקדות שלכם היו מפורבלות?

ה. כן. אני לא הכנסתי אותם, הם ישבו בפתח. אני הצטמצמתי. הורקתי את כל נושא האחזקה. היה סמח"ש שהוא אירגן את זה, הוא ידע כל כח - איפה הוא נמצא, באחריות החטיבה. מכיא את התחמושת ואוכל עד הטנק, בלי שהמג"ד יחעסק עם זה בכלל. השיטה צריכה להיות מליטה חטיבתית. אפשר לבדוק מי זמח להוריד. יש טקום לצמצם.

ש. לטנקים שלך היו מלכות בזוקה? זה כויה את עצמו?

ה. כן, היו ויכוחים את זה חוכיה את עצמו, אני אושר טכנ. בשוט קל, לא צריך חוליה שכנית במלוגה, שיהיו מרוכזים בגדוד. אני עבדתי בסוף בשליטה חטיבתית.

אג"מ מח"ו הסטודיו
ב"פ 111 - צפון
25-4891 ת"ק 08-
פ"ש 08- - ד"מ

ס ר ד י

עדות אלימ אורי אור - מח"ט 679
=====

ס"מ מ"ק 3

ח"פ א"ל מ"מ הס"מ א"ה?
- 1 -

אורי:

הוראה לגיוס קבלתי ב-1030.

שאלה:

איפה החטיבה יושבת?

אורי:

החטיבה יושבת ב"מחנה יפתח", ובדיוק שבוע לפני זה אני גמרתי להעביר את המחסנים ממנסרה למחנה יפתח. המחנה מבחינת הכנה לגיוס - במצב גרוע ביותר, אין חשמל בכלל, בשום מקום במחנה. הסככות לא היו גמורות. כל המחנה הזה חפור וחשוך. מחנה חדש, קצת דרומה מפילרן, כשיורדים מצפת ראיתי את הבניינים החדשים, קצת דרומה.

המחנה הזה, כל חוסר החשמל, המחפורות, החטיבה היתה בהכנות כבר, 8 טנקים שלחתי להחליף "שוט קל". 102 טנקים היו במצב טוב, 10 טנקים, 18 טנקים הלכו להחלפה ל"שוט קל", עוד 10 כבר הורדנו להם את הדלת והיו צריכים ללכת להחלפה. למחרת, נשק וציוד של גדוד שלם הורדנו לבקעת הירדן לתעסוקת חי"ר, היו צריכים להוריד.

זה היה המצב לפני הגיוס הצוות הסדיר כולו היה, קציני שליחות היה בתהליך החלפה, אז היו 2 קציני שליחות, אז עד שהתחיל הגיוס - אז שמת במרכז גיוס ואחד היה אצלי. וזה די עזר, עכשיו ב-1030 - הגיעה פקודת הגיוס, התחיל הנוהל הרגיל: מי שיכול לתפורם בטלפון את כל סוללות הפיקוד ותפסנו רובם, המפקדים - המ"פים, מג"דים היו עד שעה 1. אבל זה הרבה לא נתן, זה היה טוב שהם היו. רשת הגיוס התחילה לעבוד, אוטובוסים לא הגיעו בזמן, ברדק שלם של אוטובוסים בחיפה והיו אוטובוסים שלא עמדו אפילו ב"ק" י-3,4 שעות ללא הגיעו אוטובוסים. מצב מוסך - ע. כל ה"יר"מ שהיה צריך להגיע עם הנהגים ולא הגיע בזמן אז היה צריך לגייס את הנהגים - הם לא הגיעו. מה שאנחנו הספקנו לעשות עד שהגיעו המילואים, זה למלא את הטנקים שהיו ריקים מדלק, למלא אותם דלק, ואת כל הזיורד לחלק על הטנקים. התמושת לא הגיעה. התמושת הראשונה התחילה להגיע ב-11 בלילה. אנחנו שומעים מה נעשה ברשת. הגיעה תמושת כבדה, בהתחלה 3. ב-1 בלילה הוצאנו 4 טנקים ראשונים, ליד ציר יהודיה, יצאו בלי תמושת קלה. 672, הספקנו איכשהוא לתת להם תמושת. תמושת לא הגיעה, עכשיו טנקים אחרים יצאו גם כן בלי תמושת אבל זה כבר התוצאה, מזה - כל מי שהגיע שמנו אותו על טנק. אמרנו לו "זרז". תמושת התחילה להכנס. היה שם חושך, בקיצור היה מצב שבו חברה שהיו שם והיתה להם תמושת קשה, חברה, הורידו, התחילו לחלק. אז חלק מהטנקים, עד שהורידו - הם נסעו. ואז חלק לא מצאו.

בקיצור, איך שלא יהיה: ב-1 בלילה, יצאו 31 טנקים ובשעה 5-4.5 בבוקר, איתי. למעשה... זה המצב עד הכניסה למלחמה. אנחנו בסענו עד גשר בנות יעקב, כדי למשוך את החטיבה על הציר קדימה, לנוע, ואז התקשרו ברשת ויגידו לאן להכנס. זה עד הקטע הזה של ההצטיידות והזרוד. נשק, תמושת, נשק היה חסר, משקפות היה חסר. נשק, ששלחנו מבקעת הירדן להביא אותו חזרה. למעשה, הצליחו להגיע אלינו בסביבות 12 בלילה. כל המחסנים, אמרתי, הכל חשוך. אין אור בכלל. כמה מקלעים חסרים. זה היה ידוע בפיקוד! בצבא חסרים מקלעים. היה חסר כמה דברים. כל נושא החימוש היה חמור מאד.

שאלה: הסגל של החטיבה הכיר את הגזרה? הכח מעורב.

אורי: הסגל, זה היה... התפקיד של החטיבה זה בלימה שאנחנו אחראים, החפ"ק בתל-פארס, תוכנית "סלע", שאנחנו מתארגנים - גדרד אחד במוצבים הקדמיים ו-2 גדרדים בעתודה. הקצינים - עד רמת מ"מ, מילואים, עשו סיור על הרמה. ועם המ"ט הקודם, הספקנו. אצלי, בקרב, היו פחות בעיות, כי כל החברה שלי היו אצלי בסדיר, היו פה ברמה, לי לא היו בעיות ואני, גם אישית, מכיר טוב את הרמה. הייתי ק. אג"מ. היו לנו מפות, ברמתנייה, חיים את הגזרה, היו מספר קצינים שלא הכירו טוב. הם עשו, נדמה לי, סיור אחד או שניים, ברמה"ג. להביר את עמדות "סלע", בסוף זה הרי לא התבצע לפי התוכנית. עלו בכלל מגשר בנות יעקב, לא מציר יהודייה, אבל סיור, היה סיור בגזרה. עד רמת מ"מ, אנחנו תכננתי בחצי אוקטובר, לאסוף את כולם להראות את המחסנים החדשים, איך ארגנו, כמה... רציתי לעשות כנס מ"פים. כמובן שזה לא יצא. זה מבחינת תכנית. סיורים, הצטיידות, - ויכול היה להיות הרבה יותר טוב. ...עכשיו, יש נושא "שוט מטר" זה טוב. חוץ מזה - יש מערכת של הרכב, אז זה, ספרתי שחסר נוקר, שחסר ועוד פעם, זה היה מערכת שפה ושם לא בסדר. התחלנו לנסוע. אז חסר דלק והתחילו ללכת קלצ'ים. בחודש וחצי האחרון לא עשו נסוי דרך כי הטנקים היו סגורים בתעלות והיו צריכים לגמור בעוד שבוע ולעשות נסוי דרך (דרג) לכל החטיבה. לא עשו נסוי דרך לחודש וחצי האחרון, כי

אמון על המוצב, הייתי מס' של שוט מטר¹⁸ והיה מג"ד שוט מטר¹⁰, לפני ששת הימים, נסענו היו סורקים את האזור יום ויום. אז יום היו חבלות היו מתקנים. במלחמה - היה איכשהוא, אני בכלל לא מאמין שאפשר להוציא שוט נטר נעו מטור כשכל המערכת של צה"ל בנויה בכלל על 24 שעות להוציא אותם אחרי 12 שעות למלחמה.

אנשי צוותים התחילו להגיע בסביבות 6 בערב. משהו כזה. ב-1 בלילה יצאו צוותים קדימה אי אפשר לדעתי לעבוד עם שוט נטר בתנאים כאלה, אני לא מדבר על כוונות שלא אספר תחמושת.

בכל ההצטיידות והשוט נטר התחילו תקלות. היום עובדים עליהם הרבה, אז היום אני צריך לנסוע 35 שנה זה לא יעזור. לא היה גם אור בסככות החברה הדליקו את הפרוזקטורים בשביל הטנק. מרוב מהירות וזיורד. חלק שכח להניע מנוע שכח להגיד את הנזק. רוצה לראות את הפעולה מסתיימת. האנשים הוציאו נשמתם היה חסר ציוד, משקפות חסר כלי נשק, דברים כאלה. זה לגבי ההצטיידות הכניסה. זה ראש פרק אחד.

מוכרחים ללכת עם הצבא ואני חושב שהוא ילך היום, אם אנחנו רוצים שהמילואים יהיו מוכנים תוך 15 שעות למלחמה, צריך לשלם.

אני הייתי למשל בסיור אחרי זה. ב-209 חודש וחצי לא יכולתי לעבור בציר כי לא היו אנשים. לא היה לי אף איש צוות טנק סדיר לתחזוקת הגדרד, עכשיו, בונקרים צריכים להיות מול הסככות מספיק לבלבל את המוח לאנשים.

הוראות בטחון, ישימו בונקר מול סככה עם עוד חצי מטר בטון. זה הכל, אם כל קיבוץ יש לו 10 מזלגות כאלה אז שיהיו שניים בערך, בחטיבה משורינת ובונקר מול כל סככה ואז איש צוות בא הוא רוצה את התחמושת זה ליד הטנק. הביא טירונים לעזרה, דרך אגב, הוציאו אותם אפילו מהסדיר, טירון לא יכול להכנס לטנק הוא לא מספיק מאומן, אבל אם איש צוות טנק בא והזיז מונח בארגזים על הטנק שזה היה.

לחטיבה היו 3 ארגזי טלסקופים משלה, זה כדאי 70%, אבל צריך לעשות תצום כוונות, אז לא היה תאום כוונות הכי מדויק. פעם בחודש מוציאים, עושים תאום כוונות, והטנק ועמוד ככה בסככה. אני יודע שזה בעיות של אחזקת זורד וזה מסובך וכל זה. אבל זה צריך לשלם אם רוצים להיות מוכנים למלחמה. ב-15 שעות ב-24 שעות לא הרכיח את עצמו אז אם צה"ל מדבר היום על 15 שעות, עד כמה שידבר, אני אומר שגם ב-24 שעות צריך לשנות את השיטה. כי 24 שעות היינו עומדים, בדחק היינו עומדים. יצאו אחרי 12 שעות אבל הם יצאו בלי זה ובלי זה ובלי זה.

צריך לעשות פסי רכבת מרחבת תחמושת עד לסככות אני לא רוצה להיות קשור לרכב יר"מ אין לי רכב אין לי נהגים. אז רחבת תחמושת זה 2 ק"מ מהצד שלי אז שיהיה פס קטן של רכבת כמה זה עולה? ואז עם קרוניות קטנות זה בירידה, אפשר להביא תחמושת ישר לטנקים אפשר לחשוב על זה לא מסובך כלכך.

4 טנקים שלחנו בציר יהודיה לחשב. הם היו ת.פ. 188, עלו, נתקלו באויב... בסוף ראו שראו, פה היה לי ויכוח עם... אני זוכר. אמר למה לך לצאת עם 13 טנקים, 16 אמר שתפזר את כולם - אני נשארתי עם חטיבה אני מכיר איך זה קורה. אני אפזר את הטור. הראשון אחרי שכולם יגיעו אלי וזה מה שהיה.

אני עליתי עם 16 הטנקים הראשונים, הגיע אחרי ל-20 של הפלוגה הראשונה שקבלתי היא ע"י קרניטרה. קבלתי הוראה לנוע ולבלום פה. באזור של 107, עד... 109. לחסום: אני רוצה להגיד לך, שאני, לא היתה לי ברורה... קבלתי הוראה - חתקדם במסגרת. לקרניטרה במרחב גדודי בקשר - המכשיר היה פתוח על 188 עד הגענו עד בשקט בשלושה, עד ובלי שום בעיות, ודפקנו שמה טנקים ועד הצהרים בשקט ובשלושה, חוץ מתקלות טכניות עם הטנקים.

שאלה: מזרחה מעין זירן? או כבר יותר בפרברי קרניטרה?

אורי: בפרברי קרניטרה. אני בעצמי נסעתי על ציר רשת בלי בעיות בכלל. בלמנו שמה.

שאלה: באיזה שעה הגעת לשם?

אורי: בסביבות 0530 בבוקר,, הגענו לשם. אני חושב, שהגענו ב-0630. אני ב-0500 יצאתי. בסביבות 0430 יצאתי מתוך... ✓

שאלה: יום א'...?

אורי: בסביבות 4½ יצאתי מיפתח. והגענו לשמה ב-6½-7. ב-5 בבוקר זה לא יכול להיות, אני רואה עכשיו.

בסביבות 7-6½ הייתי שם. זה היה הקבוצה ה-2 שיצאה. זה היה מאד מאוחר. באמצע עצרנו, ועשינו תאום כוונות על איזה בית. איכשהו נכנסנו. היתה ארטיילריה, ופגענו שם עד הצהרים. ופה - זה נודע לי יותר מאוחר, עלה כוח שלי, עוד 11 טנקים, קצת יותר מאוחר, כשאני הגעתי לקרניטרה. הוא התחיל לטפס לגשר בנות יעקב. אז נעצר שם רפול, מפקד האוגדה ואמר לי תכנס במהירות לאזור המחצבה, ציר פלג, הם עולים על נפח. מציר קטקומבה. (מראה על המפה את האזור). אמר לו תעלה שם במהירות. סורים עולים קרוב מאד ותחסום אותם. הבחור עלה ולא הצליח וחסם. עלה ונתקל עם כל הכוח שלי. בלם עד כמה שהוא יכול. ונגמר בזה שהוא נפצע ונהרגו לו שמה מ"פ ומברה, והסורים למעשה שטפו, הוא חדל להיות ככוח. זה דבר אחד. השני - זה טנקים בודדים שכל פעם עלו - 188, עצרו אותם החברה ואמרו - תשמעו, הסורים עולים עלינו, הכניסו אותם שם, מ"פ שלי נהרג, איך שנכנס על ציר הנפט. איזה 4-5 טנקים. הם לא הגיעו בכלל הם לא ידעו מה קורה. אני ישר הגעתי. אצלי הצטברו בסביבות 26-25 טנקים באזור קרניטרה. וזהו וטנקים בודדים של 188 הכניסו כל פעם פנימה...

שאלה: ואיפה ה-4 הראשונים?

אורי: ה-4 הראשונים על ציר יהודיה בכלל סופחו שם ל-179, לשרט-מטאור שלהם.

שאלה: וזה קבלת אחרי המלחמה?

אורי: כן, תוך כדי,,, לקראת סוף המלחמה, הם הצליחו להגיע אלי חזרה, הם עצרו טנקים בודדים. חברה בלמו על נפח. אני - כל זה, לא ידעתי באותו זמן. והם בלמו... שכבתי עם מט"ק אחד בבית חולים, אז הוא ספר לי אז אמרו לי תעמוד פה ועמדתי עד 3 - איש אחד לא מגיע. זה ספור שחורג. אמרו ל-מט"ק - תעמוד על הגבעה, טנקים סורים באים.

משהו מ-188... חכה 3 שעות - בסוף איכשהו הצטרף אלי. התפנית הרצינות התחילה בצהרים.

אמר לי: עולים עלי, אני בנפח. מצב חמור, תעביר לנפח. אז מה שהיה טוב, תבוא מה שעשיתי אז - אני עם מרבית הכוח, הוא לי לנפח, ולא היתה לי התמונה. ולא רצייתי לשאול אותו מאיפה הם בדיוק באו, אז מה שעשיתי, זה לנוע על ציר רשת, לאורך הכביש. אני עם משה הראל. נעתי עם רוב הטנקים משה הראל היה פה... עמרס, ז"ל ונענו פה על ציר רשת, לאורך הכביש, אני עם משה הראל. נעתי עם רוב הטנקים משה הראל היה פה... עמרס ז"ל, ונענו פה על ציר רשת לאורך הסגול. התחלנו מפה לחתוך להגיע לנפח.

עכשיו: התחיל שהיה בטנקים לעזור ליאנוש ואחרי זה אמר - תהיה מוכן לנוע דרך להנה. כך שהגעתי לפה - ראיתי ש-62 נוסעים בשדרות על נפח, ועכשיו זה נודע לי אחרי זה... כוח שבלם עלה מכאן.

שאלה: מה זה "מכאן"?

אורי: ציר פלא וציר הנפט, מדרום לרמתנייה וסנידיאנה. עלה ונכנס פה רמתנייה וסנידיאנה לציר הנפט. זה נודע לי יותר מאוחר.

שאלה: כמה טנקים?

אורי: אני הגעתי לפה בסביבות 20 טנקים עם ה-20 טנקים נכנסנו קדימה; עמוס בך דנד נכנס פה והתחיל לדפוק טנקים מאחורנית, כאן, לכרון נפח. אני הייתי באמצע, באזור ציר קטקומבה. על ציר קטקומבה לכרון נפח. את משה הראל הכנסנו פנימה לבלום אותם על הסגול. הם באו מכאן לתפוס את העמדות ולבלום אותם העסק הזה הלך בסדר, אבל היה קרב מאד קשה. נהרגו פה, והורו לי פה הרבה טנקים. ממש היה קשה והצלחתי לייצב מצב - שהוא הצליח לבלום פה - ועמוס התחיל להתקדם פה. הצרה היא חשיפה, בנקודת, היש טנקים התחיל לירות לכל הכוונים. זה היה מצב... אני עומד פה עם מס"ח... אגב, מבחינת קשר זה היה מצויין... וזה בולס... ויש טנקים שלהם שמסתובבים, שנשארו לאט לאט התחלנו פה להתקדם... ואז נתתי פקודה, שיתחילו, ובמהירות ינוע דרך עין-זיון ודרך כביש הראשי, ציר יבשה, קדימה, והוא יגיע לנפח מהר. זה היה חסר לי נתון, עכשיו רפול בא להנה, אמר לי, נתקלתי פה בטנקים ואמרתי לו - זה לא יכול להיות. נסתבר ש-12 טנקים הצליחו להגיע, לעבר נפח ולשפר לעין-זיון והם היו פה. ואז רפול נתקל בהם פה. דפק 3 טנקים שאז היו עומדים שם. 62, הוא נפגע, ועוד כלי שלו נפגע. וטנק אחד שלו נשאר שלם. הוא הגיע עם 3. נודע לי - מה הולך פה, רפול לא אמר לי ברשת: הטנק הזה שנשאר, תפס פה עמדה, ואז הוא נפצע, ויש פה טנקים בודדים בשטח. הרבה, אני לא יודע כמה. נתתי לו פקודה, שיעמיד במקום, יתפס מידי פעם עמדה וירה כמה פגזים, שיחשבו שיש פה כח. כי לא רציתי שיביאו על יאנוש כוח מאחורנית, מכאן יחצו שעה לפני השניה, הצלחנו פה לבלום סופית, ופה להשליך את כל הטנקים שהיו באזור נפח, לגמור מה שהיה. ואז שגמרנו פה ושלחתי כוח טנקים לכרון, לא דרך הציר, מאחורנית, לדפוק טנקים שישנם פה. מאחורי תל-שיפורן תל-ינסוף, לעשות עקיפה ולהגיע ליבשה מאחורנית.

אני אבדתי פה מתוך ה-25 ואם נרסיף את הכח של שאסף ובלם בהתחלה, 35 טנקים. אבדתי כ-17, למעשה החטיבה הם דפקו 8 טנקים. ואז חבר גם הכוח הזה עם חשיכה קבלנו ידיעה שנפח משוחררת ואין פה אף טנק אני נמצא בבלימה על ציר קטקומבה, והצלחנו לגבש את החטיבה כמה שיכול, ומארגן בלימה על ציר פלא, קרוב מאד לנפח, לאורך סינדיאנה עמדה שלהם, ולצפות, ובאזור ציר הפנט באזור הכביש הראשי לגבי הקרב הראשון של נפח מה שעוד עשיתי, עם אור אחרון, עם חושך, שעתיים אחרי אור אחרון בקשתי מגוללני לחפש לי פצועים - פנינו אותם, במחצבה היו פצועים של החברה, פנינו את כל הפצועים, אחורנית, חזרה ומצצע שני - להכיר את כל הטנקים שהיום 189... שהתפזרו תוך כדי לחימה. שהם שלמים ובריאים, לאסוף כח חטיבתי שיוכל לארגן, לבלום פה לקראת הבוקר הצלחנו פה להגיע בלילה מס' 32 טנקים, אז נוצר ש-3-4 מ"פ טובים פצועים או הרוגים, 2 מג"דים פצועים וגושפריד ואז בניתי צות חדש של 3 כוחות, אחד זה מפקד שהיא עד היום מג"ד אצלנו, ואחד זה משה הראל. והשלישי זה אמנון שהיה סמג"ד של רפול. עם אור ראשון התארגנתי לבלימה ציר הנפט, ציר פלא, בציר קטקומבה. לחסום אותם פה, שלא ינועו על הציר הראשי.

עם אור ראשון - סינדיאנה היתה שלהם. הם עלו שטפו מכאן... כוח עם הסמג"ד אמנון, נהרג מיד בהתחלה, בסביבות שעה 0730 בבוקר, נכנסו מכאן מאזור סינדיאנה, ציר הכפס הגיעו לנפח מאחורנית וכוח אחד נכנס מאחורי הכוח של דני שעמד ע"י הר שיפורן. כל האגף הדרומי נשטף, ולא יכול לבלום פה. התחילו להכנס, בפריסה שלי - שדנרן חסם פה... ואמנון ז"ל חסם פה היתה גזרה פתוחה ביני וביני יאנוש פה. אז אני השארתי עתודה שלי - באזור עין זיון. אם יפרצו פה שנוכל לחסום. הודעתי לרפול שאני מוציא מיד את העתודה הוצאתי את העתודה. והוא עבד יפה מאד, נכנסנו לאגוף, מאחורי השטח מאחור נפח מכוון צפון. לכוון ציר פלא - סינדיאנה. במקביל הוספתי לו עוד כמה טנקים שלי. על ציר הנפט. והתחלנו לנקות את הסורים, דנרן, בהתחלה רץ אחורנית איתי יחד, ממש על הכביש, התחלנו להתקדם, לדחוף אחורנית החשוב בכל הענין הזה שהצלחנו להגיע עד שיפורן, ולכבוש את סינדיאנה, בסינדיאנה היו סאגיים, שמאלים, תותחי. באו להתארגנות בלילה קודם, תחמושת אלל בלילה, הצלחנו להגיע ליום הזה במצב הרבה יותר טוב, את עמדנו על קו סינדיאנה, בולם פה, ואפילו בצעתי תנועה וחזרתי חזרה. כי שיניתי אמר לי בבקר, תחזור נחסום את קטקומבה פה, בזה שהצלחנו לתקוף את סינדיאנה זה היה חשוב מאד. לקראת יום השני בלילה, המערך שלי היה - הר שיפורן - סינדיאנה, ציר הנפט. יש פה תל, שכחתי את השם שלו. על ציר הנפט ציר פלא בקטקומבה - אנחנו עוד הפעם חוסמים פה, והגענו ל-35 טנקים בלילה. ואבל היום הזה היה יום קשה מאד. חברה היו באמת נורא בכלל תפס את העמדות שלו, הכל היה בסדר. הצלחנו לגבש פה את החזית באזור של רמתניה. באזור הרכס, ירו עלינו טילים שהתחלנו להתקדם. בלילה הזה, נכנסנו לחנירון לילה, מתפלגים, מחמשים, הכל מוכן, בערך 35 כל החטיבה, מרחב רחב מאד לכל האורך, כשאני ממשיך לפקד מ-2 הזחל"מים שלי. יורד מציר קטקומבה לפלא. היום השלישי של המלחמה התחיל בזה שהסורים ניסו לפרוץ, להכנס ללא הצלחה. אנחנו יושבים, בולמים אותם טוב מאד.

הארטילריה - מה שהרגיז ביותר היה הארטילריה, ארטילריה (ראית שירדה עלינו כל הזמן, אבל הללימה פה החזיקה מעמד יפה, ולא הצליחו להתקרב, לטורחים קבועים נפגעו פי כמה טנקים, כמובן בארטילריה נגד טנקים, אבל הרגשתי ביום הזה שמערך עומד יציב, החברה התגבשו יותר,

בשעה 1100 לערך קבלתי הוראה ת.פ. דן. לנר שבא מכאן.

שאלה: יום שני?

אורי: יום שלישי, יום שלישי של המלחמה. יום שלישי בשבוע, יום שלישי של המלחמה שלי. אני התחלתי ביום ראשון, ביום שבת בלילה, יום שלישי בשבוע. בהתחלה - שאלתי מה המצב, אמר - בולם פה טוב מאד, הם מנסים לעלות ולא יכולים. הצעתי לו שכדאי בשלב זה שישאיר לעמדות האלה. יותר מאוחר עברתי חזרה לרפול. לא משנה. בסביבות 0130 אמר לי שהוא בולם ושאהיה מוכן לעלות על אזור רמתניה. סגול 365, מערך רציני מאד. בשעה ואז, פה, נפצע לי הסמג"ד היחיד שנשאר בחיים, נפצעו, בהתחלה חשבו שהוא ברח וחזר, ונשארתי בלי אף מג"ד.

שישה של עבודה שלי - אני בולם עם כוחות, מ"פ טוב, ו-10 טנקים, היר לי 4 כוחות חטיבתיים. ה-מ"פ שנשאר אצלי - הוספתי לו כמה טנקים שלי, והוא פקד על 10 טנקים, דנוק, ה-סמג"ד - על עוד 10 טנקים, ובסביבות 40 טנקים, בולמים, ככוחות חטיבתיים תחת הרשת שלי. החשיבות של ה-מח"ט היתה משמעותית. תאום בין הכוחות ועידוד בלכוד. מח"ט... בכל זאת - אנשי מילואים רובם, חברה טובים, באו מהבית, תוך 12 שעות מילה שקטה של מח"ט... זה היה חשוב. בגלל זה השארתי אותם ככוחות חטיבתיים. לא עשיתי מהם יותר טוב שיהיו לי 5 כוחות אבל שהיהו ברשת שלי, וזה עבד טוב טוב. היתה פקודה לכנס לשטח, לכבוש את רמתנייה, התכנון שלי: העמדתי את הכח של משה הראל, שכבר נפצע בבלימת כל הרכס באזור, לעמוד, כי פה ירו סאגרים בצורה נוראית. אז יריתי, וקבלתי, דרך אגב, מטוסים לרמתנייה, מטוסים לסינדיאנה, פרסתי 10 טנקים, שמבטיחים לי את האגף הזה. יתר הכוח הטנקים פרוס מציר הנפט על ציר פלא לכוון רמתנייה, בציר הנפט - ה-סמג"ד נפצע קשה. היה שם מ"מ צעיר אז ראיתי - שכל האגוף מציר הנפט שתכננתי לא ילך טוב, כי אין מי שיפקד. אז דרשתי אותו אלי, מה שבטוח - שבטוח ולשא ילך לאבוד. ונעתי, פרוס במרחב הזה, עולה על רמתנייה. ודנוך עושה פה את ההסתערות, איתי ביחד, על ה-זחל"מ יתר הכוחות קצת מאחורינו. זה היה כביש קשה מאד. אז התחיל להחשיך. והירי הארטילרי והטילים על הטנקים - היה נורא. החברה התחילו להעצר. מה שאני חששתי, זה חצי שעה לפני חשיכה, אם לא בקח את זה, אז לא ניקח את זה. במקביל, החברה רצו לעלות על חרשניה. כי זה, מי שמכיר את הרמה, מי ששולט על תל רמתנייה שולט על חרשניה וחוסם את הציר. ועם דחיפה ועדוד, והלחץ שלי - והזחל השני, והצלחנו עם אור אחרון להכנס. זה עלב לנו בהרבה נפגעים - אבל זה... נכנסו לפיתחה שלהם פה, תפסנו פה עמדות, התחלנו לדפוק את החברה שלהם שיורדים מפה. זה היה עם לילה. בקרבות היום השלישי, היה קשה, בולמים, יושבים על חניון לילה ברמתנייה - ציר הנפט. בולמים כאן - וחלק בולם בקטקומבה.

החטיבה - גדוד 13-14 טנקים, פה חלק כח על רמתנייה וחלק בציר הנפט. כאשר, אורי בראון עשה זכות גדולה, ששי, עכשיו מג"ד אצלי, הכין 10 טנקים, היה שייך ל-179 וזה אמר - סע לאורי. יש לך שם מה לעשות. כמו שהגעתי לרמתנייה, למעשה - אני רואה עוד 10 טנקים מגיעים, 10 שוטים קלים שהיו לנו הרבה נפגעים, הצלחנו בלילה להגיע ל-40 טנקים.

שאלה: המועד הזה, שהגיעו אלינו עוד 10 טנקים הם באו - כבר מצויידיים תאום כוונות?

אורי: כן, מאה אחוז, תראה למעשה אחרי הלילה הראשון. ביום השני החברה כבר תאמו כוונות, טנקים, כל אחד דאג לדברים האלה, תוך כדי המלחמה היה בסדר.

הגיע עם 10 טנקים הצלחתי פה, בלילה ה-3 של המלחמה, הרוגים טוטלית לא עוסקים בפסיכולוגיה, אבל אתה מח"ט, אתה מאבד אנשים אנשים לא חוזרים לא חוזרים, לא היה לי אף מ"פ מהותיקים שלי. נשאר 2 באזור. אבל המצב היה טוב, עמדנו ברמתנייה,

הר-שיפורן, ציר הנפט, בולמים. חניוני לילה, והגעתי פה - היו לי קרוב ל-45 טנקים כמובן ה-סמח"ט עמדו בעמדה - עד 12 בלילה היו מחומשים אכולים. כל מקום על הציר הגיעו בלילה. חוליות... תקנו חבלות. כאשר - עם אור ראשון הפקודה שלי היתה לכבוש באזור עירן ששא, האזור שבו ירו את הסאגרים, ותפס עמדות, ולחפות על משה בריך; שנכנס ישיר על השיפורן. אבדתי כוח של דן, על דמתנייה, נעבר פרוסים. לא ראינו אותו, זה היה אור ראשון, לא ראינו טוב. איך שהגענו פתחו עלינו אש טילים, ו-ר.פי.גי. בצורה נוראית. פה לא היתה לי ברירה. נתתי פקודה - לפתוח כולם אש מקלעים, והסתערו יפה - 4-5 טנקים נפגעו מטילים ר.פי.גי אבל...

שאלה: הם היו בתוך החורשות המיוערות?

אורי: כן. בשרשרת עד הכביש. פתאום צצים לך חברה בכמויות עצומות. נתנו אש מקלעים טובה מאד, פגזים ואחד שלנו נהרג פה בטעות. הצלחנו עד 10 בבוקר ליישר את האזור עד הכביש. לבכוש אותו ולחפות על משה בריך שנכנס ויישר את העסק הזה. עכשיו - הכח הזה, בעייה של הפיקוד, ראה את הבריחה מחושבנייה, ופתח עליהם באש. אחרי זה אמרו לי להפסקי את האש. אמרתי - זה לא כוחותינו אמרו לי - זה כוחותינו. אחרי זה הסתבר שהיתה עם אוב⁶ 146 איזושהיא בעיה. אז יכלו להכנס ולרדוף אחריהם עד שרויה, ספור של ציר טרויה, והיה פה, מה שיכול לקרות במלחמה - בין 146 ופקוד האוגדה שלנו - היה נדמה להם ש-146 כבר פה והפסיק לנו את האש. היה רעיון שאני אחדור פנימה ואפרוץ - והתחלתי לנוע, להכנס בסוף זה בוטל. כבר באתי עם הטנקים קדימה, אמרו לי לעצור, ואחרי זה נכנס בציר... זה לבבי הבלימה. מבחינת הבלימה - אף על פי שנפגעו טנקים, מטורחים גדולים או קטנים, בנפח שטפו, אבל רובם נפגעו מטורחים קרובים.

שאלה: היה לך מגעים בלילה, בגזרתך?

אורי: בלילה, היה לי פעמיים בקטקומבה היה לי תנועה שניסו לעבור. שמתי קצת תאורה. שני ט-62 עברו דרכי, וירינו עלינו, אז הם הסתובבו ולפנות בוקר מצאנו אותם ודפקנו אותם. כן, באותו לילה האור רק הדאיג... נוסעים בלילה, אורות, אז נתנו פגזים. חוץ 2 הטנקים שחדרו ממש פנימה ודפקנו אותם, לא היו ממש... חוץ מזה, לא היו חדירות של כוחות רציניים.

שאלה: היום בחטיבה יש לק א.א.?

אורי: פשוט לא יכול לירות בא.א. כי הוא לא בנוי לזה. זו הבעייה העיקרית. זה שיש לי שפנפן יש לי, יש לי אמצעי חדש שחלקו אותו, פרי טלסקופ.

שאלה: אתה יכול לירות - אבל אתה לא יכול לדאות?

אורי:

אין לי על מה לכרוך, אני לא יכול להאיר עליהם. היום יש שיטה עם התאורה. אם אני יורה תאורה אז אני יכול להפגע ב-א.א.. אם אני לוקח 3-4 פצצות שם אותם על 0, והן מתפוצצות על הארץ, זה בכלל מסדר אותם. וזו השיטה היום. תרגלנו את זה. וחברה ירו.

אין שום סיבה ש-4 אנשי צוות יעבדו בח"א, ויחכו שיגיעו עוד 10 חברה 10 אפסנאים, מחכים, צריך לקנות רשת מוניות - רק לאנשי צוות. אנשים אחרים - שיגיעו ב שעות אחרי זה... זה לא נוגע.

עודת אלימ אורי אור - מחיט 679

מחנה יפוח

מחנה יפוח

אורי: הודעה לגיוס קבלתי ב-1030.

שאלה: איפה החטיבה יושבת?

אורי: החטיבה יושבת ב"מחנה יפוח", ובדיוק שבוע לפני זה אני גשתי להעביר את המחסנים ממנסרה למחנה יפוח. המחנה מבחינת הכנה לגיוס - במצב גרוע ביותר, אין חשמל בכלל, בשום מקום במחנה. הסכנות לא היו גמורות. כל המחנה הזה חפור וחשוך. מחנה חוש, קצת דרומה מפילדן, כשיורדים מצפת ראיתי את הבניינים החדשים, קצת דרומה.

המחנה הזה, כל חוטר החשמל, המחפורות, החטיבה היתה בהכנות כבר, 8 טנקים שלחתי להחליף "ששט קל". 102 טנקים היו במצב טוב, 10 טנקים, 18 טנקים הלכו להחלפה ל"ששט קל", עוד 10 כבר הורדנו להם את הדלת והיו צריכים ללכת להחלפה. למחרת, נשק וציוד של גדוד שלם הורדנו לבקעת הירדן לחטמוקת חי"ר, היו צריכים להוריד.

זה זה היה המצב לפני הגיוס הצוות הסדיר כולו היה, קציני שליחות היה בתהליך החלפה, אז היו 2 קציני שליחות, אז עד שהתחיל הגיוס - אז שמתי במרכז גיוס ואחד היה אצלי. וזה די עזר, עכשיו ב-1030 - הגיעה פקודת הגיוס, התחיל הנוהל הרגיל: מי שיכול לחפור בטלפון את כל סוללות המיקוד וחפסנו רובם, המפקדי ה-מ"מים, מ"דים היו עד שעה 1. אבל זה הדבה לא נחן, זה היה טוב שהם היו. רשת הגיוס התחילה לעבוד, אוטובוסים לא הגיעו בזמן, ברזק שלם של אוטובוסים בחיפה והיו אוטובוסים שלא עמדו אפילו ב"ק" יום, 3,4 שעות ללא הגיעו אוטובוסים. מצו מוסך - ע. כל ה-יר"מ שהיה צריך להגיע עם הנהגים ולא הגיע בזמן אז היה צריך ל את הנהגים - הם לא הגיעו. מה שאנחנו הספקנו לעשות עד שהגיעו המילואים, זה למ את הטנקים שהיו ריקים מדלק, למלא אותם דלק, ואת כל הציוד לחלק על הטנקים. התחמושת לא הגיעה. התחמושת הראשונה התחילה להגיע ב-11 בלילה. אנחנו שומעים נעשה ברשת. הגיעה חחמושת כבדה, בהתחלה 3. ב-1 בלילה הוצאנו 4 טנקים ראשונים ליד ציר יהודיה, יצאו בלי חחמושת קלה. 672, הספקנו איכשהוא לחת להם חחמושת. חחמושת לא הגיעה, עכשיו טנקים אחרים יצאו גם כן בלי חחמושת אבל זה כבר התרו מזה - כל מי שהגיע שמנו אותו על טנק. אמרנו לו "זרוז". חחמושת התחילה להכנס היה שם חושך, בקיצוד היה מצב שבו חברה שהיו שם והיתה להם חחמושת קשה, חברה הורידו, התחילו לחלק. אז חלק מהטנקים, עד שהורידו - הם נסעו. ואז חלק לא נ

בקיצוד, איך שלא יהיה: ב-1 בלילה, יצאו 31 טנקים ובשעה 5-4.5 איתי. למעשה... זה המצב עד הבניסה למלחמה. אנחנו נסענו עד גשר בנות יעקב, למשוך את החטיבה על הציר קדימה, לנוע, ואז התקשרו ברשת ויגידו לאן להכנס. הקטע הזה של ההצטיידות והזרוד. נשק, חחמושת, נשק היה חסר, מסקפות היה חסו ששלחנו מבקעת הירדן להביאאותו חזרה. למעשה, הצליחו להגיע אלינו במביבות כל המחסנים, אמרתי, הכל חשוך. אין אור בכלל. כמה מקלעים חסרים. זה היה י בפיקוד? בצבא חסרים מקלעים. היה חסר כמה זכרים. כל נושא והימוש היה חמו

[1]

שאלה: הטגל של החטיבה הכיר את הגזרה? הכח מעורב.

אורי: הטגל, זה היה... התפקיד של החטיבה זה בלימה שאנחנו אחראים, ה-חמ"ק בחל-פא"ס, תוכנית "סלע", שאנחנו מתארגנים - גודר אחד במוצבים הקדמיים ו-2 גודרים בעתודה. הקצינים - עד רמת מ"מ, מילואים, עשו סיוד על זרימה. ועם ה-מח"ט הקודם, הספקנו. אצלי, בקרב, היו פתוח בעיות, כי ל כל הזכרה שלי היו אצלי בסדיר, היו פה ברמה, לי לא היו בעיות ואני, גם אישית, מכיר טוב את זרימה. הייתי ק. אג"פ. היו לנו מפות, ברמתנייה, חיים את הגזרה, היו מספר קצינים שלא הכירו טוב. הם עשו, נדמה לי, סיוד אחד או שניים, ברמתנייה. להביר את עמדת "סלע", בסוף זה הדי לא התבצע לפי התוכנית. עלו בכלל מגשר בנות יעקב, לא מציר יהודייה, אבל סיוד, היה סיוד בגזרה. עד רמת מ"מ, אנחנו תכננתי בחצי אוקטובר, לאסוף את כולם לודאות את המחשבים החדשים, איך ארגנו, כמה... רציני לעשות כנס מ"מים. כמובן שזה לא יצא. זה מבחינת חכמית. סיודים, הצטיידות, - ויכול היה להיות הרבה יותר טוב... עכשיו, יש נושא "שוט מטר" זה טוב. חוץ מזה - יש מערכת של זרימה, אז זה, ספירתי שחפר נוקר, שחפר ועוד פעם, זה היה מערכת שזה רשם לא בסדר. החתלנו לנסוע. אז חסר דלק והתחילו ללכת קלצ'ים. בחודש וחצי האחרון לא עשו נסוי דרך כי הטנקים היו סגורים. בתעלות והיו צריבים לגמור בעוד שבוע ולעשות נסוי דרך (ודג) לכל החטיבה. לא עשו נסוי דרך לחודש וחצי האחרון, כי

אמון על המוצב, הייתי מס' של שוט מטר והיה מג"ד שוט מטר, לפני ששת הימים, נסענו היו סודקים את האזור יום ויום. אז יום יום היו חבלות היו מתקנים. במלחמה - היה איכשהוא, אני בכלל לא מאמין שאפשר להוציא שוט נטר נעו מטר כשכל המערכת של צה"ל בנויה בכלל על 24 שעות להוציא אותם אחרי 12 שעות למלחמה.

אנ אנשי צוותים התחילו להגיע במבינות לעבש. משחר כזה. ב-1 בלילה יצאו צוותים קדימה אי אפשר לדעת לעבוד עם שוט נטר בתנאים כאלה, אני לא מדבר על כוונות שלא אפשר תחמושת.

בכל ההצטיידות והשוט נטר התחילו חקלות. היום עובדים עליהם זרימה, אז היום אני צריך לנסוע 35 שנה זה לא יעזור. לא היה גם אור בטכנות הזכרה הדליקו את הפרוצקטורים בשביל הטנק. שרוב טהירות וזיורד. חלק שכת להגיע פנוע שכת להגיד את הנזק. רוצה לאשר את המעולה מסתיימת. האנשים הוציאו נשמתם היה חסר ציוד, מסקמות חסר כלי נשק, דברים כאלה. זה לגבי ההצטיידות הכניסה. זה ראש שיק אחד.

מורכבים ללכת עם הצבא ואני חושב שהוא ילך ביום, אם אנחנו רוצים שהמילואים יהיו מוכנים תוך 15 שעות למלחמה, צריך לשלם.

אני הייתי למשל בסיוד אחרי זה. ב-200 חודש וחצי לא יכולתי לעבוד בציר יכי לא היו אנשים. לא היה לי אף איש צוות טנק סדיר לתחזוקה הגדוד, עכשיו, בונקרים צריכים להיות מול הטכנות מספיק לבלבל את המוח לאנשים.

הודאות בטחון, ישימו ברזק מול סככה עם עוד חצי מטר בטון. זה הכל, אם כל קיבוץ יש לו 10 מזלגות כאלה אז שיהיו שניים בטרך, בחטיבה משוריינת וברזק מול כל סככה ואז איש צורת בא הא רוצה את התמושה זה ליד הטנק. הביא טירונים לעזרה, דרך אגב, הוציאו אותם אמילו מהסדיר, טירון לא יכול להכנס לטנק הוא לא מספיק מאומן, אבל אם איש צורת טנק בא לחיורוד מונח באיגזים על הטנק שזה היה.

לחטיבה היו 3 ארגזי טלסקופים משלה, זה כדאי 70%, אבל צריך לעשות תצום כוונות, אז לא היה תאום כוונות הכי מדויק. פעם בחודש מוציאים, עושים תאום כוונות, והטנק ועמוד ככה בסככה. אני יודע שזה בעיות של אחזקת זורד וזה מסובך וכל זה. אבל זה צריך לשלם את רוצים להיות מוכנים למלחמה. ב-15 שעות ב-24 שעות לא הוכיח את עצמו אז אם זה"ל מדבר היום על 15 שעות, עד כמה שידבר, אני אומר שגם ב-24 שעות צריך לשנות את השיטה. כי 24 שעות היינו עומדים, בדתק היינו עומדים. יצאו אחרי 12 שעות אבל הם יצאו בלי זה ובלי זה ובלי זה.

צריך לעשות פסי רכבה מרחבת התמושה עד לסככות אני לא רוצה להיות קטור לרכב יר"מ אין לי רכב אין לי נהגים. אז רחבת התמושה זה 2 ק"מ מתוך שלי אז שיהיה פס קטן של רכבת כמה זה עולה? ואז עם קרונות קטנות זה בירידה, אפשר להביא תמושה ישר לטנקים אפשר לחשוב על זה זה לא מסובך כלכך.

4 טנקים שלחנו בציד יהודיה לחשב. הם היו ת.ס. 188, עלו, נתקלו באויב... בסוף ראו שדאר, מה היה לי ריכות עם... אני זוכר. אמר למה לך לצאת עם 13 טנקים, 16 אמר שתפזר את כולם - אני נשארתי עם חטיבה אני מכיר איך זה קורה. אני אמר את הטור. והאטון אחרי טכולם יגיעו אלי וזה מה שהיה.

אני עליתי עם 16 הטנקים הראשונים, הגיע אחרי ל-20 של המלרבה הראשונה שקבלתי היא עיי קרניסדה. קבלתי הודאה לנדע ולבלום מה. באזור של 107, עד... 109. לחסום: אני רוצה להגיד לך, שאני, לא הייתה לי ברירה... קבלתי הודאה - התקדם במסגרת. לקרניסדה במרחב גדודי בקטר - המטור היה פתוח על 188 עד הגענו עד . בשקט בשלוחה, עד ובלי שום בעיות, ודפקנו שמה טנקים ועד הצארים בשקט ובשלוחה, חוץ מתקלות טכניות עם הטנקים.

שאלה: מורחה מעין זירן? או כבר יורד בפברוי קרניסדה?

אורי: בפברוי קרניסדה. אני בעצמי נסעתי על ציר רשת בלי בעיות בכלל. כלמנו שמה.

שאלה: באיזה שעה הגעתי לשם?

אורי: בסביבות 0530 בבוקר... הגענו לשם. אני חושב, שהגענו ב-0630. אני ב-0500 יצאתי. בסביבות 0430 יצאתי מנוך... .

שאלה: יום א'... ?

אורי: בסביבות 4 יצאתי מיפתח. והגענו לשמה ב-6-7. ב-5 בברוקר זה לא יכול להיות, אני רואה עכשיו.

בסביבות 7-6 הייתי שם. זה היה הקבוצה ה-2 שיצאה. זה היה מאד מאוחר. באמצע עצרו, ועשינו מאד כוונות על איזה בית. איכשהו נכנסנו. היחא אדטילריה, ומגענו שם עד הצהריים. ופה - זה נודע לי יותר מאוחר, עלה כוח שלי, עוד 11 טנקים, קצת יותר מאוחר, כשאני הגעתי לקוניסדה. הוא התחיל לטפס לגשר בנות יעקב. אז נעצר שם ופול, מפקד האוגדה ואמר לי תכנס במחירות לאזורי המחצבה, ציר פלג, הם עולים על גפוז. מציד קסקרמכה. (מראה על המפה את האזור). אמר לו תעלה שם במחירות. סודים עולים קרוב מאד ותחסום אותם. הבחור עלה ולא הצליח וחטם. עלה ונחקל עם כל הכוח שלי. בלם עד כמה שהוא יכול. ונגמר בזה שהוא נמצע ונהרג לו שמה מ"ם וצברה, והסודים למעשה שטפו, הוא חדל להיות ככוח. זה דבר אחד. השני - זה טנקים בודדים שכל פעם עלו - 188, עזרו אותם וחברה ואמר - השמרו, הסודים עולים עלינו, הכניסו אותם שם, מ"ם שלי נהרג, איך שנכנס עלאציר הנפט. איזה 4-5 טנקים. הם לא הגיעו בכלל והם לא ידעו מה קורה. אני ישר הגעתי. אצלי הצטברו בסביבות 25-26 טנקים באזור קוניסדה. וזהו רטנקים בודדים של 188 הכניסו כל פעם פנימה...

שאלה: ואיפה ה-4 הראשונים?

אורי: ה-4 הראשונים על ציר יהודיה בכלל מופשו שם ל-1798, לטרם-מטאר שלהם.

שאלה: וזה קבלת אחרי המלחמה?

אורי: כן, חוד כדי... לקראת סוף המלחמה, הם הצליחו להגיע אלי חזרה, הם עצרו בודדים. חברה בלמו על גפוז. אני - כל זה, לא ידעתי באותו זמן. והם בלמו שכבתי עם מטיק אחד בבית חולים, אז הוא סגר לי אז אמרו לי תעמוד פה ועמדתי עד 3 - איש אחד לא מגיע. זה סגור שחורג. אמרו ל-מטיק - תעמוד על הגבעה, טנקים סודים באים.

משהו מ-188.... חכה 3 שעות - בסוף איכשהו הצטרף אלי. התפנתה ויצא התחילה צבאותים.

אמר לי: עולים עלי, אני בנפח. מצב חמור, תעביר לנפח. אז מה שהיה טוב, תבוא מה שעשיתי אז - אני עם מדינת הכוח, הוא לי לנפח, ולא הייתה לי התפנתה. ולא רציתי לשאול אותו מאיפה הם בדיוק באו, אז מה שעשיתי, זה לנוע על ציר רשת, לאחד הכביש. אני עם משה וראל. נעתי עם רוב הטנקים משה וראל חיה פה... עמרט, ז"ל ונע פה על ציר רשת, לאחיד הכביש, אני עם משה וראל. נעתי עם רוב הטנקים משה וראל הי פה... עמרט ז"ל, ונענו פה על ציר רשת לאורך הטגול. התחלנו מפה לחתוך להגיע לנו

עכשיו: התחיל
תהיה מוכן לנוע דרך
על גפוז, ועכשיו זה נודע לי אחרי זה. ... כוח שבלם עלה מכאן.
שהיה בטנקים לעזור ליאנרש ואחרי זה אמר -
להגה. כך שהגעתי לפה - ראיתי מ-62 נוסעם בשדר

שאלה: מה זה "מכאן"?

אורי: ציר פלא וציר הנפט, מדרום לדמתנייה וסנידיאנה. עלה ונכנס פה - רמתנייה וסנידיאנה לציר הנפט. זה נודע לי יותר מאוחר.

שאלה: כמה סנקים?

אורי: אני הגעתי לפה - בסביבות 20 סנקים עם ה-20 סנקים נכנסנו קדימה; עמס בך דוד נכנס פה והתחיל לדפוק סנקים מאחורנית, כאן, לכורן נפת. אני הייתי באמצע, באזור ציר קסקומבה. על ציר קסקומבה לכורן נפת. את משה הראל הכנסנו פנימה לבלום אותם על הסגול. הם באו מכאן לתפוס את העמדות ולבלום אותם העסק הזה הלך בסדר, אבל היה קרב מאד קשה. נהרגו פה, והורו לי פה היכה סנקים. ממש היה קשה והצלחתי לייצב מצב - שהוא הצליח לבלום פה - ועמס התחיל להתקדם מה. הצרה היא חשיפה, בנקודת, היס סנקים התחיל לירות לכל הכורנים. זה היה מצב... אני עומד פה עם מסיח... אגב, מבחינת קשר זה היה מצויין... וזה בולט... ויש סנקים שלהם שמטורבנים, שנשארו לאט לאט התחלנו פה להתקדם... ואז נתתי מקודה, שיחחילו, וכמהירות ינוע דרך עין-זיון ודרך כביש הראשי, ציר יבשה, קדימה, והוא יגיע לנפת פה. זה היה חסר לי נתון, עכשיון ידפול בא להנה, אמר לי, נתקלתי פה בסנקים ואמרתי לו - זה לא יכול להיות. נסתבר ש-12 סנקים הצליחו להגיע, לעבר נפת ולשאר לעין-זיון והם היו פה. ואז רפול נתקל בהם פה. דמק 3 סנקים שאז היו עומדים שם. ט-62, הוא נפגע, ועוד כלי שלו נפגע. וטנק אחד שלו נשאר שלם. הוא הגיע עם 3. נודע לי - מה הולך פה, רפול לא אמר לי ברשח: הטנק הזה שנשאר, תפס פה עמדה, ואז הוא נפצע, ויש פה סנקים בודדים בשטח. היכה, אני לא יודע כמה. נתתי לו מקודה, שיעמיד במקום, יתפס מידי פעם עמדה וירה כמה מגזים, שיחשבו שיש פה כח. כי לא רציתי שיביאו על יאנוש כוח מאחורנית, מכאן יחצו שעה לפני השניה, הצלחנו פה לבלום סופית, ופה להשליך את כל הסנקים שהיו באזור נפת, לגמור מה שהיה. ואז שבנו פה ושלחתי כוח סנקים לכורן, לא דרך הציר, מאחורנית, לדפוק סנקים שישנם פה. מאחורי תל-שיפורן תל-ינסוף, לעשות עקיפה ולהגיע ליבשה מאחורנית.

אני אבדתי פה מתוך ה-25 ואם נרטיף את הכח של שאסף ובלם בהתחלה, 35 סנקים. אבדתי כ-17, למעשה כחטיבה הם דמקו 8 סנקים. ואז חבר גם הכוח הזה עם חשיכה קבלנו ידיעה שנפת משוחררת ואין מה אף טנק אני נמצא בבלימה על ציר קסקומבה, והצלחנו לגבש את החטיבה כמה שיכול, ומארגן בלימה על ציר פלא, קרוב מאד לנפת, לאורך סנידיאנה עמדה שלהם, ולצמות, ובאזור ציר הנפט באזור הכביש הראשי לגבי הקרב הראשון של נפת מה שעוד עשיתי, עם אור אחורן, עם חושך, שעתיים אחרי אור אחורן בקשתי מגוללני לתפס לי מצועים - פנינו אותם, במחצבה היו מצועים של החברה, פנינו את כל המצועים, אחורנית, תזרה ומצצע שני - להכיר את כל הסנקים שהיום 188... שהתפזרו חוץ כדי לחימה. שהם שלמים ובריאים, לאטוף כח חטיבתי שיוכל לארגן, לבלום פה לקראת הבוקר הצלחנו פה להגיע בלילה מס' 32 סנקים, אז נוצד ש-3-4 מ"ט טובים מצועים או היובים, 2 מג"דים מצועים וגושפריד ואז בניתי צות חדש של 3 כוחות, אחד זה ממקד שהוא עד היום מג"ד אצלנו, ואחד זה משה הראל. והשלישי זה אמנורן שהיה סמג"ד של רפול. עם אור ראשון התארגנתי לבלימה ציר הנפט, ציר פלא, בציר קסקומבה. לחסום אותם פה, שלא ינעו על הציר הראשי.

עם אור ראשון - סינדיאנה היתה שלהם. הם עלו שטפו מכאן... כוח עם
ה-ספג"ד אמנון, נהג מיד בהתחלה, בסביבות שעה 0730 בבוקר, נכנסו מכאן מאזור
סינדיאנה, ציר הנפט הגיעו לנפת מאחורנית וכוח אחד נכנס מאחורי הכוח של דני
שעמד ע"י דני שיפון. כל האגף הדירומי נשטף, ולא יכול לבלום פה. התחילו להכנס,
בפריסה שלי - שדגוק חסם פה... ואמנון ז"ל חסם פה היתה גזרה פתחה ביני וביני
יאנוש פה. אז אני השארתי עתודה שלי - באזור עין זיון. אם יפדצו פה שנוכל לחסום.
הודעתי לדפול שאני מוציא מיד את העתודה הוצאתי את העתודה. והוא עבד יפה מאד,
נכנסנו לאגוף, מאחורי השטח מאחור נפת מכורן צפון. לכורן ציר פלא - סינדיאנה.
במקביל הוסמתי לו עוד כמה סנקים שלי. על ציר הנפט. והתחלנו לנקות את הסודים,
דנוק, בהתחלה רץ אחורנית איתי יחד, פמט על הכביש, התחלנו להתקדם, לדחוף אחורנית
החשוב בכל הענין הזה שהצלחנו להגיע עד שיפון, ולכבוש את סינדיאנה, בסינדיאנה
היו טאגרים, שפאלים, תוחתי . באו להתארגנות בלילה קודם, תחמושת אלל בלילה,
הצלחנו להגיע ליום הזה במצב דיבה יותר טוב, את עמדנו על קו סינדיאנה, בולם פה,
ואפילו בצעתי אנועה וחזרתי חזרה. בי שיניתי אמר לי בבקר, תחזור נחסום את קטקומבה
פה, בזה שהצלחנו לתקוף את סינדיאנה זה היה חשוב מאד. לקראת יום השני בלילה,
המערך שלי היה - דני שיפון - סינדיאנה, ציר הנפט. יש פה חל, שכחתי את השם שלו.
על ציר הנפט ציר פלא בקטקומבה - אנחנו עוד הפעם חוסמים פה, והגענו ל-35 סנקים
בלילה. ואבל היום הזה היה יום קשה מאד. חברה היו באמת נורא
בכלל
חפס את העמדות שלו, הכל היה בסדר. הצלחנו לגבש פה את החזית באזור של רמתניה.
באזור הדכס, ירו עלינו טילים שהתחלנו להתקדם. בלילה הזה, נכנסנו לחניון לילה,
מחפגים, מחמשים, הכל מוכן, בערך 35 כל החטיבה, שרוב רחב מאד לכל האורך, כשאני
ממשיך למקד מ-2 החל"מים שלי. יורד מציר קטקומבה לפלא. היום השלישי של המלחמה
התחיל בזה שהסודים ניסו לפרוץ, להכנס ללא הצלחה. אנחנו יושבים, בולמים אותם טוב
מאד.

הארטילריה - מה שודג"ז ביותר היה הארטילריה, ארטילריה (ראית שירדה
עלינו כל הזמן, אבל הצליחה פה החזיקה מעמד יפה, ולא הצליחו להתקרב, לטורחים
קבועים נפגעו מי כמה סנקים, כמובן בארטילריה נגד סנקים, אבל הדגשתי ביום הזה
שמערך עומד יציב, החברה התגבשו יותר,

בשעה 1100 לערך קבלתי הודאה ת.פ. דן לנו שבא מכאן .

שאלה: יום שני?

אורי: יום שלישי, יום שלישי של המלחמה. יום שלישי בשבוע, יום שלישי של המלחמה
שלי. אני התחלתי ביום ראשון, ביום שבת בלילה, יום שלישי בשבוע. בהתחלה -
שאלתי מה המצב, אמר - בולם פה טוב מאד, הם מנסים לעלות ולא יכולים. הצעתי לו שכדאי
בשלב זה שישאיר לעמדות האלה. יותר צאוחר עברתי חזרה לדפול . לא משנה. בסביבות 0130
אמר לי שהוא בולם ושאהיה מוכן לעלות על אזור רמתנייה. סגול 365, מערך רציני מאד.
בשעה ואז, פה, נפצע לי ה-מג"ד הוותיד שנשאר בחיים, נפצעו, בהתחלה השכו שהוא
ברח וחזר, ונשאיתי בלי אף מג"ד.

שישה של כבודה שלי - אני בולם עם כוחות, מ"מ טוב, 1041 טנקים, היורלי 4 כוחות חטיבתיים. ה-מ"מ שנשאר אצלי - הוסמתי לו כמה טנקים שלי, והוא מקד על 10 טנקים, דנוק, ה-טמג"ד - על עוד 10 טנקים, ובמביבות 40 טנקים, בולמים, ככוחות חטיבתיים תחת הדישה שלי. והשיבות של ה-מח"ט היחה משמעותית. תאום בין הכוחות ועידוד בלכוד. מח"ט... בכל זאת - אנשי מילואים רובם, חברה טובים, כאו מהכית, תוך 12 שעות מילה שקטה של מח"ט... זה היה חשוב. בגלל זה השארתי אותם בכוחות חטיבתיים. לא עשייתי מהם. יותר טוב שיהיו לי 5 כוחות אבל שיהיו ברשת שלי, וזה עבד טוב טוב. היחה מקודה למכנס לשטח, לכבוש את רמתנייה, התכנון שלי: העמדת את הכח של משה ודאל, שכבר נמצע בבלימת כל זדכס באזור, לעמוד, כי פה ירו טאגרים בצודה נודאית. אז יריחי, וקבלתי, דרך אגב, מטוסים לרמתנייה, מטוסים לסינדיאנה, פרסתי 10 טנקים, שמבטיחים לי את האגף הזה. יותר הכוח הטנקים שרוס מציר הנמט על ציר פלא לכרון רמתנייה, בציר הנמט - ה-טמג"ד נמצע קשה. היה שט מ"מ צעיר אז ראיתי - שכל האגוף מציר הנמט שתכננתי לא ילך טוב, כי אין מי שיפקד. אז דרשתי אותו אלי, מה שבתוח - שבטוח ולשא ילך לאבוד. ונעתי, שרוס במרחב הזה, עולה על רמתנייה. ודנוך עושה פה את ההסתערות, איתי ביחד, על ה-זחלים יותר הכוחות קצת מאחורינו. זה היה כביש קשה מאד. אז התחיל להחשיך. והירי הארטילרי והטילים על הטנקים - היה נורא. החברה התחילו להעצר. מה שאני חוששתי, זה חצי שעה לפני השיכה, אם לא נקח את זה, אז לא ניקח את זה. במקביל, החברה רצו לעלות על חושנייה. כי זה, מי שמכיר את זדמה, מי ששולט על חל רמתנייה שולט על חושנייה וחוסם את הציר. ועם דחיפה ועדוד, והאחז שלי - והזחל השני, והצלחנו עם אור אחרון להכנס. זה עלם לנו בודכה נפגעים - אבל זה... נכנסו לפיתחה שלהם פה, תפסנו מה עמדות, התחלנו לדפוק את החברה שלהם שיוודים מפה. זה היה עם לילה. בקרבות היום השלישי, היה קשה, בולמים, יושבים על חניון לילה ברמתנייה - ציר הנמט. בולמים כאן - וחלק בולם בקסקומכה.

החטיבה - גדוד 13-14 טנקים, פה חלק כח על רמתנייה וחלק בציר הנמט. כאשר, ארדי כראוך עשה זכות גדולה, ששי, עכשיו מג"ד אצלי, הכין 10 טנקים, היה שייך ל-179 וזה אמר - סע לאורי. יש לך שט מה לעשות. כמו שהגעתי לרמתנייה, למעשה - אנשא רואה עוד 10 טנקים מגיעים, 10 שרטים קלים שהיו לנו הדיבה נפגעים, הצלחנו בלילה להגיע ל-40 טנקים.

שאלה:

המועד הזה, שהגיעו אלינו עוד 10 טנקים הם באו - כבר מצויידיים תאום כוונות?

אורי:

כן, מאה אחוז, ודיאה למעשה אחרי הלילה הראשון. ביום השני החברה כבר תאמו כוונות, טנקים, כל אחד דאג לדברים האלה, תוך כדי המלחמה היה בסדר.

הגיע עם 10 טנקים הצלחתי מה, בלילה ה-3 של המלחמה, הירוגים טוטלית לא עוסקים בפסיכולוגיה, אבל אתה מח"ט, אתה מאבד אנשים אנשים לא חוזרים לא חוזרים, לא היה לי אף מ"מ מהותיקים שלי. נשאר 2 באזור. אבל המצב היה טוב, עמדנו ברמתנייה,

הד-שיפורן, ציר הנמט, בולמים. חניוני לילה, והגעתי פה - היו לי קרוב ל-45 טנקים כמובן ה-סמח"ט עמדו בעמדה - עד 12 בלילה הפד מחומשים אכולים. כל מקום על הציר הגיעו בלילה. חוליות... תקנו חבלות. כאשר - עם אוד ראשון המקודה שלי היחה לכבוש באזור עירן ששא, האזור שבו ירו את הסאגרים, ותפס עמדה, ולחמות על משה ברין; שנכנס ישיר על השיפורן. אבדתי כוח של דן, על המזנייה, באנו פרוטים. לא ראינו אותו, זה היה אוד ראשון, לא ראינו טוב. איך שהגענו פתחו עלינו אש טילים, ו-ר.פי.גי. בצורה נוראית. פה לא היחה לי ברירה. נחתי מקודה - לפתוח כולם אש מקלעים, והסתערו יפה - 4-5 טנקים נפגעו מטילים ר.פי.גי אבל...

שאלה: הם היו בתוך החודשות המיוערות?

אודי: כן. בשודרה עד הכביש. פתאום צצים לך חברה בכמויות עצומות. נתנו אש מקלעים טובה מאד, פגזים ואחד שלנו נהרג פה בטעות. הצלחנו עד 10 בבוקר ליישר את האזור עד הכביש. לכבוש אותו ולחמות על משה ברין שנכנס ויישר את העסק הזה. עכשיו - הכח הזה, בעייה של הפיקוד, ראה את הבריחה מחושנייה, ופתח עליהם באש. אחרי זה אמרו לי להפסקי את האש. אשתי - זה לא כוחותינו אמרו לי - זה כוחותינו. אחרי זה הסתבר שהיחה עם אוב' 146 איזושהיא בעיה. אז יכלו להכנס ולרדוף אחריהם עד שדריה, ספור של ציר שדריה, והיחה פה, פה שיכול לקרות במלחמה - בין 146 ומקוד האוגדה שלנו - היחה נדמה להם ש-146 כבר פה והפסיק לנו את האש. היחה רעיון שאני אחדור פנימה ואפרוץ - והתחלתי לנדע, להכנס בסוף זה בוטל. כבר באתי עם הטנקים קדימה, אמרו לי לעצור, ואחרי זה נכנס בציר...

זה לבני הבלימה. מבחינת הבלימה - אף על פי שנפגעו טנקים, מטוחים גדולים או קטנים, בנפת שטמו, אבל רובם נפגעו מטוחים קרובים.

שאלה: היחה לך מנעים בלילה, בגזרתך?

אודי: בלילה, היחה לי פעמיים בקטקומבה היחה לי תנועה שניסו לעבוד. שמתי קצת תאודה. שני ט-62 עברו דרכי, וירינו עלינו, אז הם הסתובבו ולפנות בוקר מצאנו אותם ודפקנו אותם. כן, באותו לילה האוד רק הדאיג... נוסעים בלילה, אודות, אז נתנו פגזים. חוץ 2 הטנקים שחדרו כמש מנימה ודפקנו אותם, לא היו ממש... חוץ מזה, לא היו חדירות של כוחות רציניים.

שאלה: היחה בחטיבה יש לק א.א.?

אודי: פשוט לא יכול לירות בא.א. כי הוא לא בנוי לזה. זו הבעייה העיקרית. זה שיטאלי שפנפן יש לי, יש לי אמצעי חדש שחלקו אותו, פרי טלסקופ.

שאלה: אחה יכול לירות - אבל אחה לא יכול לראות?

אורי: אין לי על מה לכרוז, אני לא יכול להאיר עליהם. היום יש שיטה עם התאורה. אם אני יודה תאורה אז אני יכול להמגע ב-א.א.א. אם אני לוקח 3-4 מצבות שם אותם על 0, והן מתמוצצות על הארץ, זה בכלל מסדר אותם. וזו השיטה היום. ודיגלנו את זה. וחברה ירו.

אין שום סיבה ש-4 אנשי צוות יעבדו בח"א, ויחכו שיגיעו עוד 10 חברה 10 אפסנאים, מחכים, צריך לקנות רשת מונית - רק לאנשי צוות. אנשים אחרים - שיגיעו ב שעות אחרי זה... זה לא נלגע.

4

משרד הבטחון
ארמון צה"ל ומערכת הבטחון

סוף הת'יק

5000 (1.70)

28/דא